

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De imitatione Christi - Cod. Ettenheim-Münster 383

Thomas <von Kempen>

[S.l.], [18. Jahrh.]

[Text]

[urn:nbn:de:bsz:31-133348](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-133348)

βιβλ. α. κωδ. 20. 51 καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς Μετα
φ. Ουδὲ γὰρ κακία ἔσται, ἢ τὴν ἴσταν ἀν-
της, ἡσασον οὐκ ἔξυθα. καὶ ὑπερβα-
νοι πᾶση ἐγγύνη πληρωθῶσιν, ἢ οὐ
πληροῦσιν ἀδελφωτάτη ἀπορία συνοχῶ
σηθῶσιν, καὶ μὴ ὡσα βαρυτία
ἔσται ἐν τῇ ποιῆ, ἢ ἕκατον ἐτη ὡσεὶ ἐν
πικροτάτη κυτάνοι. Ἐὰν ὑδρῆσι ἡ-
συχία, ἢ παράλητοι τοῖς κατακερδαῖσι
κινῶσται. ἔξισι δὲ ἰνδῆσι ποτὶ τὰ κα-
κιάτων πάντας, ἢ τὴν τ' ἀδελφῶν παρὰ
μυθῶν καρπῶν. Ἡσὴ μὲν γὰρ, καὶ
ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις οὐκ ἔσται, ὅπως ἐν
τῇ τ' ἀπορίας ἡσυχία, οὐν τοῖς μακα-
ρίου ἀμεριμνῶν. τότε γὰρ σὴσονται
ἐν πάρεσσι πολλῶν οὐ δικαίων κατὰ πρό-
σωπον τ' ἀψυγῶν, ἢ ταπεινωθῶσιν αὐ-
τῶν. τότε σπῶσται τῶ ἀλάστοι, ὅντιν ἔ-
αυτοῦ τῇ τ' ἀνδρώπων ἀμῆ ταπεινῶν
ὑποτάσων. τότε ὁ πλοῦς ἢ ταπεινῶν
σφόδρα ταπεινῶν, ἢ ὁ ὑπερβαίνος παν-
ταχῶν ἐκφορηθῶσιν.

ἢ ποτὲ σάκος ἐν τῷδε τῷ κόσμῳ γενέ-
σθαι ὁρᾷ, ὅτι τῶν χριστῶν μισθὸς ἢ κατὰ
ἀπορίας εἶναι ἐκείνην. τότε πᾶσα
ἀψυγῶν κατὰ τῶν δεισῶν ἀπέσει, ἢ πᾶσα

βιβλ. α. α. ιδ. α. ιδ. σ. ι. α. ε. α. χ. π. ι. ε. Μετ.
 άνομια ενδραμα το σοφια αυτη. τότε
 χαρισται πας διουρησις η πας δυναμ
 ρις αληθεια. τότε η διαφραδα σαφια
 χαρησεται μαλλον τ' αει η τευαλι
 ιντιτα μαιουρ. τότε το ιντελι γη
 μα ιαφραφει, η η λεπτη εαφρ σοφι
 αησεται. τότε πνευχρον οια ματιω
 μαλλον ιπανωδισεται, η διαχυρον πα
 ρατιω. τότε πληον σωσισει η βρηα
 α υπομογη η παδα δυναμεις η σοφια.
 τότε μαλλον υποδισεται η απλη υπα
 χοη η πασα σοφικη πανουργια.

5. Τότε μαλλον ενδραμα η χαλαρα και
 αγαδη σωσισει, η η πτωμαδωμεινη
 αεροσολια. τότε μαζονος τι αμυδησεται
 η η πληρ καταδρσησι η πας διουρησις
 η χηνηων. τότε τη ιουση προς ευη
 μαλλον πασαληδηση η τη τευαλι εμ
 δη. τότε μαλλον τη φρατηραδιση σιγη,
 η τη μακρολογια χαρηση. τότε πληον ε
 χουσι τα αγαθα εγνα, η πολλοι κατοι
 λογοι. τότε μαλλον αειδα δανσησος
 ριος, η η λεινη αμυδησεται η πασα τιε
 ψι ιπιχιος. Εν τω πεσαντητε οληνον
 παδειν, ινα τότε η δυναμειων απαη
 λαφρηται οιοσ τε ρινη. ινδα πωστον
 την πεσαν φρατηραη, τι αν ημωσιο

37
αὐτῆς ἀποχωρήσῃς, ἀποκίσει ἡ ἀδελ-
φή σου, ὡς εἶπες εἰς τὸ μέγα κλάμα κατα-
λαλῆσαι. ἐπὶ ταύταις ἡ ἡγεμονία ἀδελ-
φείων, ἡ ἀποκινώσκει, ἀλλὰ τῆς δὲ δι-
βλητικῆς ἀντιπαχῆς ἀγαπᾷ, ἡ πάντα
τὰ ἐπιχόμενά σου εἰς δόξαν τῆς ἰσχύος
καὶ ἡ ἀποκινῶν. ὅτι τὸ χειμῶν τὸ
δύσος ἐπὶ τῆς, μετὰ τῆς νύκτα ἡ ἰσχύος
καὶ μετὰ τῆς γὰρ τῆς μετὰ τῆς ἰσχύος
ἀνασείσει.

Κεφ. θ.

Περὶ τῆς ἀπορίας πάσης παρασκευα-
σά. ὅτι μετὰ τῆς ἀδελφείας κατα-
λαλῆσαι κατὰ θεοῦ, παρὰ τῆς δὲ δι-
βλητικῆς, ἡ ἰσχύος τῆς ἀντιπαχῆς ἡ
τῆς δὲ διβλητικῆς ἀποκινῶν δύνει, καὶ
ἐπὶ τῆς δὲ διβλητικῆς τῆς ἰσχύος τῆς κα-
θαρῆς ἀποκινῶν βύβλητος ἡ ἀποκινῶν, ἡ ἰσχύος
ἐπὶ τῆς ἰσχύος, μετὰ τῆς ἰσχύος ἀπὸ
βύβλητος, τὴν μετὰ τῆς, τὴν ἐν δυνάμει ἡ ἰσχύος
βύβλητος, ἐπιχόμενῃ τῆς χάριτος; αὐτῆς ἰσχύος
πᾶσι ἰσχύος, ἀπὸ τῆς ἰσχύος ὑπὸ τῆς, ὅτι
ἡ χάρις τῆς δὲ διβλητικῆς. Καὶ τὴν δὲ διβλητικῆς, ἡ
τῆς δὲ διβλητικῆς τῆς ἀγαπᾷ, ὅς ὑπὸ τῆς παντοκρά-
τορος βυβλήται, ἡ ὑπὸ τῆς ὑπὸ τῆς ἰσχύος
νοσ ἀγχαί;

β. Τῆ παρασκευασά ἀποκινῶν χεῖμα,

βιβ. β. κ. ρ. δ. π. γ. α. β. α. χ. π. τ. χ. η. π. τ. τ.
κ' ὁ δ' ἑαυτὸν ὁ ἀνδρωπὸς χαλεπῶς ἐλάτρευε.
ὁ ἅγιος θανείστιος ὁ εὐάστωρ σὺν τῷ
ἱερεῖ αὐτῷ, ἔκαστω ἐκείτησιν ὅτι
πάν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ τρεπνὸν λογὴν ὑπε-
είρε, κ' ἄξιον ἔδειξεν ἀχιεῖα τ' εἰζῆτον,
ὃν μάλα ἠγάπησε, διὰ τὴν χρυσόθ-
ρίαν, κ' ἀδ' αὐτ' ἀπαρτίαν πείσως ὑπέ-
μεινε. τῇ γὰρ ἀγάπῃ ἔατι σὺ, τὴν ἑαυτοῦ
πυθίαν ἐνέχου, κ' τὴν ἑαυτοῦ ἐνδο-
ξίαν τ' ἀνδρωπίνης πασαμυθίας περὶ-
μυσε τὴν τὸν ἑαυτοῦ κ' οὐ ἀναγκάσιον
τι, ἢ ἀγαπητὸν τινα δέχου, διὰ τὴν δεο-
δίαν, καταλιπεῖν ^{εὐαδαν} εὐαδαν. μὴ ἐμ-
χίρειναι παρὰ τὴν δέχου καταμαθεῖς,
ἀλλὰ γίνωσκε, ὅτι ἡμῶς πάντα χεῖρε
τέλος ἀλλήλων χωριθῆναι.

γ. πολὺ κ' ἐπὶ μακρῷ ὁ ἀνδρωπὸς πρὸς
ἑαυτὸν ἀγωνίησθε ὀφείλει, πρὸ τ' ἐμαδῶν
ἑαυτῷ τὴν εὐαδίαν κρατήσῃ, κ' πᾶσαν τὴν
φιλίαν αὐτῷ πρὸ τὸν θεὸν ἑνδύει.
ὁ μὲν ἀνδρωπὸς ἑαυτῷ περὶ τῶν, ἐμ-
είρεν εἰς τὰς ἀνδρωπίνης πασαμυθίας
ὀφείλει. ὁ δὲ ἀδ' αὐτῷ χρυσόθριος κ' ἀχι-
εῖα δειλάστωρ ὢν ἔδειξεν τὰς πασα-
μυθίας, ὅτι τὸν αὐτὸν ἠδύτητα αὐτῷ

παλαιὸν ὕδατον. ἀ νῦν ἕτως ὀλίγον
παιδαμα φινὴ ἀνίχου, πῶς τὰς αὐ-
νίαις τιμωσας ὑποκίεναι ἀνίχου φιν-
ῆσι; ἀ νῦν ὀλίγον παιδαμα ἕτω μυχρὴ
ἀπιοχάβηται, τί τότε ἡ γίνουα ποιήσαι;
ισθ τῶ ὄντι ὁ ὄντι φινὴ χεραὶ ἔχου, τέπε
δὲ μὲν ἐνδύει ἐν τῶ κόσμῳ, ὕδατον δὲ
τῶ χερσὶ σου φρασηίναι.

Ζ. Εἰ μέλει τάνου τ' ἡμίσει τ' βρονταί
ἐν τιμῆς ἡ τριφρο φινταχίς, τί ὄντι
ἰσθλήσαι ἔσι, τ' ἀνίχου δατάου σου.
βρῖνοντός σου; πάντα τάνου ματαίος
πλὴ τ' τὸν δυνὸν φινῆς, ἡ αὐτῶ μόνου
φινῆς. ὁ γὰρ τὸν δυνὸν ἐξ ὄντι καλῆς
ἀγαπῶν, ἕτε τὸν δατάου, ἕτε τῶν φιν-
ῆς, ἕτε τῶν αἰδῶν, ἕτε ἀνίχου φινῆς
ὅτι ἡ τῶν ἀγαπῶν, τῶν πρὸς τὸν δυνὸν
ὄντι ἀνίχου καδίσησι. τὸν δὲ τῶν ἀγα-
πῶν ἕτε ἡ ὄντι φινῆς, ἡ δατάου τὸν
δατάου, ἡ τῶν αἰδῶν φινῆς. ἀνίχου
φινῆς ἀνίχου ἡ ἀγαπῶν, τ' καλῆς ὅτι
ἀποτείνει ἀνίχου τῶ φινῆς φινῆς
φινῆς ἀπὸ φινῆς. ὁ δὲ τὸν φινῆς τῶ
φινῆς φινῆς, πολλὸν φινῆς ἔσθαι
ἡ φινῆς, ἀνίχου τῶ φινῆς φινῆς
φινῆς φινῆς φινῆς φινῆς.

13. 3
ἄπειρα ἴδια ἐγνώσκον ὅτι ἐπὶ ἐπιπέ-
δῳ ἢ ἐν κύβῳ τὴν δυνάμει ἀποκρίσθαι ἰσο-
δυναμίας. τί ἂν τῆσι ἐπιπέδῳ ποιῶσαι ἴδι-
α; ποιῶσαι γὰρ, ὅτι τότε πᾶν ἂν ἰσο-
δυναμίας, ἢ πᾶν ἀδυναμίας ἴση. ἢ ἀδυναμίας πα-
ραδυναμίας ἢ ἐνδυναμίας τῶν δυνάμε-
ων αὐτῶν ἐπιπέδῳ, ἢ ἢ παρὰ τὴν ἐπι-
πέδῳ ἀπορία ἰσοδυναμίας. καὶ γὰρ ἰσοδυναμίας
πρὸς τὴν ἀδυναμίας τὰ συνδυασμῶν ἰσοδυναμίας
ναῖται, μάλλον δὲ ἰσοδυναμίας ἰσοδυναμίας
σε. τί ἂν τῆσι τὸ δυνάμει τῶν δυνάμε-
ων ἢ τῆσι τῶν δυνάμεων ἰσοδυναμίας ἀδυναμίας
δὲ ἢ ἰσοδυναμίας.

γ. Ἐπιπέδῳ ἐπὶ κύβῳ, ἢ πᾶσι χεῖροῦ
εἰς ἐπιπέδῳ πρὸς τὴν ἀδυναμίας τῆς γῆς,
ἢ πρὸς τὴν ἀδυναμίας ἐπὶ τῶν πλῆθῶν αὐτῆς. ἢ ἰσο-
δυναμίας τῶν πρὸς τὴν ἀδυναμίας ἰσο-
δυναμίας ἀποκρίσθαι, ἢ ἀδυναμίας ἰσο-
δυναμίας, ἢ ὁ πόνος τῶν ἀδυναμίας. Ἀλλὰ μᾶλλον
ἰσοδυναμίας μᾶλλον ἢ ἀδυναμίας πρὸς τὰ ἀδυναμίας
ἐπιπέδῳ, ὅτι τῶν τῶν ἀδυναμίας, ἢ ἰσο-
δυναμίας αὐτῶν ἀδυναμίας νικᾶσαι πρὸς τῶν
ταῖς. ὁ γὰρ ἀδυναμίας μᾶλλον ἢ ἀδυναμίας
πρὸς τὴν ἀδυναμίας χεῖροῦ ἀδυναμίας τῶν ἀδυναμίας
ὅτι μᾶλλον ἰσοδυναμίας νικᾶ, ἢ ἐν τῶν πρὸς
ματι νικᾶσαι.

δ. Ἀλλὰ ἢ πᾶσι ἢ ἰσοδυναμίας πολλὰ ἰσοδυναμίας,

βιβλ. ἀρχ. ἐξ. σιν κη δ. α. κη. ἡ. Μτ. 3.
 ἄνω νεύου ἢ νεύου. ὁ δ' ἐπισημαίνου
 ζηλωτὴν καὶ περὶ παδίστους, ἀνακατό-
 τρος ἵσα ἐπισημαίνου ἢ ἄλλου ἐν ἴσῳ κὴν
 ὄντος, ἵσῳ δὲ πρὸς τὰς ἀρετὰς γέοντος,
 Δύο αἱ ἐν γὰρ ἐπανόρθωσιν ἵσῳ
 οὐθαυβάντων ἦεν, τὸ ἐαυτὸ βίαιος γω-
 ῆσαι πύτων αἱ, ἢ ἡ δύου κακίως καταθε-
 ρεταί, ἢ τὸ διασῶς σπυρδᾶζην πρὸς τὸ
 ἀγαθόν, ἕτερος ἐν δὲ ἐστὸς τῆς ὑπὸ χεῖρα.
 προσίτι τὰτα ἐμᾶλλον ἐορτασάδες ἐνι-
 χὰν πύτω, ἀπὲρ ἄλλου ἐγγινόμενα οὐχ
 γώτερόν οὐ ἀπαροκα.

5. Μνήμητι τὸ παιδείας προαγωγὸς ὄντος,
 ἢ πλάτης οὐ τῶν ἢ ἐαυτοῦ ἀντιο ἀίονα.
 ἀκότως ἀν' ἀρχόντος τὸν βίον ἢ χαρὸς ἴσῳ
 ὅτι ἐν πρὸ αὐτῶ σὲ οὐαυσε δέδου μᾶλ-
 λον ἐορτασάδες, καὶ πολλὸν χρόνον ἐν τῇ τῷ
 δεῖδ' ὁ δὲ ἐγγεν. Ἀσκητῆς ὁ πρὸς ἑαυτοῦ
 τανόν βίον ἢ τὸ καδὸς ἢ κακίως διατεταμ-
 νως ἢ ἐνωπρὸς ἑαυτὸν γν ἐν ἑαυτῶν, πάντα
 χαίσιμα ἢ ἀναγκάια αὐτῷ ἀ δέδονως ἐκεί-
 νῃ ἴσῳ κὴ ἢ δέταται ἐξὸς τὸ ἴσῳ βίαιόν τι
 ἴσῳ. ὁ δὲ ἴσῳ ὀχρητὸς ὁ σαυρωδεις αἱ
 τῶν κακίαν ἢ αὐτὸν ἢ αὐτῶ, ἐπὶ ταχέως
 ἢ ἐξελθόντως παρερωδῆσαι αὐτῶν;

2. Πανταχόθεν τῷ ἐπίδοσιν σε λαογράφον
οὐκ ἀβύσσον ἢ ἀκύνον κατὰ παραδείγμα
τα, παροξύνεται κυριεύει αὐτὰ, σκοπὴ
ἢ ἐπιχειρήσει τι, δευτέρως εἰς τὸ αὐτὸ
ποιήσας, ἢ ποιήσας ποτὲ τάχιον ἐπανορθώ-
σιν ἴσως. ἴσως ὁ ὀφθαλμὸς σε ἀλλήσασ-
κὰ, ὅπως ἀσσοβασθὼν ὑπὸ ἄλλων παλα-
τῆσιν. ὡς τρεσσόν ἢ ἡδὲ εἰς ἰσάνδρα-
μὸς, ἰσορροπία, τὸ ἦδαι ἐπὶ παιδείᾳ ἰσορ-
ροπία ἀσσοβασθὼν; ὡς ἡμερῶν ἢ ἡμερῶν ἀσσοβασ-
περιπατήσας ἐπιφύσει; ὡς βλασφῶν τὸ εὖ
κρήσιν αὐτὸ σκοπὴ ἀμύχαν, ἢ ἐπὶ τὰ ἕνα
τραπίντα ἀποκρίσιν;

3. Οὐκ ἐν δυνάμει ἀσσοβασθὼν, πάντα ποσὶ
ἀμύχαν κατὰ δέσιν ἢ χροσῶ. ὁ δ' ἀσσο-
βασθὼν ἢ χροσῶ δέσιν ἐπὶ δέσιν ἔχει, κα-
πανταχόθεν ἐνοχῶσται, ὅτι τὸ παρα-
μυθία τ' ἴσως ἀποσῶ, ἢ ἴσως ζητῶν
ἴσως. ἀσσοβασθὼν ὁ χροσῶ πικρῶσιν ὦν, δευ-
σοβασθὼν περὶ πῆλιν κινδυνῶσιν. ὁ τάχι
λαγόντεσιν ἢ χροσῶσιν ἐπὶ ζητῶν, ἀσσοβασθὼν
ἴσως, ὅτι ἴσως εἰς τὸ τοῦτο, ἴσως δ' ἐκείν-
ἀπαρίσιν.

4. Πῶς πρῶτον τοσῶντο ἄλλοι ἀσσοβασθὼν, ὅτι
τῷ παιδείᾳ ἐνοχῶσται ἀσσοβασθὼν κατασσο-
βασθὼν; ὁπῶσιν ἴσως, ἴσως δ' ἐκείν-
ἴσως, ὅτι ἴσως εἰς τὸ τοῦτο, ἴσως δ' ἐκείν-
ἀπαρίσιν.

βίβλ. ἀ. κ. ε. λ. ε. σ. γ. κ. η. α. π. ν. ι. ζ. μετ. ζ.
μακρὰν γενεοῦσαι, πρῶτ' ἐγείσονται, τὰς δε-
ύσας μακρόν, πολλὰκι ἀναγινώσκουσι, ἡ
ἑαυτῶν ἐν πάσῃ παιδείᾳ φιλάσθουσιν. ἐπι-
τήσεται τῆς καρδίας, τῆς κισσελαίας, ἡ τῆς
δρακόνος ἀσκήσεως μοναχῶν ἡ συνασθασ-
πῶς ἐκείνη νυκτὶ, τὴν φάλαγγ τῶν κρυβῶν ἐξ-
εγείσονται. Καὶ διὰ τὸτο ἀνχοῦν ἐν ἑαυτῶν
τῶν ἑσῶν ἀγίῳ ἔργῳ σε κατοκνήσασιν, τοσούτῃ
πληθὺς ἡ ἀσκητῶν τῶν δυνάμεων ἀναδύσασθαι ἀρχο-
μεν.

δ. Ἐἴθε θεῶν ποιῶν ἴσθαι, αἱ μετ' ἑσῶν
ἡ δυνάμεις ἡμῶν ἀληθεῶς ἡ σῶματα ἡπαρῶν.
αἱ δ' ὑποστὰς χάριαν ἔχουσιν ἡ φανῶν, ἕτεροι πη-
ρῶν, ἕτεροι ἡ καρδίᾳ ἡμῶν, ἀλλ' αἱ δὲ δυνάμεις ἡ δυν-
αμῶν ἀνῶν, ἡ κῆρον τοῖς ἡ πῆνυ μαστος σπυρῶν
ζῶν. τότε πολλὰ ἡ εὐτυχίῃς εὐδαιμονίας ἀν' ἐμῶν,
ἡ νῦν τῆ σασεῖ ἐξ ὅποιασῶν ἀνάγκης ἀφῆλῶν.
Ὁδῶν ἡ ἡμῶν αὐτῶν ἀνάγκαι, ἀλλὰ μῶ-
νοι τῆ ψυχῆς ἀναλήψαι πνευματικαὶ ἰδῶν
αἱ δὲ πάντῃ σπῆνυς γενέσεται.

ι. Ἡ νῦν δ' ἀνδρῶν εἰς τὸτο ἐλήλυθεν, ὡς εἰς
μυθολογίας πῆνυς πασαμυθῶν ἀντ' ἡμῶν,
τότε ὁ δυνάμεις αὐτῶν τῆ γένεως ἡσῶν γίνεσται. τότε
μῆτε ἐπὶ τῶν κρυβῶν χαλεπῶν, μῆτε ἐπὶ
τῶν σπυρῶν λυπηδέσονται, ἀλλὰ παντελῶς
ἡ πεποδῶν εἰς αὐτῶν τῶν δυνάμεων ἐπιτάσσει, ὡς
αὐτῶν τὰ πάντα ἐν πάσῃ ἐσῶν. ὡς τινι μεν

ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀπόληται, αὐτὸ ἀποδιδόται
πάντα ἑαυτῷ ἦν, καὶ εἰς νεύμα ἰουδαίου εὐ-
λόγηται.

ἰδ. Μικραῖος αὐτὸ πάλιν, καὶ ὅτι ὁ χρόνος αὐ-
τοῦτος εὐχάριστα. Ἀνεπίστατος καὶ ὁρι-
γύως ἔχων ἕσπετος πάλιν ἐπιεὺξῃ.
Εἰ ἀρχὴ γλῶσσοι ἀσπῆ κακίως ἔχων. εἰς
πρὸς ἀρεσιότητος σπουδαίως, ἐν ἐξέσει
ἐν γὰρ ἰσχυρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν πάλιν κακῶν
καὶ τῶν ἀρεσιότητων, πάλιν κακῶν ἀπὸ
σπ. Ἀνεπίστατος ἀρεσιότητος καὶ ἐπιεὺξῃ, πρὸς
πάντα προσδοκῶν ὑπέρτατον. καὶ ἔχων πόνον
ἐπιεὺξῃ κακίως καὶ τοῦ πάλιν ἀντιστα-
τῶν, καὶ τοῦ σωσιακῶν πόνον ἐν ἀρεσι-
ότητι. ὅτι τὰ κακὰ ἐπιεὺξῃ καὶ ἐν ἀ-
ρεσιότητι, ἰσχυρῶν εἰς τὰ κακὰ καταβίβεται.
καὶ ἔχων ἀπὸ τῶν ἐπιεὺξῃ γινώσκων, ἐπὶ τῶν ἰσχυ-
ρῶν ἐν ἀρεσιότητι ἀντιστατῶν. γινώσκων ἐπι-
σταντῶν, ἔχων σταντῶν, πάλιν σταντῶν, καὶ
ὅτι ἂν τοῖς ἄλλοις γίνηται, αὐτὸ ἀπὸ ἐξέσει
αὐτῶν. τοσούτον προσδοκῶν, ὅσον ἂν σταντῶν
πρὸς. Ἀπὸ τῶν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ,
κεφάλαιον α.

Περὶ τῶν ἀναστροφῶν τῆς ἕως.
α. Ἡ βασιλεία πάλιν ἔσται ἡμῶν ἔσται, ἀπὸ
καὶ ὁ χρόνος. ἐπιεὺξῃ πρὸς τὸν χρόνον ἐξ
ὅσων κακῶν, καὶ κατὰ τὴν τῶν ἰσχυρῶν

βιβλ. β. κεφ. α. σιν γὰρ ἀ. ἀ. χ. π. ζ. ματ. ζ.
πῶσαν κόσμον, ἢ ἐν ἡσθεῖ ἢ ψυχῇ σὺ ἀνα-
πανου. μάρτυρε ἢ ἕξω καταδρονῆσαι,
ἢ τοῖς ἐν τοῖς χολῆσαι, ἢ ὄψα ἢ ρασησία
ἢ δὲ αἰ σὲ ἐσχομένω. ἢ γὰρ ρασησία
ἢ δὲ ἕξω ἢ ἐσθῆ, ἢ ἢ χάρις ἐκ πνεύ-
ματι ἀγίου, ἢ τῶν τοῖς χολῆσαι ἢ ἀφροῖτα.
ἐξέσωσαι πρὸς σὲ ὁ χριστός, φανερῶν
σαι πλὴν ἀντὶ πασάκλησων, ἐάν ἀντὶ
ἀξίαν μόνω ἐν τοῖς ἐτοιμασθῆ. πᾶσα
γὰρ ἢ ὄψα ἢ τὸ κάλλος ἀντὶ ἐσοδὲν ἐστὶ,
ἢ ἐκὰ ἐνδοχά. συχνὴ ἀντὶ ἐπίσχεψι
αὐτὸ ἐνδοχῆς ἀνδρείου, ἢ ἐκὰς ὁ σελία,
χαρίζεσθαι πασάκλησων, πολλὰ ἐσθῆ, ὅσα-
ὄτως ἄγαθὸν δαυμασία.

β. Αγι εἴ, ὡ πῆ ψυχῇ, ἐτοιμασθῆ τῆ-
ἢ. α.

τῶ τῶ νου ἐκείνῳ πλὴν κατὰ ἴαν σὺ ὅπως πρὸς
σὲ ἐλθῆν, ἢ ἐκ σὲ κατοικῆν ἀξίωση. οὕτω
γὰρ ἔχει. ἐάν τις ἀγαπᾷ σὲ, ἢ λόγον σὺ
τηλέσει. ἢ πρὸς ἀντὶ ἐξουσίαι, ἢ μω-
νὴν παρ' ἀντὶ ποιήσασθαι. Δὸς ἐν τόπον
τῶ χερσῶ, ἢ πᾶσαν τῶ ἄλλου ἢ ἄσφορον
ἀνάγνωσθ. ἢ ἢ χερσὸν ἕξας, πλεῖται, ἢ
ἀρχαί σὲ. ἀντὶ γὰρ προσητιῆ ἢ πῆσὲς ἐπι-
μελητῆς σὲ ἔσθαι, ὡς ἐκ ἐπανόχους ἐκείνῳ
ἐπι τοῖς ἀνδρείου ἐλπίσαι. οἱ γὰρ ἀνδρῶ-
ποι ἐνδεῖος ἀγαπῶνται, ἢ ταχέως ἐλπίσασθαι

ἐλάττωσιν· ὁ δὲ χριστὸς εἰς αἰῶνα ζῶντα,
καὶ μετὰ τὴν βραβείων παύσασθαι.

γ. ὁ δὲ πολὺν ἠγάπησεν ἔχει ἐπὶ ἀνθρώπων
ἀδελφῶν καὶ δαδασίων, καὶ περὶ χερίσιν αὐτοῦ
ἀγαπητὸν ὄντα· ὅτι σφόδρα θροπιάδ' ἐπι-
τῶ αὐτὸν ποτε ἐναντιῶν καὶ ἀντιθέτων ἦσαν
οἱ ὁμοίως μετὰ σὺ γινόμενοι, ἀντιὸν ἀν-
τιτάττωδ' ἐμῶνται, καὶ ἐξ ἐναντίας, πολλὰ
καὶ ὡς αἶμα σείονται. ὅλην τὴν ἠγάπησεν
σὺ δις ἐν τῷ δέῳ, καὶ αὐτὸς ὁ δόστος καὶ ὁ ἔστος
σὺ ἴσω· αὐτὸς ὑπὲρ σὺ ἀπολογησεται, καὶ πα-
ῖσα, καθὼς αὐτὸν βέλτερον ἢ. ὅτι ἔχει ὡσεὶ
μετὰ σὺ πῶν, καὶ ὅτι αὐτὸν ἢ ἀλλοτριῶν καὶ
καὶ ζῆνος αὐτοῦ· καὶ ὡσεὶ ποτε ἡσυχίαν ἔχεις, καὶ
μετὰ τῷ χερίσιν ἐνδοτάτων ἐνδοτῶν.

δ. ὅτι ἐν τῷ ἀνὰ περιήρπαι, πῶν τῶν
ἀναπάντως σὺ ἔχεις ὄντος, ἐν τῷ ἔστος
οἱ δὲ τῷ οἰκονομῶν σὺ εἶναι, καὶ ὡς ἐν παρόντι
πάντα ἐπίστα ἐπιστήρπαι. πάντα παύσ-
χεται, καὶ σὺ αἶμα μετὰ αὐτῶν· πρόσθε καὶ
περὶ σφοδράδ', ἵνα μετὰ αὐτῶν ἀπόρη. καὶ ὅτι
αὐτὸς παρὰ τῷ ὑψίστῳ ἦ, καὶ ἡ ἀρετὴ σὺ παρὰ
καὶ χερίσιν ἀσφαλίτως καταδύνηται. αὐτὸς
ἐν τῷ τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ ὑσάνια δρωσάν, ἐν τῷ
καὶ χερίσιν πᾶσα ἀναπάντως, καὶ ἐν τῷ ἀγίῳ τῶν
μετὰ αὐτῶν ἀσφάλτως κατόικα, καὶ γὰρ
εἰς τὰ τελευτάτα καὶ πολυτιμὰ εἴσματα.

βιβ. β. κ. ε. δ. α. σιγ. α. δ. α. χ. π. γ. η. Μ. τ. α.
¶ Ἰηοῦ θεοσεπίδω καταδύνη, μίγαν κα-
τυσοῦν ἐν τῇ θλίψι ἀποδοῦν, ἡ ὁρῶν σοι
μελήσου τῶν ἀνθρώπων καταδρονήσεως,
ἡ τὰς καταλαλαῖς ἰσχυρῶς κατεγείσε.

ἔ. Καὶ ὁ χειρὸς τῶ κόσμῳ ὑπὸ τῶ ἀνθρώ-
πων καταδρονήθη, ἡ ἐν μίγισι ἀνάγκῃ
ὑπὸ τῶ γνωσῶν τε ἡ δειλῶν ὀνειδιδῶν, κα-
τελάθη. ὁ χειρὸς παδῶν ἡ καταδρονή-
θῆναι ἡ δειλῶν, ἡ οὐ περὶ πλάσματός
τινος μίγιστος τολμῶν; ὁ χειρὸς ἑναν-
τίως ἡ καταλάλην ἔχει, ἡ οὐ πᾶσι δειλῶν
ἡ ἑνεργίταις χαλῶν βύλα; ὁ δὲν ἡ ὀπο-
μονή σου στεφανώθῃσεται, ἡ μὴ ἑναν-
τίον τι οὐ μίγισται; ἡ μὴ ἐν ἑναν-
τίον πᾶσαν ἑδέλῃς, πῶς δειλῶν τῶ χει-
ρῶ ἔση; ἀνίχῃ οὐν χειρῶ, ἡ ὑπερχει-
ρῶ, ἡ χειρῶ οὐ μίγισται βύλα.

ιδ. β.
5. Εἰ ἀπᾶς τῶ κόσμῳ ἀποδοῦν εἰς τὰ ἑνδοξο-
τα ἡ Ἰηοῦ, ἡ μίγιστον τι περὶ τῶ πειρασῶν ἀν-
πρᾶυτῶ ἡ δειλῶν, τότε τῶ ἰδίας ὀνειδιδῶν, ἡ τῶ
βλάστην ἡ δειλῶν ἀν᾽ ἐδρόνῃς, μίγιστον δειλῶν
γενομένην ὀνειδιδῶν ἔχειν; ὅτι ἡ τῶ χειρῶ
ἀγάπη, τῶ ἀνθρώπων καταδρονῶν ἑαυτῶ
κατεγείσε. ὁ δειλῶν τῶ Ἰηοῦ ἡ τῶ ἀν-
θρώπων, ἡ ὁ περὶ τὰ ἑνδοξοτα ὀνειδιδῶν,

ἢ ἢ ἀτάκτων παθῶν ἐλευθερος ὑπάσθων
πρὸς τὸν θεὸν ἐλευθέρως ἐπισείδων, ἢ ἐν
τῷ πνεύματι ἑαυτὸν ἄσκει, ἢ ἀπολαυστικῶς
ἀναπαύσας δύναιται.

3. Ὅ πάντα γνώσκων καλῶς ἔσων, ἀλλ' ἢ κα-
δῶς λέγονται ἢ ἀσκήσων ἀληθῶς σοφῶς, κα-
μάρτυρον ὑπὸ τῷ θεῷ, ἢ ὑπὸ τῷ ἀνθρώπῳ π-
παύσει μῆκος ἡσίου. ὁ ἔσωδεν περιστάσει
ἢ ὁλίγη τὰ ἔξω τιμῶν ἐπιστάμενος, ἢ τόπου
ἀγῆ, ἢ ἐν χρόνῳ περιστάσει τὸ ἔχειν τὰς ἐ-
σφραγίσ ἀσκήσεις. ὁ ἀνθρώπος ὁ τοῖς ἔξω
προσκείμενος, ἐν τάχει αὐτὸν σὺλλεγε, ὅτι
μελεῖ ποτε ἐν τὰ ἔξω ἑαυτὸν ἔχειν. ἢ πᾶ-
σιν αὐτὸ ὁ πόνος ὁ ἔξω, ἢ ἀσχολία ἐπὶ χρόνῳ
ἀναγκάσια ἔσων, ἀλλὰ τοῖς πράγμασι, καλῶς
συνεργάσει, αὐτὸν περιστάσει. ὁ ἔσων κα-
λῶς διακείμενος ἢ τεταγμένος, ἢ δυν-
μασίῳ ἢ ποιησίῳ ἡδῶν ἢ ἀνθρώπων ἢ
ἐν ἑαυτῷ. τόσον ἕκαστος ἐμποδίζεται
ἢ διασπάται ὅσον αὐτῷ τὰ πράγματα ἐ-
σπᾶ.

4. Εἰ καλῶς ἔχῃ, ἢ ἐν καθαριδίῳ πάντα
καλῶς ἢ ὡς ἐθέλει σοὶ αὐτὸν περὶ σοῦ. ἢ
τῷτο πολλὰ σοὶ ἀσκήσεις, ἢ πολλὰ σοὶ
συντακτικά, ὅτι ἔσων σοὶ ὅπως ἀπέδανες,
ἢ ἐπὶ πάντων ἐπιγίαν ἐχουσίαν. Μὴ
ἔσων τῷ ἢ ἀνθρώπῳ καλῶς ἢ ὑπᾶν

βιβ. β. κεφ. α. σιγνή η. αχτρ. ιδ Μετ. β.
η ευπρία, ως ητ κρίσεων ακάματος
γαπη. ει υβρη εις πασα ηδυνα, τα ε-
πυγανα δωσειν η δακρυα εν τοις αλας-
αδς ληψηση.

Κεφ. β.

Περί της ταπεινής υποταγής.

α. Μη σολοθρα μίλησιν, τιν αν υπαει
σθ. η κατα σθ η. πικρως επικριθη και
φροντιζε, οπως οδωσ μητα σθ η εν παντι πα-
γματι ο πικρως. κατω συνιδησιν εχε η
οδωσ υπερασπισα σθ ωτιν γαλ οδωσ βο-
ηδων αν βρηθη, τωτ μωδων και αρα-
πλων φωησεται. α ου σιωπαν η πασαν
επισαση, αναμεισπητως οφρα τιν σθ ω-
ριε επιχρησαν, αυτος τον τε χρονον η τον
τροπον τθ ενσαδς σε γνωσσαι, φρω η
αυτω σε επιτεπειν οφθαλα. τθ δε εη
το βοηθησαι, η παση αιχυνης απαρησιν.
πολλαν προς το μειω ταπεινωσεται
ζησαι ωφελισμον εση, τθς αλλυ, τα εφθα-
ελλασματα ηενωδ αιφεναι η ελεγχαι.

β. **Ε**αν ο ανθρωπος φρα τα ελεγεμματα
εαυτθ ταπεινωση εαυτ, τότε εαδως αλλυ
πραυνη, η ενχρωσ τθς σεχρισμους σα-
τηπια. τον ταπεινον οδωσ διαφυλαττι

3
ἢ ἕτερα. ἢ ταπεινὸν ἀγαπᾷ ἢ παλαιά.
λαί. πρὸς ἢ ταπεινὸν ἐχθρὸν ἑαυτῶ. τῷ
ταπεινῷ χάριν ἐπιπέμπει δωρεῖται, ἢ
τὰ τῶν ταπεινῶν αὐτῷ ἐν τῷ λόγῳ ἔ-
φοι. τῷ ταπεινῷ τὰ σωτήρια αὐτῶ ἀπο-
καλύπτει, ἢ πρὸς ἑαυτῶ ἠδύτης ἔλασεν ἢ
καλῶ. ὁ ταπεινὸς κατακλιθεὶς καλῶς ἐ-
σηνῆσαι, ὅτι ἐν τῷ δέῳ, ἢ ἔχει ἐν τῷ κόσμῳ
ἴσασαι. μὴ νόμιζε σε ἐπιβῆναι τι, ἐάν
μὴ πάντῳ σε ἔλασεν εἶναι λογῆσι.

Κεφ. γ.

Πρὸς ἢ καλῶ, ἢ ἐσηνοποιᾷ ἀνδρῶν.
Ἄ. πρῶτον αὐτῶ ἐσηνῆσαι, ἢ τότε τῶν
ἄλλων ἐσηνοποιῆσαι δωρεῖται. Ἀνδρῶν
ὁ ἐσηνοποιῶν πεπαιδευμένῳ ὠφελῆσαι
τῶν ἰσῶν. ὁ ἐσηνοποιῶν ἀνδρῶν, κα-
τὰ τὸ ἀγαθὸν εἰς τὸ κακὸν ἐκτρέφει, ἢ ἐ-
δύτης τὸ κακὸν πηγύσαι. ὁ καλῶς ἢ ἐ-
σηνοποιῶν ἀνδρῶν πάντα εἰς καλῶν ἐ-
τασσεῖται. ὁ αὖτε καλῶς ἐσηνῆσαι μὴ
δύτης ὑποπίπτει. ὁ δὲ ἔχει ἀναπητῶς ἔχων
ἢ ὀφθαλμοὺς, παντοίας ὑποπίπτει σα-
φῆνεται, αὐτῶ ἔχει ἠουχάσων, ἢ ἄλλῳ
ἠουχάσων ἔχων. πολλάκις λέγει, ὅτι ἔχει
ἀνὴρ ἠουχάσων, ἢ ὅτι πρᾶττομενον, εἰ
λογῶν αὐτῶ σωθήσεται, παλαιάσαι. λογῆσαι
ταῖς τοῖς ἄλλοις ποιητῶν, ἢ τῶν λογῶν.

ἡν ἡμῶν ἢ ἐν τῷδε τῷ θαλασσίῳ
ρίῳ. μάλλον ἐστὶν ἐν τῷ ταπεινῷ ἀνέχ-
εσθαι, ἢ ἐν τῷ μὴ πάχαι. ὁ βέλτερον γινώ-
σκων παθεῖν, μάλιστα ἀλγὺν ἔχει. ἅτοι
ἐάντ' ἑσπεί, καὶ τὸ κόσμος κυρίως, χρισ-
τοφίλης, καὶ κληρόνομος τὸ εὐαγγέλιον τυχεύον.

Κεφ: δ.

Περὶ τῆς καθαρότητος φρονήσεως καὶ ἀπληροῦτος
αἰρέσεως.

α. Δυσὶ πνεύμασι ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τῆς ἐπι-
γείων ἀναίσθητος, τῆς φησὶ ἀπλότου καὶ τῆς
καθαρότητος. καὶ τὴν μὲν ἀπλότου τὴν πε-
ρισσοῦ, τὴν δὲ καθαρότητος τὴν φησὶ
καὶ ἐκείνη. ἢ ἀπλότου τὸ δὲ πρὸς ἴδιο
ἢ καθαρότητος τὸ αὐτῷ ἐπιλασφάνεται
γίνεται. αἱ ἴσα ἰδέμενοι τὰ αὐτὰ ἐκ
ἀδέσμευτος ἔσθ, ὅθεν αἱ σε πρὸς ἐπι-
φάνει. αἱ μὲν ἐν ἄλλο, ἢ τὴν τὸ δὲ ἐν
κίον, καὶ τὴν τὸ πληροῦτος ὡς ἴσταν πε-
τίθεσαι ἐν ζήτει, τὸ ἐντος ἐκείνου
ἀπολαύσεως. αἱ ἢ καθαρότητος ὅθεν τὴν
τε πάντα αἰτίαι καὶ ἴσταν τὸ ζῶν, καὶ βε-
βήιον τὸ ἀγίας φησὶ αὐτὸν ἰνίετο. ὅθεν
ἐστὶ αἰτίαι ὅθεν εὐκαὶ ἐν τῷδε, ἢ πε-
τὴν τὸ δὲ ἀκατότητα ὅθεν ἐκείνου
στ.

β. Εἰς ἴσταν ἢ ἀκατότητα καὶ καθαρότητος, τὸ
τε πάντα ἀνεκπορεύσεως ἀν' ἐκείνου.

βιβ: β. κελ: δ. σιχαίβ. αχπρ. α μετ γ.
η καρδιος ηρώνας. καρδία καθαρά, η ηραση
η η δελω διεχεται. Οποιος τις ηκαση
εντος ησι, τοιγτως η ηκατος κινει. εαν
τω χρονω χαρά γίνεται, ταντην δεσφ
δ ανδρισπος τη καρδια καθαρος κτάται
η α ιναχς δλιψι η σνοχωρία ησι, τν
πο η καη σνοσιδησι ααυτως γινώσκα.
ωποτε ο σιδηρος εις το πυρρηδεις απο-
ράθη ηιον, η ολος διαπυρεται. οτωσδ
ανδρισπος προς ηδρον παντελως επισρε-
φομενος η χλιασσητος απαρηαττητα, η
εις καινον ανδρισπον μεταμορφεται.

ψ. Οτε ο ανδρισπος χλιαίνεαδ αεχεται,
τοτε ευχεσδν πονον δοβεται η πασαυ-
διαν η ηξω λαυβανδν χαιρα. ηνινα δε
τηλως ιαντη κταται, η εν τη τυδε
δελω ανδρισπος ποεμεαδ επιχικει, τοτε
ολγον δεσνησα τωτων, ατνα πρσσεσδν
αντω δεωα ηλοκα.

βιβ: ε.

Περί τής ιδίας σκοπήσεως.
α. Ημίν αυτοίς αγαθ πρσενειν εδωσασε-
δα, οτι η χελευς η η νη πολλαυς απο-
εμεν. ευχεσδν δεω η ησιν ησι, η ησιν
ταχως η η αε ηλμαν αποσερμεδα.

10.
 ἐπι δὲ πολλὰς καὶ ἀγαθὰς αἰτίας, ὅτι ν-
 τω τῶ δροὶ ἐπὶ ἴσκειν. πολλὰς δὲ
 λαπεύουσαι, ἢ περὶ αὐτὸν καλὸν ἀπο-
 λογύμεθα. τὰ μικρὰ τοῦ ἀλλοῦ. τὰ
 πόδα ἐπίσκει ἐπαγόμεθα, ἢ ζῆλον ἐ-
 αιήγουμεθα, ἐπιτιμώμεν, ἢ τὰ μικρὰ
 ἢ κινήσιν πύρισμα. παραστήλα μὲν ἀγαθὰ
 οὐμεθα ἢ σκοπόμεθα, τί ὑπ' ἄλλων κα-
 κοπαθόμεν, ὅσον δ' ἄλλοι παρ' ἡμῶν ἀ-
 νίχονται, καὶ ἐννοούμεν. ὅς καλῶς ἢ ὀρθῶς
 τὰ αὐτὰ ἐσκοπέται, καὶ ἐκόςως ἀντι-
 ἴσκειν ἀλλοῦ δεινῶς ἔχειν.

β. Ὁ ἴσος ἀνδρῶν τῶν ἐαυτὸν ἐπιτιμώμεν
 πασι δροῦσι μὲν προαίρεται, ἢ ὁ αὐτῶ
 τὸν ἀεικῶς προσέχων, ἢ ἀλλοῦ ἀλλοῦ
 σωμα. ἴσκειν πνευματικῶς ἢ ἰσχυρῶς ἀ-
 δρωπὸς ἴσκει, καὶ μὴ περὶ τὸ ἀλλοτρίων ἀν-
 σεις, πρὸς ὅσαν ἴσκει ἀπορρίπτων ἐπὶ
 γνῶσιν ὅσαν τῶ καὶ τῶ δεινῶ πάντας ἐ-
 πίχων, μὴ σὲ αἰνήσει, ὅπως ἐξῆς ἀνά-
 νη. πῶς ἐπὶ ὅσαν τῶ ἢ πασι; ἢ πάντα ἢ α-
 δρωπῶν, τί ὠφελήσῃ, σὲ αἰνήσει; ἐ-
 χέσει ἐπὶ τῶν καὶ ἀλλοτρίων ἐννοεῖν κτί-
 σαδὲς, ἀναγκασιὸν ἐπὶ πάντων σὲ ὀλιγω-
 ρεῖται ὅσαν τῶν μόνον πρὸ ὀφθαλμῶν
 ἔχειν

βιβλ. β. κεφ. ε. σελ. γ. α. π. κα Ματ. δ.
 γ. Ποῦ τὸν κω ἐπιθώσας, σαυτ' πάσης
 ἀσθενείας προσκαίρει ἀπαλλαγῆναι ἀνα-
 δεικνύων. ποῦ δὲ ἐλπίδας, προσκαίρει
 τι σαρκοτόμος. ἀλλ' ἐν αἵμα, ἀλλ' ἐν
 ὑψηλοῖς, ἀλλ' ἐν ἐνάσει, ἀλλ' ἐν πεί-
 ρασι σαρ γίνονται, ἀλλ' ἐν ἀλλοτρίω ὁ
 θεὸς, ἢ ἢ τὸ π. θεὸς. πάν μάλιστα νόμι-
 ζε, δτιων τ' παρὰ τῆς πείρας τῆς
 σαρκοτόμος προσκίρται. ἡ ψυχὴ ἡ θεοειδής
 ἔσα πάντ' τῶν ὑπὸ τῶν θεῶν ὄντων κα-
 ταρροῦν. μόνος ὁ θεὸς ἀίματος χάρι-
 τος, οὐκ ἀλλοτρίων πάντα, τ' ψυχῆς
 παρὰ τῆς, τ' καρδίας ἀληθῆς ἐνθε-
 σίωη ἐστὶ.

Κεφ. 5.

περὶ τῆς ἐνθεσίου τῆς ἀγαθῆς συνειδή-
 α. ^{σως.} Ἡ τὸ καρδ' ἀνδρώπευ χάριτος, τὸ καρ-
 τῶν τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως ὑπάραξα.
 ἔχε ἀγαθῆς συνειδήσεως, τ' ἐνθεσίου ἡ δει-
 ἔξεν. ἡ ἀγαθῆς συνειδήσεως πλῆρα κατ' ἐν-
 θῶσας, τ' μετὰ τῶν ἰστανίων πάντ' χάρις.
 ἡ καὶ συνειδήσεως πάντοτε ἐπιτελεῖ ἀνθρώπου
 ἔσω. ἡ δὲ ἀναπάνση, τ' ἡ καρδία οὐκ ἐν
 καταρτίωσση οὐκ ἐν χάριτι, ἐν ἀγαθῶ-
 ποιήσας. οὐκ ἀλλοτρίων ἐλπίσας, τ' ἀληθῆς
 ἐνθεσίου ἔχου, τ' ἀληθῆς τῆς

ἀνδρώντας· ὅτι ἔτι ἐν ἀελύῃ τοῖς ἀε-
βίοι, ἴσα δύνως. καὶ ὅταν λήξωσι, ἐν
ἀελύῃ ἴσασιν, οὐκ ἔτι κατὰ ἐλπίδας ἤτις
ἡμᾶς βλέπτειν τολμήσει; καὶ πῶς ἐν ἑαυ-
τοῖς, ὅτι ἐξαιδύνη ἀναστήσεται ἡ ὀργὴ τῆς θεῆς,
καὶ πράξεις αὐτῆς ἐξυδενυθήσονται, καὶ ἀπο-
ληθῆναι πάντες οἱ μαθητοὶ αὐτῶν.

β. Ἐν τῇ ἀίψῃ χαυχάσθαι τῷ ἀγαπῶντι ἢ
χαλεπὸν ἐστίν. ἴτιο γὰρ χαυχάσθαι, χαυχάσ-
θαι ἐστίν, ἐν τῇ ἰσότητι σαυτοῦ. ἡ δόξα ἡ ὑπὸ τῶν
ἀνθρώπων δημοσίη καὶ δημοκρατική, ἀε-
γοχρονίος ἐστίν. τῇ τῆς κόσμου δόξῃ ἡ ἄληθη αἰ-
ετῆται. ἡ ἰσότης ἀγαθῶν δόξα ἐν τῇ συναλήθει-
ᾳ αὐτῆς, καὶ ἔτι ἐν τῷ συντάξει ἀνθρώπων ἐστίν.
ἡ ἐνδοξοσύνη τῆς ἀγαθῶν πρὸς τὴν θεοῦ, καὶ ἐν
τῷ θεῷ, καὶ κατὰ αὐτῆς ἐν τῇ ἀληθείᾳ γίνεται
ὁ ἀληθινὸς καὶ αἰώνιος δόξῃς ἐπιδοξιών,
τῆς περὶ αὐτῆς ἢ ἀρετῆς. καὶ ὁ τῶν πρὸς κα-
τὰ δόξαν ζητῶν, ἡ ἐν τῇ ἀρετῇ ἢ κατὰ
ἀρετῶν αὐτῆς, ἀληθὸς ἐστίν, τῶν ὑπάντων ἡ
ἀγαθῶν. μεγαλῶν ἐνδοξίαν τῆς ἀρετῆς
ἔχει, ὡς τινὲς ἐνδοξίαν ἐπὶ αἰώνων, ἐνδοξίαν αἰ-
ώνων ἐν ἑαυτοῖς.

γ. Πρασίως ἀγαπήσει καὶ ἀελύνεσα ὅστις
συνέστησεν κατὰ αἰῶνα ἐστίν. ἀγαπῶντες
ἐν ἀνθρώποις, ἐπὶ ἐπιπέδου, μεγάλα
νοσὶ ὅπου ἐν τῷ αἰῶνι, καὶ ὁ δὲ μὴ καὶ μὴ

βιβλ. β. κεφ. 5. σιγνή γ. α. χ. π. κα. Μετ. δ.
 γ. α. δ. η. ζ. δευ. μαρτυρητός υπάχης. ε.
 σκοπεί, τί αν προς σταντ εντος γίνη, ε φρον
 τισιν, τί περι σφ οι ανθρωποι λαλουν
 εντος. ο μιν ανθρωπος οπτεται εις προ
 σωπον, ο δε δεος οπτεται εις καρδιαν. ο
 ανθρωπος τας πράξεις σακτεται, ο δε δεος
 τινυ προδιεσον εξετάζει, καλως μιν αι
 πράξεις, ε περι ολιγς ενος ηγιάδ, αν
 χης ταπανη τελευτηών ενω, ε δελεω
 υπο χρισεως τινος παρακληθησαι, μεγα
 λης καθαρότητος ε προπονησεως εινου
 σκισιόν ενω.

δ. ο καρδιαν μαρτυριαν εξιοθεν γητων,
 φωνηος ενω ενω ε δεω παντεως εν
 τε εφας. ε γαρ ο ενω συνιστων εκανός εν
 φωνηος ε φωνη ο μακάριος πάνθω γαλ
 η εν ο δεος συνιστων. συνιστων ενω
 ε δεω εντος, ε καρδιαν πάδα καρδιάς
 εντος, ανθρωπος ε ενω καρδιάς εν.

Κεφ. 3.

Περι τ τς ηθος ανθρωπι τ υπε πάντα.
 Μακάριος ο συνιστων, τί αν η το διηλυτον
 ηθος, ε καταφρονησαι αντω δια τον ηθω
 ε αγαπητον δια τ αγαπητον δια κατα
 λιπειν, οτι ο ηθος μόνος υπε πάντα
 αγαπαει ε δειλα. η μιν ε ατησεως α
 γαπη απατητικη, ε αδαδης, η ε τ ηθος

ἀγάπη πιστῆ ἔβραμα. Ὁ τῆς κτίσεως
λόγος, τῆς πτωσίμω συνεισέταται.
ὁ Ἰησοῦς πνευματικῶν διεκδοχίεται
εἰς αἰῶνα, αὐτὸ ἀγάπη, ἡ εὐφροσύνη
τήρησι, ὅς πάντ' ἀπερχομένων, ἡ κατα-
θήσει σε, ἡ εἰς τέλος ἀπολαύς ἐκείνου.
ἔχοντι ἡ ἄχοντι χεῖρ πάντων σε ποτε
χωριθῆναι.

β. πῶς Ἰησοῦς ζῶντι ἡ Ἰησοῦςον παράγει
ἡ τῆς αὐτῆς πιστοῦσι σε ἐπίσταται, ὅς πάντ'
ἐκλειπόντων μόνος σου βοηθῆσαι ὁσὶ τε
γίνεται. ὁ ἀγάπητος σε ἔτω πείθειν,
ὡς ἡ ἀλλοτρίων ἐκείνου ἡ βραχέται.
μόνος εἰ τῆ καρδίαν σε ἀπῆσασθ, ἡ
ὡς ἐπὶ βασιλείῃ ἐν τῷ ἰδίῳ ἰδῶν
καθίσει ἐπιδουλεῖ. Εἰ ἐγνώσκεις σεαυ-
τὸ ἀπὸ πάσης κτίσεως κενώσαι, ὁ Ἰησοῦς
ἀσκήτως ἀντιτάσσῃ ὡς, χεῖρ ἐν-
θέσις ὅλον ἀπολαύς, ὅτι ἐν, ἀν' ἐξω
Ἰησοῦ ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἰδῷ. εἰ πῆσται
δε, εἰτ' ἐπεκείνη τῷ καλῶν ὑπὸ
εἰς σαλευομένῳ, ὅτι πάσα οὐκ ἐχέ-
τος ἡ πάσα δόξα ἀνθρώπων, ὡς ἀνδρῶν
χόρτυ ἐκπλοῦται.

γ. παχίως ἀπατιδήσει τὸ τῶ ἀνθρώπων
πέσσωπον τὸ ἕξω μόνον οὐκ ἐπίσταται.
εἰ γὰρ ἐν τοῦ ἀλλοῦ τῶν πειρασμῶν
ἀν' ἡ τὸ κέρδος σε Ἰησοῦς, πομπῆς.

ιβιβ: β. α. ε. ζ. ζ. σιγαύ. α. χ. π. γ. α. μετ. ο.
ζημιώθησιν. εἰ ζητεῖς ἐν πάσι τῷ Ἰησοῦν,
τῷ Ἰησοῦν φησὶς ἐν ῥήματι. εἰ φησὶσαν τῷ
ζητεῖς καὶ σταντῷ ἐν ῥήματι, ἀλλ' αἰς τῷ
ἀπώλησάν σε. ὁ γὰρ ἄνθρωπος τοῦ
Ἰησοῦν ἐζητεῖν, μάρτυρον ἑαυτοῦ μάρ-
τυρον, ἢ ὅλος ὁ κόσμος, καὶ πάντες οἱ ἀν-
τίδροκοι αὐτοῦ.

Βιβ. η.

περὶ τῆς οἰκίας φιλίας τῷ Ἰησοῦ.

α. β. 2.

α. τῷ Ἰησοῦ παρανομίαν πᾶν ἀγαθὸν ὑ-
πάραται, καὶ ἐστὶν χαλεπὸν δοκεῖ. ἀπόντος δὲ
τῷ Ἰησοῦ, πᾶν σκληρὸν γίνεται. τῷ Ἰησοῦ
ἔσω ἐρχόμενος, πᾶσα παρανομία ἐπι-
λήθεται. τῷ Ἰησοῦ ἐν κρίνον ῥήμα ἔνδοξον
ῥαλλόμενος, μεγάλης παραλήψεως ἀειδαν-
όμενος. ἐπὶ ἡ μάστιξ μακροβλήτη ἐνδύει
καὶ τὸ πῦρ, ἐν ᾧ ἔλασσαν, ἀνίστη, τὸ μά-
στιξ ἐπιπέσει, ὁ δὲ διάσκαλος πᾶσι, καὶ φω-
νίσει, μακαρία ἡ ὥρα, ὅτε ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ
τῷ μακαρίων εἰς τὴν χάραν τῷ πνεύματος
δεδούκα. ὡς ζῆσος καὶ σκληρὸς εἰς ἄνθρωπον;
ὡς ἀπόντος καὶ μάρτυρος γίνῃ ἐπιδοκίμων τι-
νος ἔξω τῷ Ἰησοῦ; ἐπὶ ἀντιμύσησιν βλάστη-
ῖσιν, ἢ εἰ πάντα τῷ κόσμον ἀπώλησας.

β. τὸ ὅτι ὁ κόσμος οὐκ ἐξέσται σοὶ δούλωται

άνω Ιησού; άπάντα τ' Ιησού μωραί άδελφί
άδελφί εσύ. παρόντος σοι τ' Ιησού, εγχείς έχ-
θροός χαζώσαι μωήσεται. ό τ' Ιησού ενή-
στων, δήσαν εν άγαθόν, μάλλον άγαθόν
υπέρ πάν άγαθόν ενείσχα. ή ό τ' Ιησού άκα-
αλλήτων, άπολλύα σελόδρα πολύ, ή πλεον
τ' άγαθόν κόσμου. ενδυστάτος μιν ενω ό
ζών άνω τ' Ιησού, πλησιώτατος δε ό χα-
ρής ών εντά τ' Ιησού.

γ. Μεγάλη επισήμη εν τ' Ιησού συνδράμει,
ή επισήμη τ' Ιησού χαρύν ενάλλη δρόμη-
σι. έσω ταπεινοί ή αεθωτικοί, ή ό Ιησού
σοι παρίστα. έσω ενλαλή ή ήσυχος, ή ό
Ιησού σοι παραμυνη. μωή μιν τ' Ιησού
δυναμίσου, ή τ' χάρι άυτ' άπολλύου, ή
εις τ' έξω έχθρίων βολήσιν. άυτ' εν δ' έ-
χθρίσας ή άπολλύσας, πού τινα δένζη
ή τινα δίλον τότε ζητήσας; άδελφοί ών
βιώσαι, ή μωή, ή τ' Ιησού παρ' πάντ' δι-
λησ συμνομείν, πρέμυτος ή άπαράλη-
τος έση. μωράντας έν, τ' άλλή τινι δά-
ξών ή χάριων. προσμετέον ενάλλη, έλε-
τ' κόσμου άπτιώσων, ή τ' Ιησού άγι-
ζόμενον ήχεν. δρόμει ή πάντ' άγαπη-
ό Ιησού ενός σοι έλεξή άγαπητός έσω.

η. Πάντες μιν δια τ' Ιησού άγαπάδωσαι

βραβ. 224. Δ. σιγαυή δ. α. χ. η. η. με. 5.
ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ. ἔχου τὸν χεῖρ ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους λέγειν,
ὅτι μόνος ἀγαθὸς ἔπι τοὺς πάντας λέ-
γεις ἐπιδοκίμα. εἰ αὐτὸ εὐάνανθ' οἱ δι-
δοκίμα καὶ οἱ ἐχθροὶ ἀγαπητοὶ σοὶ γίνονται.
καὶ ὑπὲρ πάντ' ἡγήσεται ἐκτείνου, ἔχου
πάντας αὐτὸν γνώμα καὶ ἀγαπήσου. εὐδο-
κίμα ἐπιδοκίμα ἰδίως ἐπαινεῖς, ἢ δι-
δοκίμα, ὅτι τὸτο μόνος εἶδεν ἐστὶ εὐδοκίμα
εὐ αὐτῷ εὐ εἶχεντος. εὐ βίβλα τὴν κα-
ρίαν τὴν δία σὲ ἀχολον γίνεαι. εὐτε
σὺ ἀχολὸν πρὸς τὸ διδοκίμα τινε. ἀλλ'
ὁ Ἰησοῦς ἐν σοὶ καὶ ἐν παντί ἀγαθῷ ἀν-
δρώπῳ ἔστω.

Ε. Γίνεαι καδαροῦ, καὶ ἐπιπλοκῆς τὴν
κτίσει τὴν ἰσοδὴν ἐξιδόκω. εἰ σὲ γο-
αυνοῦ ἀναμ καδαροῦ τὴν καδαρία τὴν δὴ
προσελίστα, εἰ ἰδίως χολάσαι καὶ ἰδίως
ὡς χολάσαι ἔστω ὁ κύριος. καὶ ὅτως εἰς
τὸτο εὐ εἶχεντος, εἰ εὐ τὴν χολάσαι αὐτῷ
σε προσελίστα καὶ ἐλεηδόκω, ἵνα πάν-
των γουνοδὴν καὶ πᾶσιν ἀποταξάεινος
μόνος τῷ μόνῳ σιωνοδὴν. εὐ εὐ
καὶ χολάσαι αὐτῷ τῷ σιωνοδὴν ἐπιδο-
κίμα, εἰς πάντα αὐτοὶ δρωατοὶ γίνεαι

... αὐτοῖς ἴσως, ἀλλὰ μάλλον χάριται ἀρ-
κήσας, ἔλαυνε πόνοσ' ὑπὲρ τὸ χεῖρόν δι-
σκων ἐπιδοσά.

δ. Διόπειε ὅτε πνευματαὶ παράλθους
ἀπὸ τῶν δυνάμεσ' ἀποστέλλε, ἑκα-
στῶν ἢ αὐτῶν διόσοφτον ἐκείνην ἢ κα-
τὰ τὴν ἀξίαν σου γυνιάς σου νοσηζόν.
μη ἐνγαλοφρόνα, μήτε ἄγαν χεῖρε
μήτε ματαίως προθέμενε. ἀλλὰ γί-
νεσθαι τῶν δυνάμεσ' ταπεινότερος, ἐν αὐτῶ
διεπράξιοι σου φρονιμώτερος τε ἢ ἐν-
θαρμύερος, ὅτι ἡ ἴσως ἐκείνη παρελθού-
σαι, ἢ ἔφεται ὁ περὶ σμῶσ. τὴ παρακυ-
δίας ἀδελφειότητος, μη ἐνδίας ἀπέπι-
ξε, ἀλλὰ ταπεινῶς ἢ ὑπομονητικῶς τῶν
ἐπίσχεψίν ἑσάντων προσδοξά, ὅτι δι-
νατός ἐσθ' ὁδῶς ἐμίσθω παράλθου
σου ἀποδοῦναι. τῶτο τοῖς γυνῶσι τῶν ὀ-
φθόν τῶν δυνάμεσ' ἔσθ' ἐκείνη, ἢ ἀλλότρι-
σθ, ὅτι τοιαύτη ἀμνηστῆ τρόπος ποθ-
λάει τοῖς φετῆ τῆ ἀμνηστῆ προίχθαι,
ἢ τοῖς πάσαι προσήταρ ἐν τῶ.

ε. Διόπειε τις, παρρησιόμηνς ἡλὴ τῆς
χάριτος, ἔλεγε. ἐγὼ ἅπα ἐν τῆ ἐνθ-
νιάμῃ, ἢ μὴ σαλῶδῶ εἰς τ' ἀγῶνα.
ἀπάσθῃ δὲ τῆς χάριτος, τίνοσ' ἂν πύρην
αὐτοῖς ἐν αὐτῶ ἔλαβε, προσίδετο εἶπαι
ἀπίστεψας τὸ πρῶσωπόν σου ἀπ' ἐμῶ,

βυβλ. β. 224: δ. σιγαυέ. α. χ. π. γ. 24 μετ. δ.
α. χ. π. γ. 24 μετ. δ. α. χ. π. γ. 24 μετ. δ.
ἐπι τῆτος μνηστῶσι ἀπογινώσκει ἀπὸ
πολυμάλλον τὸν κύριον ἡρασι γίνουκ.
πρὸς δὲ κύριον ἀναζώσεται ἡ πρὸς β. οὐ.

ἡ ἀπὸ ἀναζώσεται
Π. Ε. Π. Π.
ἡ τὸς πρὸς
α.
Παρορθε
ἡ τὴν οὐκ
Χρῆσ' ἡ
μὲν τὸ
δὲ, ἐάν' εἰ
καρπῶν
σπορέων.
ἡ τὴν τ

β. Η. Γ. δ.
ων ἀπὸ
πρὸς
δυναμῶν
πρὸς δ
ὅτι τὸ τ
τὰ τὸ
ως γινώ
ον σπορῶν

γ. Τ. Γ. γ.
τὰ τὸ
πρὸς
ἀπὸ
δυναμῶν
τὰ τὸ

βιβλ. επρα. κεφαλαιον α. αχτη. εμο. κο. α.
περι της τς χρις εμψυσεως, 16

η της πασων τς λογικων καταλογιων
α. εξελενωσεως.

Οαοαδων εμοι, εμη περιπατησα,
εν τη σαοτια, λεγα ο ανθρωπος. ταυτα ε
χρις εηματα ειν, απεν πορευομε
μετα τον ριον η τα ηδη αυτη μια
αδ, εαν εληθεσ φοτιζαδ, η απαση τη
καοιας τυφλοτητος απαρτανην δεη
σωμεν. μεγαλη εν η σπηλη η κωνη
α τω τς χρις ριω μελεταν.

β. Η τς χρις εμψυσε πασων των αγι
ων εμψυσε πασχα. η ος εν το τς χρις
πνευμα εμψυμανον εα εμψυσε αμ
θυρανα πολλη εα τη ευαγγελια
πυκτη αοη, ολιγη επιθυμια αμαδ,
οτι το τς χρις πνευμα εα εμψυσε. αει δε
η τα τς χρις εηματα οραηως η ηθε
ως γινωσκων εμψυσε, τον ολον αυτη ρι
ον σπηλεω αυτω εμψυσε.

γ. Τι ρα ον εμψυσε, υψηλα μεν περ
η τειασος εμψυσε, απηεν δε η τα
πανοτητος, οδεν εν απαση τη τειαση
αληθεω υψηλα εηματα ε ποα αγιον και
δικαιον, αλλ ο ριος φιλαστος θεοφιλη
ηατελει. μαλλον εμψυσε αμαδ.

βίβιδ. κελιδ. σιγν. γ. αχπυ. χη. Σιγν. 5.
εκατοντάτος, ἢ τὸν ὀνομαζόμενον ἀπὸ τῆς
ναι. ἢ πᾶσαν τὴν γαλιλαίαν, καὶ τὰ πάντα
κελοσούτων ἀδελφώματα τῆς κυρίας καὶ
ἐχου, τὴν ἀνδρῶν τὸ δὲ δεῖν ἀκούειν καὶ
χάρτος λουτερίσθαι; ματαιότης πα
ταιότητων, καὶ πάντα ματαιότης, πᾶσι
τῶ τὸν δεῖν διδῶν, καὶ ἀπὸ τῶν
οὐκ ἐνέειν. Ἐστὶ σοφία κυρία ἐστὶ,
ἐστὶ τῆς τῶ κόσμου ἐξ ἀδελφώσεως εἰς τὸν
ἕκαστον προσεῖται.

β. Ματαιότης ἐστὶ τὸν πλεόντων ἀφαι
ρησόμενον ζητεῖν, καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποι
θέντι. Ματαιότης ὀνομαζομένη ἐστὶ, κελου
μιάς, καὶ αὐτὸν ὑψιάς. Ματαιότης ἐστὶ
καὶ τὸ σαρκὸς ἐπιθυμίας ἐπακολούθειν,
ἢ τὸ ποθεῖν, ὅθεν ὑστερον εἶπεν δευτέρως
κολάζεσθαι. Ματαιότης ἐστὶ τὸ μακρο
πότητος ἐνδεῶς, καὶ τὸ κατὰ μὲν ὀφθαλ
μοῦ. Ματαιότης ἐστὶ τῆ παρὰ τὴν ζωὴν
ζωὴν προσέχειν ἢ νόον, καὶ πλεόντων μετ'
όντων ὑποσχεῖται. Ματαιότης ἐστὶ τὸ
οὐκ ἐπιθυμῶν ἀγαθῶν παραδόχον ἀγαθῶν
καὶ ἐκείνοι ὅσπερ ἐνδεῶς ἢ ἀνωτα χάρι
μένα.

ε. Μνήμητι πολλὰς τὸ λεγομένον. 17
ὅτι ἐκ ἐπισημείων δ' ὁφθαλμῶς τὸ ὄραν
ἢ ἢ πληροῦται ἐκ ἀποἀποδοσῶς.
σπυδατόν ἐν κτὴν καὶ ἄλλαν τῶ τῶν ὄρα-
τιῶν ἐξωτος χωρίσαι, ἢ ὁρατιῶν ἐκ τῶ
ἀόρατα μετατρέχειν. διὰ τὸ καταδρω-
χόντες τὸ ἀντιῶν ἀποδοσῶν κτὴν συνέ-
δηον ἵπτανται, ἢ κτὴν τῶ δεῦρ χάριεν
ἀποδοσῶν.

Κεφ. β.

Περὶ τῆς αὐτῆς ἐξομωσῶς.

α. Πας ἀνθρώπος τὸ εἶδέναι ὀφείλειται
φύσει, ἀλλ' ἢ ἐπισήμην ἀνὴρ τὸ δόξαι τῶ
δεῦρ ἢ οὐκ εἶδέναι ἢ ὄντως, ταπεινὸς γε-
ωργός, ὁ τῶ δεῦρ ἀφελῶν κρείων ἐστὶ
τῶ ὑπερηφάνου διλοσοφῶς, ὁ ἐαυτῶ ὀ-
ργωρῶν, ἢ τῶ κρείων ὀφείλειται σάπτε-
ται. ὁ ἐαυτὸν χαλῶς γινώσκων, ἐαυτῶ
ἐυτελεῖται, ἢ τοῖς ἀνθρώποις ἐπαίν-
ου ὁ τελεῖται. Εἰ εἶδον πάντα τὰ ἐν
κόσμῳ, ἢ κτὴν ἐν ἀγάπῃ τί ἀν' ὀφείλειται
εἶδον, ἐνώπιον τῶ δεῦρ, τῶ εἰ τῶ ἐξομ-
χρῶντος;

β. Πάντα τῶ ἄλλαν ἐπιστάς ἐπιδουσίας,
ὅτι μεγάλη εὐδοκίαις ἢ ἀπάτη ἐκεί

βιβλ. α. κεφ. β. σιγαλή β. αχπυχή Σουρ. σ.
ἐνρίσχετα. δι' ἐπισήμονες ἡλθως σοδοί
δαμνάς ἢ γέρας ἐδίδοι. πολλὰ ἐν
ὧν γνώσεσθαι ἄλλορον ἢ συνδέν τῆν ψυχῆν
ἠδελεί. ἢ δὲ μάλα ἀνόητός ἐσεν ὁ προ-
σίχων ἄλλου, ἢ τοῖς τῆ δωτηρία ἀντὶ
προσήγοι. πολλοὶ λόγοι τῆν ψυχῆν ὄ-
κοῦσι, ζωὴ δὲ καλὴ ἢ γῆν ἀναψοχα,
ἢ χαδασά συνάδρου μεγάλῃ πρὸς τὸν
θεὸν πεποιθήτου παρ' ἔχα.

γ. Ὁσω πλέον ἢ χρῆστον γνώσεαι, το-
σῶτω δεινότερον χρῆση, εἰ μὴ ἀγιότε-
ρον ζῆσιν. μὴ ἔν μεγαλοδρόνησι ἐπὶ
δραμὰ τέχνη ἢ ἐπισήμη, μάλλον δὲ
περὶ τὴν ἐπισήμη τ' δοῖ σοδίσου δροβ.
εἰ σοκῆσθαι πολλὰ ἐπίσασθαι, ἢ καλῶς
γνώσεαι, ἀλλ' ὅπως ἴασι, ὅτι πολλὰ πλέον
εἰσὶν ἢ ἀγνοῦσι. μὴ ὑψηλοδρόνα, ἀλλὰ
τῆν ἀγνοῖάν σου μάλλον δρομολογῶ. δρῶτι
σεαυτὸν ἢ ἄλλων προτιμῶν βέβη, ἐπ-
αισῆ πλέονσ παρδευτότεροι, ἢ πρὸς τὸν
νόμων ἐμπαιρότεροι σου ἐνρίσχονται;
εἰ δέχουσι τι σομδρόντως εἰσέναι καὶ
μανδάναι, δίχα τὸ ἀγνοεῖσαι, καὶ
δραυθίζεσθαι.

φ. Αὐτὴ ἡ ὑψηλοτάτη καὶ χρησιμώτατη
 ἀνάγνωσις ἐστὶν, ἡ ἐαυτοῦ ἀληθινῆς γνώ-
 ρου καὶ καταλόγου. τὸ περὶ αὐτοῦ συ-
 φεῖν, περὶ δ' ἄλλων ἀπὸ καλῶς καὶ ὑψηλῶς
 γινώσκειν, μεγάλην ὁδοῦ καὶ τελευτῆς ἐστὶν.
 εἰ ἔως τινὰ φανερώς ἀμαρτάνοντα,
 ἢ δεινόν τι πράττοντα, ἔα ἀν' ὠφελείας
 προσηύχῃ αὐτοῦ, ὅτι ἔα ἴσως ὁποῦν
 χρόνον ἐν τῷ καλῷ σῆμαί ἑαυτοῦ. πάντες
 ἀδελφεὶς ἴδωσιν, συνόχῃ δὲ ἀδελφε-
 σκεῖν οὐκ ἔστιν ἴσθ'.

Κεφ. γ.

Περὶ μελαγχολίας τῆς ἀληθείας.

α. Μακάριος, ὃν ἡ ἀλήθεια δι' αὐτοῦ με-
 λήσκει, καὶ διὰ γενεῶν, ἢ φωνῶν πα-
 ρεχομένων, ἀλλ' ὡς αὐτὴ ἔχει, ἢ λόγῳ,
 καὶ ἡ ἀίσησις ἡ αὐτῶν παρὰ τὴν ἡμᾶς ἀπατα-
 καὶ ὀλίγον βλεῖται. τί οὐκ εὐδαιμονοῦν τὸ μέγα
 ἔπισμα περὶ καρδιῶν καὶ ἀσχετῶν πραγμά-
 των, ὃν ἐν κρίσει ἔα ἐλεγχθῆναι ὁμοῦ,
 ὅτι ἠγνοῦσθε; μεγάλη ἀνομοῦ, ἡμᾶς
 τῶν χειρότερον καὶ ἀναγκαῖον ἀμελεῖσθαι
 αὐτομάτως τοῖς περιέεργον καὶ πρᾶξι
 προσέχειν, ὁφθαλμοῖς μὲν ἔχοντα καὶ
 δι' ἄλλων βλεπόντας.

β. β. α. κ. ε. λ. ν. σ. τ. υ. φ. β. α. χ. π. ν. κ. η. Σ. α. ρ. : 5.
β. Καὶ τί μὲν ἤμιν ἢ γενέον ἡ ἀφῶν;
ὥστ' ὁ λόγος αἰώνιος λαλεῖ, πολλῶν ἀφῶν
ξῶν ἀπαλλάττεται. ἔ. ἐν ὅσῳ λόγῳ πάντα,
ἢ πάντα ἐν λαλεῖ. ἢ αὐτὴ ἀφῶν ἔστιν, ἢ
ἢ ἡμῖν λαλεῖ. ὁ λόγος ἀνὴρ αὐτῆς νοῦ ἢ ὁ
δῖος κρίνει. ὡς πάντα ἐν αἰεὶ, ἢ ὅς πάντα
εἰς ἐν ἐλάττω, ἢ πάντα ἐν ἐνὶ ὁσῶ, τὴ
λαλεῖα ἐνσαφῆς εἶναι, ἢ ἐν τῷ δὴ ἡν-
χος φησὶν ἐν ὁσῶ. ὡς ἀληθῆς ἀφῶν
ὁ, εἰ μὲν μετὰ ὅσῳ ἐνα ποίησον ἐν αἰετῶ
ἀφῶν. Ἀφῶν οὐκ ἐστὶν τῷ πολλῶ ἀνα-
γνώρι, ἢ ἀφῶν. ἐν ὅσῳ ὅλον ἐστὶν ὁ ὁ-
λομα ἢ ἐπιδομα. Σιγηδῶτος ἀν πάντες
δι φησὶ ἀφῶν, ὁσῶ φησὶ ἀφῶν πᾶσαι
ἐν χρίστας ἐν ὁσῶ ὅσῳ. οὐ μόνος φησὶ
λησον.

γ. Ὅπως ἀν τὴν μᾶλλον ἀντὶ ἡνεμέ-
νος, ἢ ἐδῶ ἡνεμένος ἢ, τοσῶτο πᾶσι ἢ ὁ-
φιλότερα ἀπόνως γνῶσται, ὅτι τὸ τῆ
φρονήσῳ ἀντὶ ἀντὶν λαλεῖ πάντα. Κα-
δα ἐν, ἀφῶν, ἢ βάλμον πνεῦμα ἐν πολ-
λοῦ ἐξουῖς ὡς ἀφῶν, ἢ ἐν ἀντὶ ὁ-
λῶν ἀφῶν, πᾶσι ἢ ἐξουῖς ἐπισησῶς ἀφῶν
εἶναι πᾶσαι. τίς ἐν μᾶλλον ἢ τὸ τῆ
φῶν ἀντὶ ὁσῶ πᾶσαι ἐπισησῶς.

101
ἡ λυπαία, ἀγαθὸς δὲ ἐπιλαμπρῶς ἀνδραγωγῶν
τὰ ἔργα αὐτῆς πρότερον ἴσως διακρίσει
ἂ ἔξω πιάτων ὁδῶν. ὅσα ἴκανα ἀν-
τον εἰς τὰς ἀσκήσεις ἐγκαθίσταται ἐπιδοσεως
ἔχει, ἀλλ' αὐτὸς εἰς τὴν τῶν ὁδῶν λόγῳ
γνώσειν, αὐτὰ ἐπιλαμβάνεται. τίς ἔχει
ἀμείψαν ἰχυροτέρῳ τῆς ἑαυτὸν νικῆσαι
σπουδαίοντος; ἢ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἡ-
μιῶν ἐπιλαμπρῶς, ὅπως νικῆσαι αὐτὸν, ἢ
καθ' ἑκάστην ἀνδραγωγίαν αὐτῆς γενέσθαι,
ἢ ἐπὶ τὸ βέλτερον τι ἐπιδοσεως.

1. Πᾶσα τελειότης ἐν τῇ ζωῇ ἀπε-
λίσσεται συλλεγεμένη, ἢ πᾶσα θεωρητικῶς
τέχνην τινα σκοτίζεται. Ἡ περὶ αὐτῆς
γνώσις, ἀσφαλιστικὰ ὁδοὶ πρὸς τὸν θεόν
ἔστιν, ἢ βραδεία τῆς ἐπιστήμης ἐξέτασις. Α-
μείψαντος μὲν ἔχει ἐπιστήμην, ἢ ἠτιοῦν ἀ-
πλή γνῶσις τῶν πράγματων ἢ ἐν αὐτῇ ἐξο-
πλησίῳ, ἢ ὑπὸ τῶν ὁδῶν τεταραμένη ἀγαθὴ
ἔστι. τὴν δὲ καλῶς ἀσφαλίσειν ἢ ἰσχυρο-
πρίον ἀπὸ πλείονος ποιητέον. ὅσα δὲ
πλείους γνώσει μάλλον, ἢ καλῶς ζῆν σπου-
δαίοντος, διὰ τὸ πολλὰς φανερῶνται, καὶ
χειρὸν ὁδῶν ἢ ὀλίγον κατὰ πρᾶγμα.

2. Ἐἶδε τοσάντων σπουδῶν ἔχον τῶν ἀποδο-
σεως τὰς ἀσκήσεις, ἢ ἐπιδοσεως τὰς

βιβ. ἀ. αὐθ. σικκὴ ἐ. ἀ. γ. π. τ. η. ζ. η. ς.
ἀρετῶν, ὅσω ποιῶνται τὰ ζητήματα παρ-
έχον, ἴσα ἂν τοσάντα κατὰ τὴ σκάν-
δαλα ἐν λαῷ, ἴσα ἂν τοσάντη ἀνδρῶν ἐν τῷ
κοινοβίῳ ἐκίνητο. Ἀληθῶς τὴν ἐξουσίαν
τὴν ἀρετῶν ἐκχομεν, ἴσα ἴσως ἡδονο-
μα, τί ἂν ἀνέγνωμεν, ἀλλὰ τί ἐποιῶ-
μεν. ἴσα ἴσως καλῶς ἐλέξαμεν, ἀλλ' ἴσως
ἐυδαμον ἐξήλαμεν. Εἰπέ μοι, πῶς νῦν
εἰσι πάντες οἱ κύριοι ἢ δευτέροκαλοί, εἰ
ἐπιζώοντες ἢ ἐπιλόγου ἐνδοχίμους ὄ-
τας εἰς ἐκκλήσιας; Νεὶ τῶν κείνων ὁδῶν
αὐτῶν ἄλλοι κτῶνται, ἢ ἴσα οἶδα πότιον
αὐτῶν ἀναμνῶνται, ἐν ζωῇ αὐτῶν
ἀνά τι ἐσθλαν, νῦν δὲ σκῶνται.

5. Ἄς ταχέως ἢ τὸ ἀόσιον ὁδοῦ παρ-
χεται; ὁφίλον ὁ βίος αὐτῶν τὴ γνώσει
συνεφώνησε. τότε καλῶς ἂν ἐμαδον, ἢ
ἀνέγνωσαν. ὡς πολλοὶ διὰ τὴν ματαιῶν
ἐπιστήμης ἐν τῷ αἰῶνι ἀπόλλυνται, τὸ
τὸ δεῖν ὁφίλας ἀμελήντες; ἢ ἐπιση-
μεῖται ἢ παπαινῶν ἀνα μάλλον ἀ-
ρῶνται, ματαιῶνται ἐν τοῖς διαλογισ-
μοῖς αὐτῶν. Ἀληθῶς μίνας ἐστὶ με-
νδῶν ἔχον ἀγάπην. Ἀληθῶς μίνας
ἐστὶν, ὅτι πρὸς τὸν αὐτοῦ μίνας ὄν, ἢ πᾶν
τὸ τῆς τιμῆς ἀχρον πρὸς ὀλίγους ποι-
εῖται.

μενος. Αληθώς φρονιμὸς ἐστίν, ὅταν
τα ἐπιγνῶσκει ἡγέμενος σαύραδα, ἵνα
χρῆσθαι ἐπιλάβῃ. Αληθώς δὲ ἐν παι-
δευτὸς ἐστίν, ὅταν τὸ τῆς διδασκαλίας διήγημα ποι-
ῶν, καὶ τὸ αὐτὸ διήγημα καταλείπων.

αδ. ζ. Κεφ. δ.

Περὶ τῆς προνοίας ἢ φρονήσεως, ἐν τῷ
πρώτῳ κεφάλαιον.

α. Οὐ πισυτέριον παντὶ λόγῳ, ὅσον ἐπι-
προνοία, ἀλλὰ πεφωλαγκμένως καὶ μακρο-
δύμως δεῖ κατὰ θεῖον τὸ πρᾶγμα βρο-
σάσθαι. δεῖ, πολλὰς τὸ κακὸν ἴσον τῆς
καλῆς περὶ ἀλλοῦ πισυτέτα, καὶ λέγεται.
ὅπως ἀδενέως ἔσμεν. οἱ δὲ τέλειοι ἄν-
θρωποι καὶ ἰσχυρῶς παντὶ ἀληθῆ ἐπιπρο-
νοίᾳ, ὅτι τῶν ἀδενωπίνων ἀδενέων ἐπι-
επιπτώτων περὶ τὸ κακόν, καὶ ἐν τοῖς λόγοις
ἐπιπλάτων γυνώσκουσι.

β. Μεγάλη σοφία ἐν τῷ πρώτῳ κεφάλαιον καὶ προ-
πιότη ἐστίν, ὅσον ἰσχυρογνωμονίαν. ἐστὶ δὲ
πάντα προσέχει, καὶ πᾶσι τοῖς ἄνθρω-
πῶν λόγοις πισυτέσαι. καὶ τὰ ἀδενέ-
τα ἢ πισυτέτα ταχέως κατὰ ἀλλοῦ ἐπι-
προνοίᾳ. κατὰ σοφῆς ἀνθρώπων, καὶ ἀγαθῶν
βουλήσεων ἔχοντος βελόνος. καὶ πᾶσι δὲ

βιβ: α. κεφ: δ. σιν εν β. αχπρ. κθ. εχι. ζ.
υπο τω καλειονος μαλλον παρ ενος,
η τω εν ρημασι ου απορριθειν. καλοσ ρι-
ος των ανθρωπων ουδεν κατα θεον, και
επιπαρον πολλων καδιστων. ουω αν τυ
ταπεινοτερος ε θεοπεδιετος η, το οζτω
εν πασι σοφιοτερος ε η ουχαίτερος εσαι.

Κεφ: ε.

περι τ' αναγνωσεως παγιων γραφων.
α. Εν ταις αγιας γραφαις τω αληθεια,
ε τω περι τει λογος μεγαλυτητα δεξι-
τησαι. πασαν γραφην τω δε τω πνευ-
ματι αναγνωσον ωπερ εποιηθη. τω
ωδελφειαν εν ταις γραφαις μαλλον ζητη-
σαι οφειλομεν, η τω ρητορογιαν. ουω
ασμενος ταις ευλασει ε απλασ ριβ-
ηος αναγνωσον, ωσ ταις υψηλας ε πα-
εισ. μη προσεχουσαι η ανδεντια το
γραφοντος, ποτερον αν ολιγη η πολλη
καιρια επιτυχη, αλλ η ειλαρωσ δεξ-
ηαληθεια προς το αναγνωναι δε ελκυ-
ση. μη ερωτησον τει αν τωτο ειση αλ-
λα τω ρηγομενω προσεχε.

β. Οι μιν ανθρωποι παραγονται, η δε
τω κειν αληθεια εις αιωνα αιενα.
Απροσωπολητικωσ ε πολυτροπωσ ο θεοσ

ἤσυν λαοί. ἡ πολυπραγμοσύνη ἡμῶν
πολλὰς ἐν τῷ ἀναγνῶναι τὰς γραφὰς
ἐμποδίζει ἡμῶς, ὅτε νοῦν ἢ ἐξετάζω
βιβλίον εἰς, ὅπως ἀν' ἀπορίας διεξιέναι
ἔδρα. ἐὰν δέ τις ἐπίδρουν λαογράφον,
ἀνάγνωδε παλαιῶς, ἀπλῶς ἢ πιστῶς. ἢ
σημειώσῃ βιβλιόφωτος ἐπιστήμων ἀξίως.
Ἐρώτα ἀσμενῶς, ἢ τῆς τῶν ὁδοῶν λό-
γος ἄγε σιγῶν. μη ἀπαλείψωσιν οὐ
αἰ παραρολαὶ τῶν προσημειωμένων, ὅτι ὁ
μακρῆς ἐαφείρονται.

Κεφ. 5.

Περί τῶν ἀτάκτων παιδείων.

Α. Οποιοῦν ὁ ἀνθρώπος ἀτάκτως ἐπιθυμῶν
τινος, ἐυδίας πρὸς ἑαυτὸν ἀήσυχος γί-
νεται. ὁ ὑπερήφανος ἢ τελομένης ὄ-
ποτε ἀναπάνοντα. ὁ πτωχὸς δὲ ἢ τα-
πεινὸς, τῷ πνεύματι ἐν πολλῇ εἰρήνῃ ἐ-
αυθον. ὁ μὲν πτωχὸς ἐν τῷ δανίον
ταχέως πειράζεται, ἢ ἐν σμικροῦς καὶ
ἐυτελείῃ νικάται. ὁ αὐθεντῆς τῷ πνεύ-
ματι, ἢ ἐπιπῶς σαρκίως ὄν, ἢ πρὸς τὰ
ἀληθινὰ ἀποκλίνων, χαλεπῶς ἑαυτὸν
τῶν ἐπιγαυῶν ἐπιδομιῶν πάντως χα-
ρίζων δύνανται. Διόπερ αὐτοῦ χωρὶς οὐ
πολλὰς ἠντιάται, ἢ ἰσχυρῶς ἀγα-

βιβλία. κεφ. 5. σιγμα α. α. χ. π. γ. α. δ. ε. κεφ. 3.
ναχτα εις αυτω αντιπατεται.

β. Επιτελεισας δε το πεποθηενον, ταχε-
ως τη συνειδησει ενληματι βαρυνε-
ται, οτι ηκολυθησε τω παδα αυτω, οπερ
μηδεν ωφελει προς εαυτην, μη εζητη-
σεν. ουκ εν τω αντιπατετατω του
παδημασιν, η τε καρδια αληθη εαυτη
ευρισκαται, αλλ εν τω δηλωειν αυ-
τοις. Δια τωτο η εαυτη εν τω εν κα-
θια το σαρκω ανθρωπω, εν ανθρωπω
τω του ενω προκρινενω, αλλ εν ζετω
η πνευματικω.

Κεφ. 3.

περι τω τω ματαίαν ελπίδα η
ματρωρισμόν φένγω.
α. Ματαίος ειν, ο τω ελπίδα αυτω
εν ανθρωπω, η εν κτίσει ενω. μη
αχίνω τοις άλλω, δια τω τω Ιησού Χρι-
στω αγαπω δειλυνει, η πτωχοι εν τω
τω αιωνι φανόσενω. μη δάσει θαν-
τω, αλλ επι τον θεον ελπιζε. ποια ο-
σον ενω επι σοι, η ο θεος τω κατω δε-
ληματι σε βοηθησι. μη πεποιδε τη
επιστησει σε, μητ' ελενος ζοντος παν-
θεσια, αλλα μαλλον τη τω δεω χαριτι,
τω υφοντα τω ταπεινω, η τω θα-

β. Μὴ καυχῆ ἐπὶ πλούτῳ ἢ παρτι, μηδ' ἐπὶ φιλοῦ, ὅτι θλωασέν σου, ἀλλ' ἐν θεῷ, τῷ πάντα παρέχοντι, καὶ ὑπὲρ πάντα ἑαυτὸν ὀφθαλμοῦ ἐπιδομεῖν. Μὴ μεγαλοφρονεῖς ἐπὶ γενέσει, ἢ κάλλει τῆς ὀφθαλμοῦ, ὃς αὐτὰ ἀδυνατὶα φραδύσεται καὶ ἀπομορφῶται. Μὴ ἀρεσκέσθαι ἐπ' εὐεξία, ἢ εὐφροσύνη, ἵνα μὴ θλωασεσίσης τῷ θεῷ, ὅτι πᾶν ἀγαθόν, ὅτι ἂν φουακῶς ἔχεις.

γ. Μὴ νόμιζε σεαυτὸν ἀμύνω τῶν ἀλλῶν, ἵνα μὴ κακίαν φροσύνης τῷ θεῷ τῷ γνοῦντι τὸ ἐν ἀνδρώπῳ. Μὴ φροσύνη ἐπὶ τοῦ καλοῦ ἔργου, ὅτι ἀλλοίαι τῆς θεῶς κρίσεως εἶσιν, ἢ τῶν ἀνδρώπων, ὡς τινι πολλὰς ἀπαρῆσαι, τὸ τοῦ ἀνδρώπου ἀρεσκόν. εἰ ἔχεις καλόντι, πῶς ἐνεαρήτω περὶ ἀλλῶν, ἵνα τὴν ταπεινότητα τηρήσης. ὃ βλάπτη εἰ σεαυτὸν περὶ ἐλάττωσιν πάντων ποιέσ, βλάπτη δὲ πλείστον, εἰ σε καὶ ἐνὸς ποσχεῖσαι. Σωεχρὸς εἰρήνη παρὰ ταπεινῶ, τῆ δὲ τῆς ὑπερφάνης καροῦσα γῆρος καὶ ἀγαράσχησος θαυμῆ ἔνεσι.

βιβία. κεφ. η. σιγαυή α. αχνη. α. ε. ε. ε. ε. ε.

Κεφ. η.

Περί τῆ φυλάτῃ τῆν ἀγάν σιγαυήν.
α. Μὴ πάντι ἀνδρῶσι τῆν καλῆν οὖ
ἀποκάλυψον. ἀλλὰ μετὰ τὸ φρονίμῃ
ἢ φρονίμῃ τὸν θεὸν τὰ οὖ πράττε.
τοὺς νέους ἢ τοὺς ἕξω σπανίως συγγίν.
τοὺς παρῶσις μὴ κολλᾶσθε ἢ ἐνώπιον ἢ
μυγιστᾶνων ἢ ἐξοσῶσις φάνη. τοὺς ταπει-
νοὺς ἢ τοὺς ἀπολοῦ, τοὺς ἐυλαβέσι, ἢ τοὺς
τὸ ἦδος σπουδαίως πλησιάσῃ, τὰ τῆν ὀμο-
δομῆν πράττων. μὴ δεῖσθαι γυναίκα ὀμο-
σίως κέχρητο, ἀλλὰ κοινῶς πάσαι ἀγαθῆ
γυναίκασι τῶ θεῷ οὐσίησιν. μόνῳ τῶ θε-
ῷ ἢ τοὺς ἀγγέλοις αὐτῆ ὀμοσίως εἶναι
ἕνῃ, ἢ τῆν τῶν ἀνδρῶσις γνώριον
ἕνῃ.

β. Τῆν μὲν ἀγάπῃ δεῖ ἔχειν εἰ πάντα,
ἢ ὀμοσίως ἢ σιγαυή. σιγαυήν
ποτέ, τὸν ἀγνωστον ἀνδρῶσις ἐξ ἐνδο-
μίας λαμπερῆς, ἐνοῖ μὲν τοὺς παρῶ-
σῆ ἐν τοὺς τῶν ἐσορῶντων ὀμοσίως
ἀμαυροῖ. Νομίζομεν ποτέ τοὺς ἀ-
λοῖς ἐὰ σιγαυήσῃς ἢ μὲν ἀρεθᾶσιν, ἀλλ'
ἐὰ τῆ τῶν τρέσῃσιν ἢ μὲν καχότητος τ
ἐν ἢ μὲν ὀμοσίως, μάλιστα παρῶσιν ἀρεθᾶσιν.

Περὶ τῆς ὑπακοῆς καὶ ὑποταγῆς.

Α. Μίγιστον ἔστιν ἐν τῇ ὑπακοῇ τῷ προσάκῃ
 ὑποταχθέντα μένειν, καὶ εἰ ἀντιθέσθαι
 ἔστιν, πολλῶ ἀσφαλιστέον ἔστιν, ἐν ὑπο-
 ταγῇ, ἢ ἐν προσάκῃ διαβίωσαι. πολλοὶ
 ἐξ ἀνάγκης μάλλον, ἢ ἐξ ἀγάπης ὑπο-
 τεταγμένοι διατελοῦσι· καὶ ἰσχυροὶ τι-
 μωσίαν ἔχουσι, καὶ θαλάσσιος γογγύζουσι,
 καὶ τῶν τῶν ἐλευθερίαν ἐπιθυνοῦνται,
 ἰὰν μὴ ἐξ ὀφείας τῆς καρδίας ἑαυτοὺς ἀπὸ
 τὸν θεὸν ὑποτάξωσι. Τρεῖς δὲ ὄντες
 ἢ ἄλλοι· εἴ τις ἐν ἑσέως τῶν ἡδονῶν,
 εἴ τις ἐν ταπεινῇ ὑποταγῇ, ὑπὸ τῆς τῆς
 ἐπιστάτης κυριότητος. ἢ φαντασία καὶ
 μεταβολὴ τῶν τόπων πολλὰ ἐξηπά-
 τησεν.

η. α.

β. Αληθεὶς μὲν ἔστιν, ὅτι ἕκαστος ἀσμένως
 κατὰ τὸ δοκῶν αὐτῷ πρᾶττε, καὶ μάλλον
 πρὸς τοῦ θεοσοφούντος αὐτῷ ἐγκλι-
 νει. καὶ τοι αὐτὸ θεὸς μεταξὺ ἡμῶν
 ἔστιν, ἀνάγκη δὲ τὸ τῆς ἐπιθυμίας καλόν, καὶ
 τὸ δοκῶν ἡμῶν ποτε καταρασθῆναι. τίς
 εἴτω σοφός ἔστιν, ὅς πάντα τελέως γνώ-
 ναι δύναται; μὴ ἔν ἄγαν τῶν νοῦν ὅς πέ-
 ποιδε, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν ἄλλων γνώσεως
 ἐκδοσιος ἀρεσκῶν ἔδειξε. εἰ καλόν ἐστι

κινῶν ἀπὸ ἀλλήλων παραμυθίαν ζητῶ-
 σιν, ἢ τῆν χαρῆσαν τῆν πολυτέρας
 λογισμῶν ἐπισημαίνουσαν ἀναλασσίαν
 ποδοῦσιν. καὶ πολὺ ἀσπίτως περὶ
 τῶν, ἃ πολὺ ἀγαπῶσιν, ἢ ποδοῦσιν,
 ἢ ἀπὸ ἡμῶν ἰναγία ἀδανόμειδα,
 λαλῶντες ἢ ἐννοῶντες χαίρομεν.

β. φεῦ οἱ πολλὰς διακινήσῃς κινήσιν.
 ἀντη γὰρ παράκλησις ἢ ἔξω, ἢ ἰσορροπίας
 ἢ δεικνῶν παρακλήσεως βλάβη μεγάλη
 ἐστὶ. ἀπὸ χειρὸς γεννησὶν ἢ ἐν χεῖρ, ἢ α
 κινῶν ὁ χέρονος ἀγῶν παρέχεται. Ἐξ ἡ
 λήσας ἔξω, ἢ οὐκ ἐφίρα, τὰ τῆν οἰκοδο-
 μῶν ἡλῆσον. ἢ χακῶν κινῶν ἢ ἢ τῆν προσο-
 πῆς ἡμῶν ἀμείλιτα, τῆν ἀδυναμίαν
 τῶν σώματος ἡμῶν σφόδρα ἀπερῶζε-
 ται. ἀλλ' ὅμως τὸ περὶ τῶν πνευματι-
 κῶν πραγμάτων διαλεγεσθαι, πρὸς τῆν
 πνευματικὴν ἐπίστρον πάντων χρησίων
 ἐστὶν, ἄλλως τ' εἰάν οἱ οὐκ ἐπιψυχοὶ ἢ οὐ-
 κὸν οὐκ ἐν τῶν δειῶ ἀλλήλων παροῦ-
 σαι.

Κεφ: ια.

Περὶ τῶν χριστιανῶν τῆν ἐπισημῶν, ἢ τῶν
 ἐπισημῶν Ζήλῶν.

α. πολλῶν ἐπισημῶν ἔχον ἢ ἀμνηστέον
 εἶναι περὶ τῶν τῶν ἀλλῶν λόγων
 ἢ πράξεων τὰς εἶναι πρὸς ἡμῶν ἔσας,

βιβλ. α. κεφ. ια. σινευ. α. α. χ. π. γ. ἡ ἐμεία.
ἀχολίας ἐδίδομεν. πῶς πολλῶν χρόνον
τῆ ἐρίῳ ἐμείναν σφώατα, ὅ ταις ἀλ-
λοτρίαις ἀροντίων ἐαυτῶν ἐμπελέων,
ταῖς ἀφορμαῖς τὰς ἐξω ζητιῶν, ἀβρι-
χεσὶν ἢ σπανίως ἔνδορον συλλέγων ἐαν-
τῶν; Μακάριον οἱ διπλοῖ, ὅτι πολλῶν ἐν-
λίην ἐξῆσαι.

β. Διὰ τί τινες τῶν ἀγίων ἔσω τέλει
καὶ θεωρητικοὶ γεγονῶσι; ὅτι παντελῶς
πάσας γήινους ἐπιθυμίας ἐν ἑαυτοῖς
νικῶσιν ἐπέβλασαν. Διότι ἐξ ὅλης
ἰσχύος τῆ καρδίας, τῷ θεῷ προσκολληθεὶς
καὶ ἑαυτοῖς ἐξημερεύειν ἠολογῶν ἐρω-
ήθησαν. ἡμῶν ἄγαν πρὸς τὰ ἱερά παθῶν
ἀχολοῖ ἔσμεν, καὶ ὑπερ τῶν πτωσίων
λίαν ἀροντίζομεν. Ἐπιθεὶ σπανίως
μίαν καλοῖτητα τελείως νικῶμεν, καὶ
ἐπιτήν καθημερεύων πρσοκοπὴν οὐ
πασσεβώμεθα. Διότι ψυχροὶ καὶ
χλιαροὶ καταλείβομεν.

γ. Εἰ τελείως ἡμῶν ἑαυτοῖς ἀποδάνοσαν,
καὶ ἔνδορον ἡσυχῶς ἐνεπέλεθμεν, τότε
ἐν καὶ τὰ τῷ θεῷ ἀροντῶν, καὶ τῶν ἐναντίων
θεωρίας πειράζομεν πῶς ἐρωτάμεθα.

ὄλον ἢ μέγιστον ἐπιπόρευμα ἔστω, ὅτι ἡ
 τῶν παιδημάτων ἢ ἐπιπορευῶν ἔλευθε
 ροαί ἔσονται, ἢ ὅτι τῶν ἀγίων ὄσον βα
 ρύξιν ἐπιχειροῦσιν. πρὸς δὲ τούτοις, συ
 χροῦ ἀτυχεύματος συμβαίνοντος, ἵαν τα
 χέως καταραχόμεθα, ἢ πρὸς τὰς ἀν
 δρωπίνους παρακινῶν ἀποσεβόμεθα.

δ. **Εἰ** ὡς ἄνθρωποι ἰσχυροὶ ἐν τῷ πολεμῶ
 σήμα ἰσχυροῦσιν. ὅτως τῶν τῶν κυρί
 ροήθειαν ἐὰν ἡσυχία ἔσται ἂν βλέπο
 μεν. ἄλλο γὰρ τοῦ ἀγωνιζομένου,
 ἢ ἐπὶ τῶν χερσὶν αὐτῆς ἐπιβῆσαι ροδῶν
 ἔτοιμος ἐστίν. ὅς τῶν τῶν ἀγωνισαδὲς και
 ρὸς ἡμῶν παρέχει, ἵνα νικῶμεν. ἔαν κί
 νον ἐν ταῖς τηρήσει ταῖς ἔξω τῶν τῶν δε
 σσερσίας ἐπίσθον τιδῶμεν, ταχέως
 ἢ ἐνλαμπρὰ ἡμῶν τελεωθήσεται.
 Ἀλλὰ τῶν ἀξίων πρὸς εἶζαν δῶμεν,
 ἵν' ἀπὸ παδῶν χαδαυώμετες, ἀρηναί
 νοῦν ἔχωμεν.

ε. **Εἰ** κατ' ἰκανοτὸν μίαν χαλκίαν ἀπὸ εὐχ
 μεν, ταχέως ἀν' ἄνθρωποι τέλειοι ἦσιν.
 καίτοι νῦν τὸναντίον πολλὰς ἀλαδανό
 μεθα, βελτίους ἢ χαδαυώτεροι ἐν τῇ
 τῆς ἰπισσερσίας ἀρχῆς γεγονότες, ἢ μὲν
 τὰ πολλὰ ἔστι τῶν ἐπαγγελμάτων.

βιβ. α. κεφ. ια. σινυλ. ε. α. γ. π. η. ζ. α. ε.
ἐλα μὲν ἂν ζῆσον ἢ προσοπῶν ἡσῶν
καθ' ἑαυτῶν ἀνδραδ. νυμι δ' ἐπεδ' πολ.
ῆσ' ἡσ' αὐδα, ἰὰν τῆ τὸ τῆ πρῶτης
ζῆσος μίρος φυλάξει δεινῆ.
εἰ μικρὸν ἡμᾶς ἐμῶσιν ἐν ἀρχῇ,
τότε ἂν πάντα θαδῆως ἢ ἐνδύσως
ποιῶν ἐλεῶσιν αὐδα.

ε. καλεπὸν μὲν ἐστὶ τὰ εὐδισαίνα κα-
ταλιπῶν, χαλεπώτερον δ' ἐστὶ τὸ ἑλῶ
δελήματι ἰναντιῶδ. Ἄλλ' αὖν εἰ μὴ
τὰ μικρὰ ἢ κῆδα νικᾷ, πότε τῶν χα-
λεπώτερον περιενεῖσθ; Ἀντιδῶσαι
ἐπ' ἀρχῆς τῆ ἀποκρίσει σο, ἢ τῶν κακο-
ῆδων μετακίανθαι, ἵνα μῆποτε
κατὰ μικρὸν εἰς μίζω χαλεπότητά
σε παρέχον ἀγάθ. εἶδε ἰνόσας ὄθω
ἂν εἰσῶν σο, ἢ τοῦ ἀλλοῦ χαρᾶν
ἐποῖσας χαροῦ ἀγαθόν σε παρέχων, τῆ
πνευματικῆς ἐπιπέσως, δίκαια μάλ-
λον ἂν ἐλεθόντιζης.

Κεφ. β.

Πρὸς τῆς τῆς ἀτυχήματος ὠφελείας
α. Καλὸν ἡσῶν ἐστὶ χαλεπότητάς ποτε
ἢ ἰναντιότητάς τινος πάχων ὅτι πολλὰ
αὐτὸν ἀνδρωπὸν εἰς τῶν κακοῦ ἀνὰ
χαρῆσιν, τῶ γινώσκει ὅτι ἀντὶ ἐξέρισθ

ἐστὶ, καὶ ἐν μυστηρίοις τοῦ καθάρου τῶν ἐλ-
 λήνων ἐν τῷ θεῷ. καλὸν ἦν ἀντιλε-
 γόντας ποτε πάχυν, καὶ περὶ ἡμῶν
 κακῶς καὶ ἐλλήνως γνώσκουσιν, ἀλλὰ κα-
 λῶς πράττομεν καὶ προαιρούμεθα.
 πάντα ποιεῖται εἰς τῶν ταπεινότη-
 τα ἰσχύει, καὶ ἀπὸ τῆς κενοδοξίας ἡμῶν
 φυλάττει. τότε γὰρ βέλτερον τὸν θεὸν
 ἢ ἑνὸν μάλιστα ζητῶμεν, ὅτι ἔξω
 ὑπ' ἀνθρώπων φανερὸς οὐκ ἐστὶν ἀπι-
 στήμεθα.

β. Διότι ἐν τῷ θεῷ ἀπὸν σεαυτῶν ἀν-
 θέτοι τὸν ἀνθρώπου, τὸ μὴ ἀναγκαῖον εἶναι
 πολλὰ παρανομίας ἀνθρώπων καὶ ζητῶν.
 ὁ πότε ἀνθρώπου, ὅτι τῶν προαίσεων ἀγα-
 θῶν θλίβεται, ἢ παρῆται, ἢ τοῦ κακοῦ
 λογισμοῦ ἀνιάται, τότε τὸν θεὸν ἀν-
 τὴν ἀναγκαστικῶς γνώσκου, ἄνευ ἢ ἀν-
 τὸν μὴ καλὸν δυνάμει καταλαβ-
 ράνει. τότε καὶ λυπῆται, σενάξει, καὶ τὰ
 κατὰ ἄπει ὑπομειν, ἀπένχεται. τότε
 ἐπιπλέον θῆν ἀφῆται, καὶ ἰδεῖν τὸν θά-
 νατον ἐνχεται, τὸ δυνάμει ἀκαλύπτει, καὶ
 οὐκ ἔστιν εἶναι. τότε καὶ ἐν νοσὶ τῆς τελευ-
 τῆς ἀσφάλειαν, καὶ πληρῆ ἀσφάλειαν ἐν τῷ καθ-
 ῶν ὁ δυνάμει κρατελεῖν.

βιβλ. α. κεφ. ιγ. σικυα. α. χιτ. λ. ε. κ. ε. β.

Κεφ. ιγ.

Περὶ τῆ ἀντιστήρι τοῦ παραδυσίου.
Α. ΜΕΧΡΙ οὗ ἐν λόφῳ ζῶμεν ἀδελφοί,
ἢ ἀπέλαστο εἶναι ἡ ἀνάμεικτα. ὅθεν
ἐν τῷ ἰσὺν καὶ γένηται· πικρὰ ἴσος
ὄν ἴσος ὁ βίος ἀνδρῶν ἐπὶ τῆ γῆ.
Διὰ τὸ τοῦ ἀν' ἴσος ἔλασον ἐν τοῖς πα-
ραδυσίοις αὐτῶν μετὰ τὴν ἴσος, ἢ ἐν ταῖς
ἐνοχίαις γενεαῖς, τὸ ἐν τὸν δόλο-
ρον ἐν τῷ τὸν τῆς ἀπάτης τόπον, οὗ
μετέπειτα νοσᾷ, ἀλλὰ περιπατεῖ
ζητῶν τίνα καταταίη. οὐδεὶς ἐν τῷ
τελειότητος, ἢ ἀγισότητος ἐληφέν,
ὥστε μετέπειτα παραδυσίου ἔχεν, ἢ πατε-
ρῶς αὐτῶν ἀπαλλαγῆναι ἔχουσι τὴν
νόμω.

β. Αλλ' ὅπως οἱ παραδυσιοὶ τῷ ἀνδρῶσι
πολλὰς πάνν οὐδὲν, καίπερ ὀχλη-
ροὶ ἢ παρῶν ὄντες, ὅτι ἐν αὐτοῖς ταπει-
ῶται, χαλεπῶς, ἢ παρῶν. Αὐτοὶ
μεν οἱ ἀγνοοῦν διὰ πολλῶν θηρίων ἢ πα-
ραδυσίων διήλθον ἢ προσέκοψαν· οἱ δὲ τῶν
παραδυσίων ἀνίχεν ἢ ἀμνησθέντες, ἀπέ-
χιστοι ἐγένοντο, ἢ ἐξέλιπον. Ἐξέλιπα
τάξις ἔτιος ἀγία ἐστίν, ἢ ἐπὶ τόπος ἔτιος

ἀποκαρτερημένοι, ὅπως οἱ παρασχοὶ
ἢ συμεφορεῖ ἔχει οὖν.

γ. Οὐκ ἐστὶν ὁ ἀνθρώπος πάντως ἀσφαλὴς
τῶν παρασχοῶν, ἕως αὖ τῆς θ. ὅτι ἡμῶν
ἐστὶν, ὅθεν αὖ παραδίδωμεν, ἀνδρῶν ἐν
ἐπιθυμία ἐγενήθησαν. παρασχοῦ ἢ
θλίψεως μιᾶς ἀπειθήσεως, ἄλλη ἐπέ-
χεται, ἢ ἀεὶ πάχυν τι ἔξομεν, τὸν γὰρ
τὸ ἐνδομιονίως ἡμῶν ἀγαθὸν ἀπαρῆθα-
μεν. οἱ πολλοὶ τῶν παρασχοῶν δὲν-
γὲν ἐπιχρῶντες, εἰς παρὰ τὴν ἐπιπίπτει.
Διὰ μίσην θυμῶν ὁδωμάριδα περιγί-
νεως, ἀλλὰ δι' ὑπομονῆς ἢ ἀληθείας τα-
πεινότητος, πάντων ἐχθρῶν ἰχυρότητα
ἀποράνομεν.

δ. Ο μόνον ἔξω ἐχθρῶν, ἢ τῶν ἰσχυρῶν ἔχει
ἐξαιρέτων, ὁλίγον ἐπιφάσει. μάλιστα δὲ πρὸς
αὐτὸν παρασχοὶ ἀνατρέψου, ἢ ἀλλίον
ἔξω. Κατὰ μισθὸν μιᾶς ὑπομονῆς καὶ
μακροθυμίας εἰς τὸν δεινὸν χρεῖστον, ἢ με-
τὰ σκληρότητος ἢ ἀκαμψίας ἰσθμῶν νικητοῦ
παραδίδει πλέοντας συμεφλέουσ, καὶ
τῶ παραπίπτει μὴ σκληρῶς πληροῖαζε
ἀλλὰ παραμυθίαν προσέειρε, ὥστε αὖ
ὅθεν γενέσθαι ἔνχορο.

βιβλία αφε. ιν. σιγνὰ ἐ. α. χ. π. ν. α. Εξατομ. γ.
ἐ. Πάντων κακῶν παρανομῶν ἀρχὴ ἢ τ'
ψυχῆς ἀσασία, ἢ ὀλίγη ἐπὶ τὸν θυμὸν πι-
ποῦνησις ἐστίν. ὥσπερ γὰρ τὸ πλοῖ-
ον ἀπὸ κλάδων ἕνδεν ἢ ἕνδεν ὑπὸ κυ-
μάτων σαλευεται, ὅπως ὁ ἄνθρωπος
ἀνακένος, ἢ τ' αὐτὸς προαίρεσιν ἐ-
ρείπων πολυμερῶς πασάξεται. τὸ
μὲν πῦρ τ' αἴσθησον, ὃ δὲ περισσοῦς
τ' ἀνδρωπον τ' ὀρεαίου δόξα μάζα. Αὐ-
νοῦσιν πολλὰς, τί σφιν ἀμείβεται, ἀλλ'
ὁ παρανομὸς ἀλλὰ τί ἐστίν. ἀλλ' ὁ
μὲν γεννησάμενος, μάλα κατὰ τὸ
παρανομὸν ἀρχὴν, ὅτι τότε δ' ἐχθροὶ
ἰδὸν νικάται, ἢ νῆα τῆν τῆν ψυχῆς δι-
σαν εἰσελθεῖν ἢ εἶται, ἀλλ' ἐξωτὸν
δὲ, ἀμα ὡς ἐχθροὶ αὐτῷ ἀντιδρῶνται.
διόπερ τις ἐλέξεν, ἀρχὴν ἰδὸν, πορ-
ρωῖον ἢ ἐτελεστικῶν. πρῶτον γὰρ
ἢ ἀπὸ τῆς ἐνοια εἰς τῆν ψυχὴν ἐπέ-
χεται. ἔπειτα ἀκατάστα φαντασία. μετὰ
τάυτα τρέψις ἢ πονηρὰ αἰνήτις ἢ σω-
ενοσέχους. ὅτω δὲ κατ' ὀλίγον ὁ παν-
δύτος ἐχθρὸς πάντως εἰσερχεται, ἢ μὲν
αὐτῷ ἐν ἀρχῇ ἢ ἀντισηνῶν. καὶ δὲ
χρονιώτερόν τις εἰ τὸ ἀντισηνῶν ἰαδύ-

μῆδαι, τοσούτω ἐν αὐτῷ καθ' ἑκάστην
ἀδελφύτους, ἢ ὁ ἕχθρῶς καθ' αὐτῆς
ἰχυρότερος γίνεται.

5. Οἱ μὲν ἐν τῇ τῆς ἐπιστροφῆς αὐτῶν
ἀρχῇ λαοσίνους παρασησῆς ὑπομεί-
νεσθαι, οἱ δ' ἐν τῷ τέλει. οἱ δ' ἔχουσιν
δι' ὅλην βίαν αὐτῶν κακοπαθεσθαι. ἐπιση-
αίης ἢ ἐπιμακῶς παρασησῆς, κατὰ τὴν
τῆς δέας διοικήσεως σοφίαν τε ἢ ἐπι-
αίαν, ἢ πρὸς τὰς ἡλικίας τῶν
ἀνδρώπων εὐδαιμονία, ἢ πάντα ἐς
τὴν τῶν ἐλεγεῶν αὐτῆς σωτηρίαν
προσοίμα.

3. Διότι ἐχθρῶς παρασησῆς,
ἀδελφύται, ἀλλὰ τοσούτω μακρῶν δε-
δῆναι τῶν δεσφ, ἀξιοῦν ἡμῶν ἐν πάσῃ
θλίψει βοηθεῖν, οἱ δ' ἔχουσιν κατὰ τὸν τῶ
πάσης λόγον, οὐ τῶ παρασησῆς τῶν
τῆν ἔρασαν ποιήσαι, τῶ δ' ἐπιμακῶς ἢ
μακῶς ὑπενεγκῆν. ποιησῆς τῶν ταπεινῶ-
σωσιν τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὑπὸ τῶν κα-
ρα τῶν δεσφ ἐν παντί παρασησῆς ἢ θλί-
ψει, ὅτι αὐτοὶ τῶν ταπεινῶν τῆ καρι-
εῖα πόσι ἢ ὑψώσι.

4. Ἐν τοῖς παρασησῆς ἢ θλίψεσιν δ' ἀνδρῶν
πρὸς διοικήσεται, ὅταν προέκοψε, ἢ ἔραν
τὰς αἰσῶν ἢ ἀξία ἐσι, ἢ ἡ ἀρετῆ

βιβλ. α. κεφ. ιγ. σινωνύμ. ή. α. υπνά. βλα. γ.
μαλλον φησται. οφει μεγα εστι τ' αν-
θρωπον τον εν βασιλευντα, ευλαγη,
η ζυσιον αναι, αλλα τω τω συμεφροου
χεστω καστερον, μεγαλην επιφοου
επις εστι. τω εν μεν απο των μεγα-
λων παιδασιων δυνατονται, τ' δε συ-
χεων των καδ εασην πολλας ηκολω-
ται, ινα ταπεινωδιντες μη ελπιστε αυ-
τοις εν μεγαλοι πεποιδωται, ως οι
εφ τοις ετω συχεσι αδενοντες.

Κεφ. ιδ.

Περί τῆ τῆ ἀργυρον χρισην φησιν.
α. Τους οφθαλμοις θαντω προσραβη,
η ται των αργων κρασει εν χριση.
ο μεν ανθρωπος ο τρις αργων χριων μα-
ταιοποναι, πολλας σφαθηται, η βασιως
αμαρταναι. ο δε εαντον χριων, η εξετα-
ζων αι συμεφροουτας εν γαζεται. εσπε
τ' περαματος ηεν μερα, ετω, οχνως
τ' ετο χριουεν. τω γαρ χριση τω αργ-
θη, αρα τω φησαντιαν βασιως απορρημε-
δα. Ει ο θεος αι ο σκοπος ηενων ενινη-
το, δε αν ετω βασιως τω εναντιου τ'
ηνωου ηενων εταραποριδα.

β. Καί τοι πολλὰ μὲν ἰσχύος τι κατακρύπτειται, ἢ ἰσχύος συντρέχει, τὸ ἡμῶν ἄμα ἐκχύον. πολλοὶ ἑαυτοὺς ἐν ταῖς πράξεσιν ἀντιὸν κενεῖ ἢ λατάντις ἴσχυος. περὶ ἴσχυος μὲν κατὰ ἀσπίδα ἐκκρίνεται δολοῦσιν τῶν πραγμάτων κατὰ βλάβην ἢ γνώμην αὐτῶν γνωσμένων. εἰ δ' ἄλλως ἢ ἐπιθυμῶσιν, γίνεται, ταχέως ταράσσονται ἢ ἠυπνῶνται. Διὰ τὴν ἴσχυος ἢ ἠυπνῶν ἢ δολοῦσιν διαφορῶν αἱ δολοσασίαι ἐν δήμοις ἢ πολιταῖς, ἐν ἀσκηταῖς ἢ ἐν λαοῖσιν ἄλλοι πικρῶς γίνονται.

γ. τὸ παλαιὸν ἴδος χαλεπῶς κατακρύπτεται, ἢ ὁμοίως παρὰ τὸ ἴσχυος δολοῦσιν ἀσπίδος ἀγεται. Ἐὰν τὸ λόγῳ ἢ τῇ ἐπιθυμῶσιν σὺ μάλιστα πεπονησῇ, ἢ τῇ ὑποτακτικῇ ἀρετῇ σὺ ἴσχυος χεῖρ' ἴσχυος ἢ πρασίως ἀνδραποπος πεδωτισμένῳ ἴσχυος, ὅτι ὁ θεὸς ἡμῶν τελείως αὐτῷ ὑποτακτικῶν, ἢ πάντα τὸν λόγον ἀλάττωσιν, τῇ πρασίως ὑπερβύνας ἐπιθυμῶσιν.

Κεφ: 12.

Περὶ τῶν ἴσχυος τῇ ἀτῆς ἀγάπῃς πικροῦσιν.

β. α.

α. Μηδὲ τινας τῇ ἐν χόσμῳ χόσμῳ, μηδὲ τῇ

β. β. α. χ. ε. ι. ε. σ. ι. γ. α. α. α. χ. π. γ. β. Ε. α. α. ε.
πρὸς ἕνα τῶν ἀνδρῶν φιλίας ἔνευεν
κακόν τι ποιητέον. ἀλλ' ἐκείνῳ εἰς τὸ ὠ-
φελεῖν τὸν ἐνοεῖ, τὸ καλοῦ ἔργον ποιεῖ
ἀρετῶς φρασεύον, ἢ εἰς βέλτιον μετα-
βλητέον. τῆς γὰρ γενομένης, τὸ καλοῦ
ἔργον γὰρ ἀποσπασθήσεται, ἀλλ' ἐπὶ βέλ-
τιον καταλήσεται. Ἄνω ἀγάτης πε-
πραχυμένον, ὅποσον αὐτὸ μὲν ἔργον
τὸ ἔξω ἔλυσιτελέα. τὸ δ' εἰς ἀγάτης πε-
πραχυμένον ὅποσον ἂν μικροῦν ἢ κατα-
φρονήτων ἂν ἢ, ὄλον χρήσιμον γίνεσθαι
περὶ πλείονος γὰρ ὁ θεὸς ποιᾷται τῶν
τῶν πλείοντος προδορμῶν, ἢ τὸ τῶν
ἔργων μίνεδος. πολὺ πρᾶττα, ὁ πολὺ
ἔργων.

β. πολὺ πρᾶττα, ὁ τὸ ἔργον καλῶς πρᾶττων.
καλῶς πρᾶττα, ὁ μάλιστ' ἐπὶ τῶν ὠ-
φελεία, ἢ τῶν βελτίων αὐτῶν ἀφ' ἑαυτῶν.
πολλὰ αὐτῶν ἀγάτης φαίνεται, ἢ μάλιστ' ἐπὶ
πᾶδος σαρκινῶν, ὅτι ἢ φυσικῆ ὁρμῆ, ἢ
βούλησι βίβια, ἢ ἐπιθυμίᾳ τῆς ἀειβίης, ἢ
τῶν συνειδήσεως ἐπιθυμίᾳ σπανίως
ἀπάναι ἐδέχθων.

γ. ὅτι μὲν ἀληθῆ ἢ τελείαν ἀγάτην ἔχων,

βιβλ: α. κεφ: ιε. σιγμα ι. α. χ. π. β. Σατ: δ. 30
 ἢ μηδὲν πλάσμα ἐαυτῶν ἴσται, ἀλλ'
 ἢ μόνον τῷ τῷ θεῷ εὐχαριστῶν ἢ ἅπαντα
 γενέσθαι ἐπιθυμῶν. Ἐπιθυμῶν μὴδὲν φε-
 νεί, ὅτι μηδὲν ἄλλο ἔστιν ἢ τὸ θεῷ
 μνησθῆναι αὐτῷ χάριτον εὐδία, ἀλλ' ἢ τῷ
 θεῷ ὑπὲρ πάντα ἀγαθὰ μακαριδύνας
 ἔρχεται. Μηδὲν ἀγαθόν τι ἀνατίθηται
 πάντων ἀτίαν εἰς τὸν θεόν ἀνατίθηται,
 ἀλλ' ἢ, ὡς πρὸς τὰ πηγῆς, πάντα ἔξουσιν,
 εἰς τὸ πάντες αἱ ἀγιοὶ τέλος δεῖ ἀπολυ-
 τιστῶς ἀναπανοῦνται. Εἶδε τις ἄγε τῆς
 ἀληθείας ἀγάπης σπουδαία, ὅντως δὲ πάν-
 τα τῆς γῆς πλήρη ματαιότητος ἐγίνω-
 σαν.

Κεφ: ις.

Περὶ τῆς ὑπομονῆς ἐρημιῶν τῶν
 ἀ. Ἀπερὸ ἀνδρωπος ἐν αὐτῷ, ἢ ἐν τῶν
 ἄλλου κατορθώσασθαι ἐφύναται, ὁ δὲ θεὸς κα-
 τειεῖν, ἕως δὲ ὁ θεὸς ἀλλως διατάξει.
 Ἐννοεῖται τὸ ὅτι εἰς τὴν δοκιμασί-
 αν ἢ τῶν ὑπομονῆν οὐ βέλτιον εἶναι,
 ἢ ὅτι αἱ ἀξίαι ἡρώων ἢ πάντων τίσιμι-
 εῖον. Ἀλλ' ὅπως φέρεται ἕως ἐπιποθε-
 δύντα ἔχει εἶναι, ὅπως ὁ θεὸς ἀξιώσῃ
 βοηθεῖν σοι, ἢ δεικνύσῃ ἀνεξαρτῶς φέρεται.

βιβία, 224: 15. 519. α. χ. π. β. ε. α. τ. ο. μ. ο. ς.
β. **Ε**ἰ τις ἀπαξ ἢ δις παρανεύει ἀπειθεῖ,
καὶ ἔπιθετο πρὸς αὐτὸν ἀληθῶς ὅλον τὴν δυνάμει
ἐπιτεταγῆ, τὸ γενέσθαι τὸ δέημα καὶ
τι καὶ αὐτὸ ἐν ἀτασθαλίᾳ αὐτοῦ, ὅς
ἀειδίως τὰ κατὰ εἰς καλὸν μεταστρέ-
φειν ἐπίσταται. **Ε**πίσταται καὶ ἐκδιδάσκει
ἐν τῷ ἐρηθίσματι ἃ ὀποιοῦσιν ἀδε-
νείας τῶν ἄλλων ὑπομείναναι, ὅτι καὶ οὐ
πολλὰ ἔχει, ἀπρεχεῖ τῆς ἄλλης ἀνε-
χεοῦ. **Ε**ἰ καὶ οἷος τ' εἶται καὶ ἄτασθα-
σαι σεαυτὸν, ὅποιον βέβη, πῶς ἀν' ἄλλον
ἐνάσσειόν σοι ἔχειν δευηδῆς; **Η**σέως
τῆς ἄλλης τείλει ἔχειν, ἀλλ' ὅπως
τὰ ἴδια σφάλματα ὁ καταστρέφει.

Υ. **Τ**ῆς ἄλλης ἀειδίως ἐνδυνώσας ἐδέχο-
μεν, ἡμεῖς δ' ἐνδυνώμενοι οὐκ ἀνεχόμεθα.
πολλὰ παρουσια τῶν ἄλλων ἡμῶν ἀπαρτίσθαι.
ἡμεῖς δ' ἐπάντων αὐτιδιαντων ἐπιτεταγῆν βυβλίον.
Τῆς ἄλλης τοῦ νόμου διαδίδωσας
πρωτεύειν, αὐτοὶ δ' ἐπὶ τῶν ἐπιταγῶν
ὄχι ἐπιτεταγῆ ὑπομείναντες. **ὅ**τι καὶ ἄλλων
ἔσθαι, ὡς σπανίως ἢ πλησίον καταπέτε
ἡμεῖς τι κώσθαι. **Ε**ἰ πάντες τείλει
ἦσαν, τί τοτ' ἀν' ἡμῶν ἢ ἄλλων

παδείν ἐχομεν;

ὁ Νάυν δ' ὁ Δροὶ τρίτον τέτατον δευτάβω,
 ἢ ἀλλήλων τὰ πάσα βασάζαν μανδά-
 νομεν, ὅτι ἕσας ἀνελλήπν, ἕσας ἀφορ-
 τος, ἕσας ἀντάσως ἀντῶ, ἕσας ἰκανῶς
 ἀντῶ δρόσιμος ἴσιν. ἀλλὰ δὲ ἡσῶ
 ἀλλήως βασάζαν, ἀλλήως παρακαθῶ,
 ἀλλήως προδῶν, παρδῶν, ἢ παραιν-
 εῖν. Ὅπως δὲ τῶν ἀεστῶν ἢ ἕσας,
 τῶ τῆ σκεδασῶς γέσως μῆλλον δηλῶ-
 ται. Αἱ γὰρ ἀφορμαὶ ἢ μὲν ἀνδρωπων
 εἰ ἀπεργάζονται ἀδερῆ, ὁ ποῖος δ' εἰν
 ἢ φανερῶς.

Κεφ: 13.

Περὶ τῆς μονασίας βίβλ.

Ἄ. Αναγκάσιον ἴσιν μανδάναν σε ἐν πολλοῦ
 σπαντῶν καταγύνηται, εἰν δὲ ἕσας ἐρῶν
 ἢ ὁμοιότητα μετ' ἀλλῶν τῶν ἴσιν. ἢ με-
 κῶν ἴσιν ἐν μοναστηρίοις, ἢ ἐν οὐλῶν ὄ-
 κείν, ἢ ἐκεί ἀνευπλῶς διάγειν, ἢ ἕως
 τῆς τελευταῖ πρὸν διακίβω. μανδάναν
 ὁ ἐκεί καλῶς βεβωκαῖ ἢ ἐν τελευταῖας.
 εἰ δὲ ἕσας καλῶς ἴσάναι ἢ προκόπτειν, σε-
 αυτῶν ὡς φυνάσῃ ἢ περιπίσῃ μὲν πα-
 ρεχε ἐπὶ τῆς γῆς. Χορῆ μωδῶν σε δὲ
 χερσῶν γενέως, εἰ δεοσῶν σῖον διάγειν βῶν.

βιβ: α. κεφ: β. σιγαβ. α. χτυ. β. εατομα
 β. **Τ**ὸ μὲν γῆμα ἐκ τῆς μαρτυρίας σου
 δέουσι ἡδὲ τῶν ἡδῶν μεταβολῆς, ἡ δὲ
 νέκρωσις τῶν παθῶν, ἀπὸ τῆς ἀσκητικῆς
 περὶ αὐτῶν. Ὅσα γὰρ τὴν ἐλευθερίαν
 τοῦ θεοῦ, ἢ τὴν τῆς ψυχῆς ἀνεξέσω-
 τησαν ζητούν, οὐκ ἐπινοοῦσι εἰ μὴ ἀπὸ
 φθῶς ἐκλυθῆναι, ἢ ἐκλυθῆναι πολλῶν,
 χροῖον ἀεθνεύειν, ὅτι μὴ σπουδάζουν ἀ-
 ναίεταί, ἢ πάντων ὑποταχθεῖς.

γ. **Τ**ὸ δὲ μακρονεὶν ἡλθε, ἐπὶ τῆς
 τῆς ζωῆς γίνωσκε ὅτι εἰς τὸ πάσχειν ἀλλ
 ἢ πορῶν, ἀλλ' ἐκ εἰς ἀσκήσιν ἢ ἀσκή-
 εως ἐκλήθη. Ἐνθάδε ἐν οἱ ἀνθρώ-
 ποι, ὡς χροῖον ἐν χροῖον τῆς, δου-
 ρμαζονται. Ἐνθάδε ἡσυχία οἷος τῆς
 μακρονεὶν, πλὴν ὅτι ἐκ δὲ τῆς καρδίας
 ἐαυτοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ τὰ πνεύματα
 προήκουσιν.

Κεφ: η.

Περὶ τῶν παρασημασίων τῶν
 ἀγίων πατέρων.
 α. **Ε**ἰς τὰ τῶν ἀγίων πατέρων παρα-
 σηματα ἴσα ἀπόρρητον, ἐν οἷς ἀπὸ
 τῆς τελειότητος ἢ θεοσεβείας ἐλαττε-
 ῖ ἢ κνώση, ὡς μακρονεὶν ἢ κελὸν ὅσον,
 ὅτι εἰς πᾶσι τοῖς. ἀπὸ τῆς ἐπι-
 βίως ἡμεῶν πρὸς αὐτὸς παρασημα-

2

37

Δείξ; οἱ ἅγιοι ἔφιλονεχέουσι τῷ κλη-
ρίῳ ἐν ἡμίῳ ἔφιψία, ἐν ψύχει καὶ
γυμνασίῳ, ἐν κοπῇ ἔφιψία, ἐν
ἀγρυπνίᾳ ἢ νηστείᾳ, ἐν προσευ-
χαῖς ἔφιψία, ἐν ἀγίᾳ συνήθειᾳ, ἐν ἀσκησίῳ
ἢ ὀνείροις πολλοῖς ἐφίλωνεσαν.

β. Ὡς πολλὰς ἔφιψία ἀφίπει ἔφα-
νον οἱ ἀποστόλοι, οἱ μαστοροὶ, οἱ
ὀσμολογοῦνται ἐν παρθενοῖς, ἢ ἄλλοι
πάντες, οἱ τῶν τῶ χειρῶν ἐφίλωνεσαν
πολλὰ ἀφίπει ἢ ἀφίλωνεσαν; τὰς γὰρ ψυχὰς
αὐτῶν ἐν τῷ τῶ κληρίῳ ἐφίλωνεσαν,
τῶ αὐτῶν ἐν τῇ ζωῇ ἀφίλωνεσαν κληρίῳ.
ὡς ἀφίλωνεσαν ἢ ἐφίλωνεσαν βίον ἐν τῇ ἐφίλωνεσαν
οἱ ἀφίλωνεσαν πατέρες ἀφίλωνεσαν; ὡς πολλοὶ
ἐφίλωνεσαν ἢ χαλκῶν πειρασμῶν ἐφίλωνεσαν;
ὡς συχνῶς ἐφίλωνεσαν τῶ ἐφίλωνεσαν ἢ ἀφίλωνεσαν;
ὡς συχνῶς ἢ ζῆλῶς ἀφίλωνεσαν τῶ δεῶν προ-
σφίλωνεσαν; ὡς ἀφίλωνεσαν ἐφίλωνεσαν καὶ
ἐφίλωνεσαν πνευματικῶν ἀφίλωνεσαν; ὡς ἀφίλωνεσαν
ἢ ἀφίλωνεσαν τῶ πνευματικῶν ἀφίλωνεσαν ἢ ἀφίλωνεσαν
ὡς ἀφίλωνεσαν πόλιν τῶ νικῶν τὰς κακίας
ἐφίλωνεσαν; ὡς ἀφίλωνεσαν καὶ ὁφίλωνεσαν προ-
αίρων πρὸς τοὺς δεῶν ἐφίλωνεσαν; ἀφίλωνεσαν
ἢ ἀφίλωνεσαν ἐφίλωνεσαν, τῶ δὲ νύκτα τὰς
προσφίλωνεσαν ἀφίλωνεσαν ἐφίλωνεσαν;
καί ποτε ἐν τῷ πονεῖν τῶ ἐφίλωνεσαν, πνευματικῶν.

βιβλ. α. κεφ. ιη. σιναβ. β. α. χη. β. εατομ. δι.
μελαμωδ. αναπαύομενοι.

Υ. Πάντα χερόγον χερούσιως δριτερον, πάσα η ύδα, εις τὸ τὸ δειν χεράζαν βραχία εἶδρα, κη ὑπὸ μινδ-
83 ηἰσότητος τῆς δρωσίας κη τῆς ἀναγ-
χάιας βρώσεως τῆς δωματικῆς ἐπι-
φανδάνοντο. παντὶ πλῆττω, ἀξίας, πι-
μαῖς, εἰλου, κη συγγενίῳ ἀπετάτον-
το, κη μινδὲν τῶν τῶ κόσμῳ ἔχων ἡ-
δελον, μινδὲν τὰ τῶ βῆς ἀναγκάδια β-
ρόντες. ἐπὶ τῶ δεινέων τῶ σίμα-
τι κη ἀναγκάδιοντες ἤχοντο. πλωχαί-
μαῖς δὲ τῶ πνέματι, τῶ δὲ χάριτι
κη ταῖς ἀρεταῖς πολὺ πλῆσοι ἐνί-
οντο. ἔξω ἡπόσω, εἶσω δὲ χάριτι,
κη παραλήσει τῶ δειν ἀνεπαύοντο.

Δ. Τὸ κόσμῳ ἀλλότοι, ἀλλὰ τῶ δειν
ἐγγότατοι ζῶνταί οἱ ἴσαν. ἐαντὸς μιν
ἴσιν ἐναι κη τῶ κόσμῳ καταδρόνη-
τοι εἶδρα, ἐνώπιον δὲ τῶ δειν τί-
μοι κη ἀγαπητοὶ ἐγίνοντο. ἐν ἀλ-
δά ταπεινότητι δειν, ἐν ἀπλή ὑπα-
χοῇ ἔχων, ἐν ἀγάτῃ κη ὑπομονῇ πει-
επάτην, κη διὰ τὰντα καθ' ἐξάτην ἐν
πνέματι προέκοπον, κη παρὰ τῶ δειν

20
γ. ε.

Ἡ μεγάλη χάρις ἐπέτυχον.
Εἰς παράκλησιν πάντων ἀσκητῶν ἐβόησαν
ἢ διὰ τῆς εὐαγγελίου δὴ ἡμεῖς παρεσύνε-
ως ἐπὶ τὸ καθὼς ἐπιδοῦναι, ἢ διὰ τῶν ἀσκη-
τικῶν ἢ χαρισίων ἐπὶ τὸ γὰλῶν.

Ε. Ἡ πόση ζῆλος πάντων ἀσκητῶν ἐν τῇ
ἀρχῇ τῶν ἀγίων ἐπιτηδεύματος αὐτῶν γέ-
γονεν; ὡ πόση ἐνοσημία τῆς πρὸς ἐπι-
πόσης ζῆλος τῶν ἀρετῶν; πόση πάρεν-
ος ἡκίμασι; πόση ἀνδρεία ἢ ὑπακοή ὑπὸ
καρῶν τῆς δευρασκασίας ἐν πάσῃ ἐπιτηδεύ-
σει; ἐπὶ ἢ καὶ νῦν τὰ ἤχη καταμαρ-
τύρια μαρτυροῦν, ὡς ἀνδρῶν ἔχοντες ἢ
τέλειοι ἐγένοντο, οἵτινες ἔτιω γενέσθαι
πολεμήσαντες τοῖν κόσμων διὰ ἑαυτοὺς
ἐποίησαντο, ἐν οἷς τῶ παρόντι σῆμα νο-
μιζοῦνται, οἵτις τῆς νόμου ἢ παραβάντα
εἴτι, ὅπως ἔλασε, ὑπομονητικῶς βασάξου
φύλαται.

Σ. Ἡ τῆς χαριστικῆς ἢ ραδουχίας τῆς
καταστάσεως ἡμῶν, ἀνδ' ὧν ἔτιω ταχέως
ἀπὸ παλαιῆς ζῆσεως ἐκαθίσταμεν. καὶ
νῦν ὑπὸ κόπῃς ἢ χαριστικῆς, τὸ ζῆν δου-
τικῶν ἡγούμενα. Εἶδε ἢ τῶν ἀρετῶν
ἐπίδοσις ἐν οἷς ἢ παντὶ ἔτιω ἐκαθίσταμεν,
ὅς πολλὰ ἢ ἐνοσημῶν παραβάντα πη-
ονάκις ἐβόησαν.

βιβλ. α. κεφ. ιδ. στήσι δ. α. χη. γ. ε. κατ. ε.

Κεφ. ιδ.

Περὶ τῶν γυμνάσεων τῶ ἀγαθῶ ἀσχητῶ.

Α. Τὸν βίον τῶ καλῶ ἀσχητῶ δεῖ πάσαις ἀρεταῖς λαμπρύνεσθαι, ὡς εἶδω τοῖς ἔσθαι, οἷος ἔξω τοῖς ἀνθρώποις φαίνεται. καὶ εἰκότως εἶδω πλέον τῶ ἔξω φανούμενος εἶναι προσήκει, ὅτι ἐπόπτης ἡμῶν θεὸς ἐστίν, ὃν χεῖρ ἡμῶν ὅπου ἀνίσταται, ὡς μάλα σαφές, καὶ τῶ ἀγγέλων καθαρῶν δόξα, ἐνώπιον αὐτῶ περιπατῶν. Καθ' ἑκάστη τῶν προαίσεων ἡμῶν ἀναγεῖν ὁφείλομεν, καὶ ἡμῶν ὡς σήμειον πρῶτον ἐπιστάμενος, πρὸς τῶν θεῶν προσεύχων, καὶ λέγων. βούθει μοι κύριε δεῖ, ἐν τῇ καλῇ προαιεσει, καὶ τῇ ἀρίστῃ δουλείᾳ σου, καὶ παράχρησόν μοι νυνὶ σήμερον τελείως δεξασθαι, ὅτι τὸ πρᾶξέν σου αἰεὶ τῶδε, αἰετὸν ἐστίν.

Β. Κατὰ τῶν προαίσεων ἡμῶν ὁφείλομεν τῆς ἐπιστάσεως ἡμῶν ὑπακούει, καὶ πολλῇ εὐαγγελίᾳ ἀναγκασθῆναι ἐστὶ τῶ καλῶς ἐπιστάμενος ἐδέχοντι. Εἰ δὲ βραδύως τε προσέλομενος, πολλὰς ἐπιλείπει, τί δὲν σπανίως ἢ ἥττον στερεῶς προ-

αποφύγετε ποιήσῃ; Ἀλλὰ εὐὴ ἢ
 τὸ προαιεθὲς ἡρώων ἀπολείψῃ πολυ-
 τεόπως οὐρανῶν, ἢ ἡ ἀφελὴ παλά-
 ρειψῃ τῶν ἀσάσεων μὲν ἀρρα-
 βῶς γενέσθαι ἔωθεν. Ἡ τῶν οὐρανῶν
 προαιεθὲς ἐν τῇ τῷ δευτέρῳ χειρὶ μὲν
 ἦ ἐν τῇ ἰσθμῷ οὐδὲν χεῖμαται, ἐν
 ᾧ ἀεὶ πεπύδασι, ὅτι ἐν ἀσάσεων.
 ὁ γὰρ ἀνδρῶν προτίθεται, ὁ δὲ δε-
 οὐ διατίθεται, ἢ ἔκ ἐν ἀνδρῶν ἐστὶν
 ὁ βίος αὐτῶν.

γ. Ἐὰν δὲ ἐνοπλάγχθῃ, ἢ δὲ ἀφελῆ-
 αν τὸ ἀσάσεων τὸ ἐπίδοσιον ἀσάσεων
 ποτε παραλείπεται, ἰσθμῶς ὕστερον
 πάλιν ἀναλαχθῆναι ἰσθμῶνται.
 εἰ δὲ δὲ ἀσάσεων ἢ ἀφελῆσαν τῆς ψυ-
 χῆς ἰσθμῶς ἀφίεται, ἐπίστυπτον
 ἴσθμῳ, ἢ ἰσθμῶν γυναικῶνται σπυ-
 ράσθμῳ καθῆσθαι μινάσθμῳ, ἐπὶ
 ἐν πολλῶν ἰσθμῶς ἀπολείψομεν.
 ἀλλ' ὅμως ἀεὶ χεῖρ βεβαίῳν τι προ-
 δάσαι, μάλιστα δὲ κατὰ τῶν ἡρώων
 ἐπὶ πλεον ἐπιποσθῶντων. τὰ ἔξω,
 ἢ ἔσω ἡρώων ἄσθμῳ ἐξετάσθμῳ καὶ
 μετὰ τῶν ἐπανάσθμῳ ἡρώων ἴσθμῳ,
 ὅτι ἀσθμῶν τῆ προαση σπυ-
 ράσθμῳ.

ριβ: α. κ. α. δ. ιδ. σιγνή ή. α. χ. γ. γ. εκατ. ε.
 θ. **Ε**ι συνεχώς συλλέγεσθαι σε δ' αὐτί
 εἰ, ἐνίοτε γόν, κ' ἐπ' αὐτίσιν ἀπαξ καδ'
 ἤμεισαν, πρῶτ' ὀπίσθ' ἢ ἐπίσθ' αὐτί. πρῶτ'
 κρόδες, ἐπίσθ' αὐτί τὰ ἤδη σε ἐξέτασον,
 ὁποῖος ἂν σέκεσεν γένη τῷ λόγῳ, τῷ ἐρ-
 γῳ, κ' τῇ φανοίᾳ, ὅτι τῶν ἴσως τῷ
 δῶ, κ' τῷ πλησίον προσέχουσας.
 Ζῶσαι, ὡς περ' ἀνῆ, πῶ ὁδῶν σε, κα-
 τὰ τὸ πρῶτον διαβολῆς πονηριῶν· χαλνα-
 γῶνα γαστριμαχίαν, κ' πᾶσαν τῶν
 προσπίπτων τῇ σαρκὶ ῥᾶσιν χαλνα-
 γωγίας. Μηδέποτε ἀεὶ πανταχῶς,
 ἀλλ' ἢ ἀναγίνωσκε, ἢ γράφε, ἢ προσδύ-
 χε, ἢ εὐλέτα, ἢ ἄλλο τι χηρῶσιον ἐπι-
 τῆ κοινῆ ἐργάζε. Ἀλλὰ μὲν τοῦ τῷ
 βώματος ἀσκήσιασιν ἢ δὲ ἀεὶ τι
 προσδίδεσθαι, ἢ πάντα αὐτὰ ἐξίσου
 παραλαβῆσαν.

θ. 5.

ε. **Τ**ὰ ἑκὼν ὄντα σε ἐξίω ἀποδουκτόν,
 ὅτι τὰ ἴδια ἐν χρόνῳ ἀσφαλεστέρον
 ἀσκήσιαται· ἐν ἑαυτῷ δὲ πρὸς τὰ κοινὰ
 ἐαδουκτοῦν, κ' πρὸς τὰ ἴδια προκείσθαι
 ἔχει; ἀλλὰ τὰ ὀφειλόμενα κ' ἐπιταχ-

δὲ τὰ τελέως ἢ πικρῶς περὶ τὰς, εἰς
 οὐ καλῶς ὑπέχει, γίνεσθαι πάντῃ κατὰ
 περὶ ἡ ἐυσέβειά σου χαρῶς ποδοῖ. ὁμο-
 νανταί πάντες τῇ αὐτῇ ἀσκήσει χαρῶς
 ἀλλὰ τῷ μὲν αὐτῇ, τὰς ἄλλῃ ἀριστία.
 προσίτι αὐτὰ τὸν τῶ χρόνος λόγον δὲ
 φοροὶ ἀσκήσει ἀρίστησον, ὅτι αἱ μὲν
 ἐν ταῖς ἰσοσταθμίαις, αἱ δὲ ἐν ταῖς ἐξα-
 σίμας ἐπιτελείς εἰσι. Ἀλλῶν ἐν κα-
 τῶ παρασυστῆ, ἀλλῶν ἐν κατῶ ἰσότης
 ἢ ἡουχίαις ἀρῶ μὲν. ἀλλὰ τοῖς ἡουκα-
 μίνου, ἀλλὰ τοῖς ἐν κυρίῳ χαίρουσιν ἀ-
 κροῦσαι φήσιν ἐστὶ.

5. Περὶ τὰς μεγάλας ἑορταῖς καὶ τὰ χα-
 ρὰ ἀσκήματα ἀνανεῶσαι, ἢ τὰς τῶν ἀγίων
 ὀντιόφαις ἀκριβέστερον ἐπιχαρῶς. εἰς ἑορτή-
 εις ἰσοσταθμῶν ἰσοσταθμῶν προεξέδω ὀφείδουσι,
 ὡς τότε αὐτῶν ἀνώτος ἀποιήσαντες, ἢ
 εἰς τῷ ἰσοσταθμῶ τῶν ἀιώνιον ἀφιόεινοι.
 καὶ διὰ τὰντα ἐπὶ τῶν χρόνων ἰσοσταθ-
 μῶν ὀφείδουσι ἡμῶς ἐπιμελέως ἐπιμελέ-
 ζου, ἢ εὐλαβέστερον ἀρῶσαι, ἢ πάντα
 κατόνως σπουδαίστερον ἀρῶσαι, αἱ ἐν
 βραχὺ τὸ ἀδλον τῶ πονη ἡμῶν παρὰ
 τῶ θεῷ ἀφίόεινοι.

βιβλ. α. κεφ. ι. δ. σικων. ζ. α. χ. π. γ. δ. ε. α. ι. σ.
ζ. Καὶ ἐὰν ἀναβῆται, νομίζομεν ἡμᾶς
ἥττον χαλεπὸς ἐτοιμασθῆναι, καὶ ἀναξίους
τοσοῦτον δόξης ἐπι γινώσκειν, ἢ ἐν ἡμῶν
τῶν κακῶν διορισμῶν ἀποκαλυφθῆσθαι.
καὶ οὐ φοβούμεθα ἡμᾶς βέλτων ἐπι τῶν
τελευτηνῶν παροσχευάσασθαι. Μακάριος
ὁ ἀσθὴν ἐλέγα ὁ εὐαγγελιστὴς Λυκάς
ὅν ἐλάδων ὁ κύριος ἐνεστήσει γεννηθῆναι.
ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπι πᾶσι τοῖς
ὑπάρχουσιν αὐτῷ καταστήσει αὐτόν.

Κεφ. α.

Περὶ τῶν ἐπι τῶν ἐπισημοῦν ζ. σ. γ. ν. ι.
α. Ζητεῖτε καὶ εὐχαιροῦν τὸ χολάζειν
σεαυτῶν, ἢ τὰ τῶν δεῦρ ἐνεργήματα
συχνῶς ἐνδοχεῖσθαι. ἀδὲς τὰ περίεργα.
ποιάσθαι ὑποδύσασθαι ἀνάγνωδι, αἰματῶ
λον τῶν σύννεφιν, ἢ τῶν ἀχολῶν παρ
εἶχσον. ἐν τῶ ὑπερβαίνον σεαυτῶν τῶν
περιεργῶν συνομιληθῶν, καὶ ἀσθῶν περι
εργῶν, ἐπι δεῖ καὶ τῶ ἀσθῶν τὰς και
νότητας καὶ ἀληθείας, ἐνεστήσει διακρί καὶ
ἐπιτήρησον χρόνιον τὸ χολάζειν τὰς
ἀγαθὰς μελέτας. οἱ τῶν ἀγίων
μεγιστοὶ ἀπὸ τῆ ἡρωώδησαν, τὰς περὶ

ἄνθρωποι συνθεσίαι ἐλύγον, ἢ ἐν
 κρυπῶ ζῆσαι τῷ θεῷ προσέλοντο.

β. **Ε**φη τις ὁποσαμοῦν τοῖς ἀνθρώποις τα-
 ρεγνόμεν, ἐλάττων ἄνθρωπος ἀνεγώρησα
 τὸς πολλοῖς, πολλῷ χρόνον συνουσιή-
 σαντες, πύραν λαμβάνομεν. Ρᾶν ἐπι-
 πάντως σιωπῶν, ἢ ἐν λόγῳ ἢ πάσει.
 Ρᾶν οἱ κρι κατακρύπτει, ἢ ἐξω ἐαυτῶν
 ἀσθενῶς διαδιδάσκων. τὸν ἐν αἰτῶ
 εἶσω ἢ πνευματικὰ ἀδικεῖς ἐπιχειροῦ-
 τα, οὗ μετὰ τῷ θεῷ ἐκένεσα ὄχθῃ.
 ἔθει ἀσφαλῶς φαίνεται, ἢ αἰὶ ὁ ἀσφι-
 κως λαυδάνων. ἔθει ἀσφαλῶς λαλῶ, αἰ
 αἰ ὁ ἀσφιένως σιγῶν. ἔθει ἀσφαλῶς
 ἀρχαί, αἰ αἰ ὁ ἀσφιένως ἀρχόμενος.
 ἔθει ἀσφαλῶς προστάται, αἰ αἰ ὁ πιαδ-
 ἀρχεῖν καλῶς καταμαδῶν.

γ. Οὐδὲ αἰ ἀσφαλῶς χείρα, αἰ αἰ ὁ ἐν ἑαυ-
 τῷ τῷ τῷ καλῶ συνουσιῶν μαστιγῆ.
 αἰ ἔχων. Αἰ ἔθῃ ἢ τῶν ἀγίων ἀσφαλῶς
 αἰ πλήρης τῶ ἄσφῃ τῶ θεῷ ἐγένετο.
 Καὶ τὸν κα ἔθῃ τῶν ἐν ἑαυτῷ ἢ πρὸς ἑαυ-
 τῷ ταπεινῶ ἐγένοντο, οὗ διὰ μεγα-
 λας ἀρετὰς ἢ χάρι ἐξέλαμψαν. ἢ οὗ
 τῶν καλῶν ἀσφαλῶς αἰ τῷ ὑπερη-

βίβι: α. κελ: κ. συγκρίν. α. χ. π. γ. φ. θ. ζ. ε. ς.
φανίας ἢ τῆς περὶ τὴν ψῆφον πείθει, τὸ τε-
λευταῖον εἰς τὴν ἀπάτην αὐτῶν μετα-
βάλλουσα. μηδέποτε σε αὐτῶ τὴν ἀσ-
φάλειαν ἐν τῇ ζωῇ ὑπεχνῆς, καί περ
καλοκάγαδοί σου ὄνομος, ἢ ἐσθλότης
ἐν σοὶ σοφῶν.

Ὁ πολλὰς εἰ παρ' ἀνδρώποιοι μάλλον
ἐν σοὶ μοι διὰ τῶν αὐτῶν παιδῶν
τὴν ἀγῶν, φανότιον ἐκινδύνισαν.
Διὸ πολλοὺ χροσιώτερον ἐστὶ, καὶ ἢ
παρασυμῶν παντελῶς ἀπαλλοχθῆναι,
ἀλλὰ πλέοντας πολεμείας, τῶ καὶ
ἀγῶν αὐτῶ ἀσφαλῆς ἔσθαι, μήποτε
μετρωσάτωσιν, ἢ εἰς παρασυμῶν
ταὶ ἔξω τολμηρότερον τραπῶσιν.
Ὁ μηδέποτε τῶν ἐνδεοσύνῃν ὀλιγο-
χρόνιον ζητῶν, μηδὲ πρὸ τῶν κόσ-
μων ἀχολῶμενος, ὡς καλῶ συνάδη-
σιν ἀν' ἀσφάλειαν; ὁ πάσαν μεριμ-
ναν ματρίαν ἀναρῶν, καὶ μόνον τὴν
τῆς σωτηρίας, καὶ τῶν δεσφ' ἀναρῶν, καὶ
ὄλῃ τὴν ἐλπίδα αὐτῆ ἐν τῶ δεῶ
ἔχων, ὡς πολλὰς ἐσθλῆς ἀπὸ καὶ ἰου-
χίας ἐτυγχάνει;

Ε. οὐδέ τις τῆς παραλήψεως εἶδεα

νία ἁγίος ἐστίν, πλὴν ὁ ἐν τῇ ἁγίᾳ κατα-
 νύξαι ἑαυτὸν μετὰ σκευῆς ἀσκήσεως.
 Εἰ δὲ θέλω πλὴν καλεῖσθαι κατανύξαι, εἰ-
 σέλθω εἰς τὸ ταπεινὸν σου, ἢ ἔλασ-
 στον τὸν τῶ κόσμῳ δοξίμῳ, χαλῶς
 γέγραπται. Ἐπὶ ταῖς κοίτας ὑμῶν
 κατανύχτε. ἐν τῷ κελίῳ ἐνρήσεις,
 ὅπως ἐξῶ πολλὰς ἀποθέσεις. τὸ μὲν
 κελίον θαλασσὴν ἀπὸ τοῦ ἡλίου, κα-
 χῶς δὲ θάλασσαν ἡπεία. Ἐὰν ἐν ἀρχῇ
 τῆ ἐπισκοπῆς σου χαλῶς ἀσκήσης, καὶ
 θάλασσαν αὐτὸ, ἔσαι οὖν ὑπερὸν διλ-
 ταιότερον ἢ χαλῶτερον.

5. Ἐν σιγῇ ἢ ἡσυχίᾳ ἢ ἑλεστην ψυχὴ πε-
 κόπτει, ἢ τὰ τῶν γὰλῶν κρύβεια μαρ-
 θάνει. Ἐκὶ ἐνρήσκει τὰ ῥέματα τῶν
 θαλάσσης, οἷς ἂν κατ' ἐκαστὴν νύκτα
 ἡσθη ἢ χαλασίση. τὸ τῷ πνεύματι αὐτῆς
 τοσούτω ἀκαιοτέρων γενέσθαι, ὅσω πολ-
 λωτέρω παντὸς δοξίμῳ κοσμηθῆσι.
 τὸ μὲν ἐν τῶν γνωστῶν ἢ ἀγῶν ἑαυ-
 τον χωρεῖσθαι ὁ θεὸς οὖν τοῖς ἀγγέλοις
 ἁγίοις αὐτῷ πλησιάσει. θέλει οὖν ἐλεσθαι
 ἴδεναι ἢ αὐτῷ ἐπιμελεῖσθαι, ἢ αὐτῷ
 ἀμελεῖσθαι, σημεῖα ποιεῖν. τὸ δὲ
 σκευῆ ἀνερεῖ ἐπαινετὸν ἐστὶ σπανίω
 ἐξῶ ἴσθαι, δεύων τὸ φάνεσθαι, ἢ
 εἶναι βέλτερον τῶν ἀνδρώπων ὄραν.

βιβλ. α. κεφ. α. σικεὶ ζ. α. χ. π. γ. ε. ε. α. β. γ.
ζ. **Τί** δέμας βλέπειν, ὅτι ἔχων ζεῖξ-
εσιν; Αἱ μὲν ποδίστοι ἀδελφικὰ ἀπὸ
περιπατήσων ἐλάττωσι, τῆς δ' ἰσότητος παρ-
ελθόντες, τί ἄλλο ἢ τὸ τῆς σωτηρίας
βάρυτα καὶ τὸν τῆς καρδίας δραστηριοτήτων
ἀνακορύψαι; ἢ φωνὴν ἐξ ὁδοῦ, τῶν λο-
πησάν ἐπάνοδον πομπῆς παρέχει, καὶ
ἡ ἰσότης φουλακὴ τ' ὀφίας, συνεσθ' ὀφθα-
λαν ποιά. ἔγω πάσα χάρις σαρκικὴ μα-
χηρῶς ἐισέχεται, ἐν τῆσιν δὲ φάνει
καθαυτά. τί φωνὴ ἄλλοτι βλέπειν
ὅτι ἀτάκτα ἢ βλέπειν; τὸ δ' ἔσθ' ἀνὴρ
ἢ γῆ, καὶ πάντα σοιχεῖα. πάντα γὰρ ἐν
τῶτων ἐγένοντο.

ἢ. **Τί** οὖν ὅτι ἐμαχὲρ βλέπειν, ὁ πόσην
χερόνον ὑπὸ τῶ ἡλίω δραστῆσαν φωνά-
ται; πιστένω ἴσως τὸ πορσεῖαδ, ἀλλ' ἔσθ'
φωνὴν ἐδικεῖαδ. εἰ πάντα τὰ παρόντα
ἐρπῆσαι, τί ἦν ἀν, εἰ μὴ ὄρασις ματάει.
ἔσθ' τῶν οὐδαμῶς σε πρὸς τὸν θεόν
ἐν ὀφίσιον, καὶ πρὸς τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
ἀσεβειῶν σε πρὸς ὠφθαλμοῦ. Αἴεις τὰ

ματάρα τῶν ματῶν σου, σὺ δὲ τὸν νότον
 προσέχε τῶν ὑπὸ τῷ δεξιῷ σοὶ ἐπιταχ-
 θήσῃ. Ἀπόλασον τὴν δόξαν ἐπὶ σὲ,
 καὶ τὸ ἴδιόν σου ἀγαπήτον σου πρὸς σὲ κάλε-
 σον. παράσκευον αὐτῷ ἐν τῷ κελύφῳ,
 ὅτι ἀλλοθι τοιαύτῳ ἐβλήθη ἰσχυροῦ-
 σαι. Εἰ δὲ ἐξήλθες, καὶ κληθῆναι περὶ τῆ
 φωνῆς ἡκούσας, ἀκουσον ἄν ἐν τῇ ἐρ-
 λυῇ ἐμῆς. ἐπὶ δέποτε τῷ ἀκούσῃ
 τὰ κληθῆναι ἐβλήθη, ἀλλὰ τὰυτὰ χρεῖσθαι
 τὸν τῆ χάριτος ταραχῶν ὑπομένειν.

Κεφ: α.

Περὶ τῆ κατανύξεως τῆ χάριτος.
 α. **Εἰ** δὲ τις προχόπτει, ἐν τῷ τῷ δεξιῷ
 φόρῳ σπαντὸν μαρτύρησεν καὶ ἐν γίνῃ
 ἄγαν ἀσθενῆ, ἀλλ' ἐν τῇ παρῆντα ἐπι-
 χε πόνου τὰς ἀδύσεις σου, καὶ ἀτόπως
 εὐχάρισε. τῇ τῆ χάριτος κατανύξαι
 σπῆλαι, καὶ τῆν δροσῆσαν ἐνρήσας.
 Ἡ κατανύξις πολλὰ ἀγαθὰ ἀνάγει, ἀ-
 τινα ἢ ἀνέναντα ταχέως ἀπολίσει ἐν ὄψει.
 Δανυάσαι ἀξίον, ὅτι ἀνδρωπεῖς, ὁ τῆν
 δυναμίαν αὐτῆ, καὶ τηλικούτοις ἀνοή-
 τος τῆς ψυχῆς αὐτῆ σκοπῶν ἐλογίζο-
 μενος, ἐν ταύτῃ ζωῇ ταχέως ποτε
 χάριτον δύναται.

βερύδαλις: καὶ σιγαύβ. ἀχρυσ. ἑξά
β. Διὰ τὴν τῆς καρφίας ἐκλόγητα ἡμέ-
ρησαν τὸν ἑξαήμερον ἡμεῶν, τῶν
ὁσμῶν τῆς ψυχῆς ἡμεῶν γὰρ ἀσάδα-
μεθα, ἀλλὰ πολλὰς ματάμους γελώ-
μεν, ὅτε δὲ ἐκτόως κλαίειν ὀφείλομεν.
γὰρ ἴσω ἐρωτεύει ἀληθῆς, ὅσοι καλῶ-
χαρὰ, ἢ καὶ ἐν τῷ ὁσμῶ τὸ θεῖον οὐκ
ἀγαθὴ συναισθησι. μακάριος, ὁ πᾶν
ἔσθ' ὁμοῖα τὸ μαρτυροῦν ἀποφεί-
ται, καὶ ἐν τῷ τῆς ἀγίας κατανήξιος
ἐνόητα ἑαυτὸν ἀναλαμπάνειν ἴσθα-
ται μακάριος, ὁ δὲ ἐν χωρίοις ἀλ-
λαυτῶν, ὅτι τῶν συνείδησιν αὐτῶν μὴ
εἶναι, ἢ παύειν δύναται. Ἀγωνίης ἀν-
δρείως. τὸ ἔδος πῶς ἔδει νικάται. Ἐἰ οὐ
ἔπιτασι τῶν ἀνδρώπων ἀβίβησι, αὐτοὶ
δὲ τὰ οὐκ πράττειν σε ἑάσει.

γ. Μή ἡ. γ.
ἀλλοτὸ πρόβα, μηδ' ἐπιπλῆξ ἐν τῶν
τῶν προτιμώντων. σεαυτὸν ἐπισημῶ-
πρότον, καὶ πρὸ πάντων διήλων σε
μάρισα σεαυτὸν ἰσχυρῶς παραίνει.
αὐτῶν τῶν ἀνδρώπων ἐν-

νοιας, μη λυπή, ἀλλὰ τόσῳ φρονίον
σου γενέω, ὅτι ἔκαλώς, ἢ περισσευ-
αίνως ἔχεις, ὡς προσήκον ἀν' ἡ τὸν τῷ
δυνά μόνον ἢ ἐννοεῖ ἀσχητὴν φάσαν.

Πολλῶν χρησιμώτερον ἢ ἀσφαλίσει-
σόν ἐστὶ τὸν ἀνθρώπον τ' ἐν τῇ ζωῇ
πολλῶν παραλήψεων, μάλιστα δὲ τῶν κα-
τὰ σάρακα ἢ εὐπορίας. τὸ μὲντοι ἡμέ-
τερας παραλήψεις ἔχειν, εἰς αὐτῶν σπα-
νίως ἀνοδείας, τὸ αἴτιον ἐν ἡμῶν ἐστὶ, ὅτι
τῶν κατανύξην τῆς καρδίας ἢ ζητῶμεν,
ἕτε τὰς μεταβάσεις ἢ τὰς ἐξω παραλήψε-
εις πάντως ἀπορᾶσθαι.

Ὁ Γνώδι ἀνάξιόν σε τῷ δέσας παραλή-
ψεως, μάλισθον δὲ πολλῶν δλίφειας ἀξι-
ον. τῷ ἀνθρώπῳ τελείως κατανυγν-
τι, ὅλος ὁ κόσμος φορτικῶς ἢ πικρῶς ἐστίν.
ὁ αγαθὸς ἀνθρώπος ἰκάνῳ τῷ λυπητῶς
ἢ τῷ χλαίαν ἐπόδειον ἐνρίσκα. εἰ
τε γὰρ ἑαυτὸν σκοπεῖ, εἰ ἄν τε τὸν πλη-
σίον λογιζέται, γινώσκα ὅτι ἔχεις ἀ-
δλίπῳς ἐντάντα γῆ. ἢ ὅσω ἀκριβίσε-
ρον ἑαυτὸν σκίπῳ, τοσῶτα μάλ-
λον λυπητῳ. Αἱ ὑποδείσεις ἰκάνῳ.

Περὶ ἐπιστήμης τῆς ἀνθρώπου ἀφ' ἧς
 ἡ Αθῆνα εἰ ὅτι ἀνὴρ, ἡ δὲ ἄλλοι τῶν ἄλλων, πᾶσι ἐόν
 ἐπιστήμης πρὸς ἡθεὸν. τί τὰ κατὰ ἴσιν ἔστι
 προχρῆσται, ὡς μάλα, ἡ ἐπιθυμίας;
 τίς ἐστι ὅτι πάντα κατὰ γνώμην
 ὑπάκουα; ἔτι ἐγὼ, ἔτι οὐ, ἔτι ἄλλοι ἀν
 ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς. ἔστι ἐστὶν ἐν κόσ
 μῳ ἀνευ ἀφ' ἧς ἡ στυχολογία, καὶ
 περὶ βλαστῶν ἡ πάσης ἔστι. τίς ἐστι
 ὁ βέλτερον ἔχων; ἀλλοτρίον ὁ ὑπὲρ τῶν διὰ
 πάσης τι βλαστῶν.

β. Λέγουσι πολλοὶ ἀδελφεὶ, ἡ ἀφ' ἧς ἔστι
 ὡς κατὰ ἴσιν τὸν ἴσον ἀφ' ἧς, ὡς
 πᾶσι, ὡς ἐστὶν, ὡς ἀνευ τῆς ἡ
 ἔστι τυχάναι; ἀλλὰ τοῦ ἀφ' ἧς ἔστι
 ἴσιν ἡ τῶν πρὸς ἧς, ἡ γνώμη ὅτι μὲν
 πάντα τὰ πρὸς ἧς, ἡ ἔστι, πάν
 ὁ ἀφ' ἧς, ἡ μάλα δόξαι, ὅτι κα
 ἔστι ἀνευ τῶν ἡ ἀφ' ἧς ἔστι.
 ἡ ἔστι ἡ τῶν ἀφ' ἧς ἐστὶν ὡς τὰ
 πρὸς ἧς κατὰ ἧς κατὰ ἧς, ἀφ' ἧς
 τῶ ἡ ἐστὶν ἀφ' ἧς. ἀφ' ἧς ἀφ'
 ἧς ἔστι ἡ ἐπὶ τῆς γῆς. ἴσιν ἀν
 ἀνθρώπος ἀφ' ἧς ἐστὶν πνευματικό
 τῶ, τῶ τῶ ἀφ' ἧς ὁ παρὰ τῶ ἀν
 τῶ πικρότερος γινέται. ὅτι τὰ τῆ

βίβλ. ἀ. κ. α. ε. ζ. σ. τ. ς. β. α. γ. π. γ. δ. α. ε. ζ.
 ἀνδρωπύργου ἀδοξίας ἐλάττωματα βί-
 ττων γυνώσκαι, ἢ οὐκ ἐπιγινώσκον ὄντα.
 τὸ γὰρ φανερὸν, πικρὸν, νευροσπῆν, κα-
 δένωσαν, ἥου χαλκῶν, πονεῖν, ἢ ταῖς ἀ-
 φαισ ἀνάγκαις τῆς φύσεως ὑποστάτε-
 ας, ὅπως μεγάλα ἀδελιότης ἐστὶ,
 ἢ χάριτος τῷ δευσερῆ ἀνδρώπεω,
 ἐπὶ ἀν ἀπαρραχιδίνας, ἢ ἐκωδρωδῆ-
 ναι πάντος ἀμαρτήματος ἀσκήτως
 ἐβλήτο.

ἦ. Ὁ γὰρ ἀνδρωπύργος ὁ αἰὼν ἢ τὸδε τῷ
 κόσμῳ ταῖς τῆς σώματος ἀνάγκαις δε-
 νῶς βραβύεται. Ἀντίπερ ὁ προσήκων
 ἐκωδρωδῆσαι τῶν ἐσωτερῶν ἀξιοί,
 ἡξων. Ἐκ τῶν ἀναγκῶν μὲν ἐξάγαγε
 με. ἔπει δὲ τῶν τῶν ταλαιπωρίαν ἀν-
 τῶν ἀγνοοῖ, ἢ μᾶλλον ἐπὶ ταῖς τῶν
 ἢ ταλαιπωρίαν ἢ ἐλαττωσὶν τὸν μῖον
 ἀγαπῶσιν. ἔγω γὰρ τῶν πρὸς αὐτὸν
 φιλικῶς ἀπᾶνται. αἰετὴ πονεῖν,
 ἢ πτωχίσοντες τὰ πρὸς μῖον ἀναγκῶ-
 α μὴ ἐχθρῶν ὅπως, ἢ ἀν ἐνταῦθα
 βίβλ. ἀνδρωπύργου, τῆς τῆς δευσερῆ ἀνδρωπύ-
 ρου ἐπιμελιῶνται.

ὁ ὢν ἀνόητος ἢ ἄπιστος τῆ ζωῆς, οἷ-
 ταις ἔτιω βλάβως ἐν τῇ τῆ κακοδομίᾳ,
 ὡς ἔδειξεν, ἐν τῇ συνεκτικῇ, δεονεί. ὕπε-
 ρου δὲ οἱ γένηται γνώσεως, ὡς ἐν-
 τελῆς ἢ ἔδειξεν ἐν τῷ αὐτοῦ ἀγαπηδῶν.
 ἢ οἱ οἱ ἄλλοι τῷ δεῦ, ἢ πάντες ἐνσε-
 ρίαις διλόχουσι ἐπὶ τῇ οὐραεῖ ἰνα-
 ρείσας, ἔτι τοῖς νυκτὶ ἀνδρῶν προσεί-
 χον, ἀλλὰ πάσα ἡ ἐπιπὶ ἢ ἡ προάγε-
 ρος αὐτῶν τὰ ἀγαθὰ ἀιώνια ἐπιπό-
 δει. ὅλη ἡ ἐπιπυρία αὐτῶν ἐν τὰ βε-
 βραία ἢ ἀόρατα ἐδίδετο, ὡς τῷ ἔ-
 ρουτι τῶν ὁρατῶν ἐν τὰ κατώτατα
 ἐν ἰλαυδῶναι. μὴ ἀπέληξε ὡ ἀ-
 φηλεῖ, τῷ ἐπιπύνα πρὸς τὰ πνευ-
 ματικά, ἐπὶ καρπὸν ἢ ἰώσαν ἔχων.

ἔ. Διὰ τί τῆ προάγεσιν οὐ ἐν τῷ
 δοξαζῶν βῆρα ἀναπαύεσθ; ἔγγραφοι
 ἢ παραχρησῆ ἀρχὴ λέγων. νῦν καρ-
 πὸς ἐστὶ τῷ ποῦν, νῦν καρπὸς ἐστὶ τῷ πο-
 θεσίᾳ, νῦν καρπὸς ἐστὶν ὁ ἐπιπύσας
 τῆ κατὰ δώσεως. Ἡλικὰ κακῶς ἔχει
 ἢ ἄλλῃ, τότε καρπὸς ἐστὶ τῷ καταξι-
 σθῆ τῷ ἄλλῃ. Διὰ πνεοῖ ἢ ὁρατος
 οὐαί σε διελέδεν, πρὶν ἀν ἔδειξεν

βιβ: α. κ. εδ: αβ. σινυλ ε. αχην. ια. εα. ε.
cis αναφυχών. Εάν γυνή μίσση σταν-
τόν, τλήν καλίαν ε νιάσας. εδ' όσον
τότο εδαστόν ούσα παράζοσεν,
αναμάσσητοι είναι, αλφασσιν τε
ε αναλχησας μοού ε δυνάμεδα.
Ηδώς γυν άν άπάση τήν ταλα-
πωρτας άπελησσίμεδα, αλλόσι τήν
άνινδωίαν διά τήν άμαστας άσπα-
ρήσασεν, ε τήν αληθός μακαρίο-
τήτος εσεσηδεν. Διότι χελή η
μας υπομνηστικώς έχεν, ε τήν τε
δεσ' έλιος προσοσχάν, έως άν παρή-
δη η άσφαία, ε τήν δνητόν καταποδή
υπό τήν ζωής.

5. Η πόση η άνδρωπική άδίνια, αϊε προς
τλήν καλίαν καταδρεσι; σήμειον ταιά-
μαρτίας σε εμολογεί, ε άνδρον κά-
λην ται έμολογημένους ποός. Νύν
υποτίθωσι ενλασείας, ε γυνά έσσαν,
ώς εχ' υποδέμενος πράττει. άκόσως
έν ημάς ταπεινού, ε μη ήεποτε μέγα
φρονείν δυνάμεδα, ότι έτω άδινίς
ε άσφαείς τυγχάνοσεν. Ταχίως γάρ
δι' άσφαείας άπόλησας δυνάτον έστιν,

ὅτι πολυπότως μὲν ποτὲ. μαχάρι
τος ἱστορίῳ.

Ἰ. τί ἡμῶν γενήσεται ἐν τέλει, οὕτως
ὅπως ὁξείως χρεασοί ἴσμεν; γὰρ ἡμῶν
αὐτὸνδε τὸν τρόπον ἐπὶ τῆν ἡουχίαν
ἀποκρίναν βυθόμυδα, ὡς ἀνὸν ἡ
ἐλθῆν ἢ ἡ ἀσφάλεια ἐγένετο, μὴ πο
τὸ δ' ἀληθῆς ἀγίοτιτος ἴχνη ἐν τῆσ
αγωγῇ ἡμῶν φανομένη. μεγάλη
ἀνάγκη εἴη ἀνὸν ἡμῶν ὡς νεωτέροι
πρὸς τὰ βέλτετα ἡδὴ παιδευθῆναι,
ἐὰν ἀκατορδωσιεῖς τινος μελλή
σης, ἢ μάλιστα προκοπῆς πνευμασι
κῆς ἐλπίς ἔσται.

Κεφ. xγ.

Περὶ τῆς μελέτης τῆς θανάτου.
Ἄ. Πανταχίως ἀκρίβη, διὸ πρόσεχε
πῶς ἀνὸν φρατιδῆ. σημειεον ὁ ἀνδρωτος
ὡν τυγχάνει, ἢ ἀνυσιον ἢ φάνεται.
Αδαρκεῖς δ' ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν,
ἢ ἐν τάχει τὸ φρανοῖς ἀποκρίται.
ὡ τὸ ἀνδρωπίνης ἀσφρόττης, ἢ σαη
ροκαρφίας, τὰ μὲν παρόντα μόνον
μελετώδης, τὰ δὲ μελλόντα ἢ μάλ
ον προσώσης. Τοῦτος ἀνὸν ὀφθαλμῶν

γ. Πρωίας γυρομένης, ἕως τ' ἐπέρας
 βροχιάδων ἢ ῥομφαί. τῆς δὲ ἐπέρας
 ἕσση, τὸν ὄρθρον παντὶ ὑπὸ χροιάδων
 τόλμα. Αἰ τόνω γίνε ἐτοιμος, ἢ
 ἕτω βίωδι, ἢ δ' ἄνατος κυλιεστέσε
 ἀπαρασένασον ἕρη. πόλλοι ἀδνηθῶς
 ἢ ἀπροσδοκῆτως τελευτῶσι, ὅτι ἡδ-
 οὐ ἔδοκασεν, ὁ ἕως τῷ ἀνδρῶτι κυ-
 λη ἔχεσθ. τ' τελευτῶσι ἰαίνης ὠ-
 ρας παρῶσι, περὶ ὅν τῷ βίω σὺ παρ-
 ελθόντος πάντ' ἄλλως ἀεξή γυνώσκων,
 ἢ ἐπὶ τῷ ἕπως ἀμελῆ ἢ ἀναμύνον σε
 γυνιάδων ἀλγίστος.

δ. Ὡς μακάριον ἢ φρονιμὸν ἔσθαι,
 ὁ τρεῖς ἐν τῷ βίω εἶναι σπυλάζων
 ὅτι ἐν τῷ δαράτῳ ἐνρεθῆναι ἔχεται
 μεγάλην γὰρ ἐλπίδα τῷ ἐνδραμύ-
 νως ἀποδανέν ὄσση ἢ τελεία κατα-
 δρόνησι τῷ κόσμῳ, ἢ ἡσθὴ ἐπιδομύ-
 α τῷ πρὸς ἀρετῆς ἐπιδομῆναι, τὸ φεῖν
 τῷ παιδίῳ, ὁ πόνος τ' κυτανόσι,
 ἢ προθυμῆς τῷ ὑπαλῆσει, ἢ ἀπάρνησι
 ἑαυτῷ, ἢ ἢ ὑπομονῆ ἀπάσης συνδο-
 ρῆς χάσει τῷ χροῖ. ὕγιάνων μὲν
 πολλὰ ἔσθαι καλὰ, ἐργάσασθαι δὲ μὴ
 ἀρῶσθων εἰ ἢ αὐτὰ τίαν δυνάμει.

βίβλ. α. κεφ. χγ. σιγμα ε. α. χ. π. υ. ρ. ε. α. ζ.
Ολίγοι ἐκ τῆς ἀσυνείας βελτίον γίνον-
ται, ἢ ἐπανορθώνονται, ὅπως οἱ πολλοί
αὐτῶν ἀποσημαίνονται σπανίως ἀγνάσκου-
ται.

Ε. Μὴ πέποιθε ἐπὶ τῆς δόξης, ἢ τῆς πη-
σίον σου, ἀλλ' εἰς τὸν χρόνον ἀπέχου
τὰ τὴ σωτηρίας σου ἀναράξῃ, ὅτι ὁ θ-
ύτιος τὸ δόξης σου, οἱ ἄνθρωποι ἀμνη-
σούντες σου. χρῆστόν ἐστὶ νῦν ἐναι-
σῶσαι προσοῦν, ἢ ἀγαθόν ἐστι προσέμεναι,
ἢ ἐπὶ τῇ τῶν ἀλλοτρῶν βουλήν πεποι-
θέναι. εἰ ἐν τῷ παρόντι γὰρ ἐπιμελή-
σαι αὐτό, τίς ἐν τῷ μέλλοντι σὺν πει-
σῶν φρονεῖσθαι ἔξει; νῦν χαρὸς ἐστὶ πολυ-
τιμος, νῦν ἡμέραν τὴ σωτηρίας αἰσῶ.
νῦν χαρὸς ἐν πείραστος. Ἀλλὰ φέ-
ναι, ὅτι αὐτῶν ἡ χρησιμώτερον μα-
ταίρας, ἐν ᾧ ἀξιοδοτεῖται μύνη, ὅθεν
ἀν' αἰσῶσις γίνονται. ἔξει χαρὸς, ὅτι με-
τὰ ἡμέρας, ἢ ὄρας εἰς τὴν ἐπανόρθω-
σιν ἐπιδυσκίσεις, ἢ ἐν αἰσῶ, εἰ αὐτῶν
τένυξ.

Ζ. Εἰς ᾧ δόξατε, πόσος κινεῖται ἀπα-
ραχθῆναι, ἢ πόσος εὖρος ἀξιοδοτεῖται

βίβλ. α.
κεφ. χγ.
σ. ε.
α. χ. π. υ. ρ. ε. α. ζ.
Ολίγοι ἐκ τῆς ἀσυνείας βελτίον γίνονται, ἢ ἐπανορθώνονται, ὅπως οἱ πολλοί αὐτῶν ἀποσημαίνονται σπανίως ἀγνάσκονται.

βιβ: ἀαρδ: αχ: σιχαίν: δ: αχ: π: ιχ: ε: α: α:
 ἦτοι ἀ πὸ νῦν ἀεὶ ἐνλαβίς ἢ περὶ λαγμέ-
 νος πρὸς τὸ δάρατον διατεθῆναι; οὐδένα
 ζε νῦν τοιούτως μὲν, ἢ ἐν τῇ τῷ δα-
 νάτος ὥρα μὲν ἄλλοι χάριται, ἢ ἡυπά-
 ας ἀνωθῆς. μάλιστα νῦν τῷ κόσμῳ
 ἀποδανείν, ὅπως τότε τῷ χριστῷ συ-
 γῆσαι ἄρα. μάλιστα νῦν πάντων κα-
 ταφρονείν, ἵνα τότε πρὸς τὸν χριστὸν
 ἀνεπιποθείσως πορευθῆται δῶμα δα-
 νηδῆς. ὑποπιάζε νῦν τὸ σῶμα σου δι-
 ἀ τῆς μετανόιας, ὥπως τότε μετάνοιαν
 πεπαιδῆσθαι ἔχειν σὸς τε γινῆ.

ζ. Ὁ ἀνόητε, τί ἄδουκῆ μακαρίαν σε ζή-
 σαι, ὁ μὲν δὲ μίαν ἢ κτὶ ἔσται ἴδια ἀσφα-
 λῆ ἔχων; ὡς πολλοὶ ἠπατημένοι, καὶ
 ἀπροσδοκῆτως τῆ σῶματος ἐξελκω-
 μένοι εἰσὶ; ποσῶν τῶν ἀπόντων ἡ-
 κτος, ὅτι ὁ μὲν ἐξελκωτῶδη, ὁ δὲ κα-
 τεποιῶδη, ὁ δὲ ὑπόδην καταπεσῶν ἐξε-
 τεραχλῆδη, ὁ δὲ ἐν τῷ φανέρῳ ἀπει-
 νῆδη, ὁ δὲ ἐν τῷ πάθει ἐτελήθη-
 σεν. ἄλλος τῆ φρονι, ἄλλος τῷ σῶματι,
 ἄλλος τῷ ἡσίω, ἄλλος τῆ ἡσυχία ἀπό-
 θωρε, ἢ πόνερε τὸν τρόπον τὸ τέλος
 πάντων ὁ θάνατος ἐστὶ, καὶ ἡ τῶν
 ἀνθρώπων ζωὴ ὡς οὐκ ἔστιν ὅτις πασάν.

βιβ: α. χειρ: εγ. εν χειρ: α. χ. π. γ. εν ε. α.
η. Πίς μνηθήσεται σε μετά τ' θά-
νατον; τίς ἰώξει σε ὑπὲρ σου; ποίησον
ποίησον νῦν, ἃ ἀγαπᾷς, ὅτι οὐκ οἶσθα
ὅτις τ' ἔσται. ἢ γὰρ οἶσθα, ὅποτε ἀποδάνῃ,
ἢ τίς τελευτήσῃ σου μετὰ σου ἐπι-
σταθῆς. ἕως τῶν καιρῶν ἔχεις, ἀδελφόν
σοι τ' πληθύνον ἀθάνατον. πηλὴ δ' ὄσο-
τηρίας σε μισθὸν ἄλλο ἔννοια, τῶν κτ'
δεῖξέ μου εὐφρόνεια.

Νῦν τὴν τῆς φιλίας, ὅτι βίβ: τι μὲν, καὶ
τὴν τὰς πράξεις ἀπὸ τῶν μετὰ τῆς θά-
νησόν σου φιλίας, ὅταν, ἢ γὰρ, καὶ ἴσως ἐν τῇ
ζωῇ, ἀντοὶ ἐξῆς τῆς σε εἰς τὰς ζω-
νίης σου.

δ. Πάρεχέ σε ὡς παρτίθρονον ἢ ξένον
ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι τὴν τὴν κόσμῳ ὅσον προ-
σημα. Διακρίνασον τὴν καρδίαν ἐπι-
τήσαν, ἢ εἰς τὸν θεὸν ἐπαρθέσαν, ὅτι
ἐκδᾷσε μὲν τὸν πόλεμον ἢ ἔχεις. ἔκασ-
τε τὰς ἀλλοτρίων ἢ τῆς γενεῆς τῆς καὶ
ἐκαστῶν ἀντὶ τοῦ θάνατον κατέδωκεν, τὸ
τὸ πνεῦμα σε μετά τῆς τελευτήσῃ σου.
θῆναι, πρὸς τὸν αἰθῆρον ἐνθαμίνως ἐλ-
χεῖς. Αἰετῶ.

Π
α. Εγ
ἀπορ
πορ
καρ
ἐντα
ἀλλ
ταρ
θισ
δοτι
βωπο
ορᾶ
βόλα
πῶν
δοτ
σε ὡ
τος
ἐκάν
β. Με
ἴσο
ἀδ
ἢ ἐπ
τῶν

Περὶ τῶν κρίματων, ἢ τῶν πονηρῶν
τῶν ἀμαρτημάτων.

α. Ἐν πάσι περὶ τῶν πονηρῶν
ἀπορίησιν, ἢ πῶς παραστή τῶ ἀκρι-
βοεικῶν ἀρετῇ, ὥστε ἕως ἴσως ἀπο-
καλυφθῆναι. ὅς τοῖς ἄλλοις ἢ παρα-
ῦνται, ὅτε τὰς προφάσεις ἀποδείξῃται,
ἀλλ' ὅτι δικαιοῦν ἴσως, κενῶν. ἢ ἀδελφώ-
τατε, ἢ ἀνόητε ἀμαρτοῦ, τί ἀποκρι-
θῆσιν τῶ θεῷ, τῶ πάντα τὰ κακά σου ἰ-
δοῦσι; ὅς τὸ τῶ ὀργισμένους ἀνθρώπων πρό-
σωπὸν ποτε περιδοῦν; Διὰ τί ἢ προ-
οράς σου ἐν τῇ τῶ κρίματων ἡμεῶν, ὅτι
ἕως ὑπὲρ ἄλλῃ ἀπολογείσθαι, ἢ σιωπο-
ρεῖν δευήσεται, ἀλλ' ἕκαστος ἕκαστος
δορτίον ἑαυτῷ ἴσως; Νυνὶ ὁ πόνος
σου ὠφέλιμος, ὁ ἀγαθὸς ἐν προσέλευ-
τος, ὁ στυγαῖος ἕκαστος, ἢ ἀληθειῶν
ἰκανοποιητὴν ἢ καλαστικὴ ἴσως.

β. Μὴνα ἢ σωτηριῶν πῶς καλαστικῶν
ὑπομῖνα ἀνθρώπων ἀνεξίκατος, ὅς ὑπὲρ
αἰετὶς ἐπὶ τῇ τῶ ἀλλῃ πονηρίᾳ μαρτυρῶν
ἢ ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ αὐτῶ θυπάται. ὅς ὑπὲρ
τῶν ἰκανοποιητῶν αὐτῶ ἀσμένως ἴσως

βιβλ. α. κεφ. αλ. περι τῆ βλαχτη. ιε. ε. γ.
ἔεται, ἡ τὰς αἰτίας ἐκ τῆ καρδίας συ-
γγνώσκει. ὅς πρὸς τὸ πλὴν συγγνώμην
παρὰ τῶν ἄλλων αἰτιάσαι ἢ ἄλλῃ
ὡς ἔχει ὅς ἴσον ἔχει ἢ ὀργίζεται.
ὁ ἑαυτὸν συχνὸς μιάζεται, ἡ τῶν σά-
κα πῶ πνεύματι παντελῶς ὑποτάσσει
σπουδαία. Αἰσίων ἐστὶν τὴν τὰς ἀμαρ-
τίας καταρτίσσει, ἡ τὰς κακίας ἀναρτίσσει
ἢ ἐκ τὸ καταρτίσσει ἐν τῷ μέρησι
τησούται. ἀλλ' ὡς δι' ἀτάκτου ἀγάπης
τῶν ἐκ τῆν σάκα ἔχουσι, ἡ τὰς αὐτῶν
ἐξαπατῶσιν.

γ. Τί ἄλλο αἰνοῦ τὸ πῦρ καταρτίσσει,
αἰσὶν τὰ ἀμαρτήματα ὅς; ὅσοι μᾶ-
λλον νυνὴ σπαντὸ δάκνη, ἡ τῆ σαρκὶ ἐστὶ,
τόσῳ μᾶλλον ἀνοήτως καταρτίσσει, καὶ
μᾶλλον ὁρτῶν τῶν κακίας τησούται, ἐν οἷς
ὁ ἄνθρωπος ἡμαρτεν, ἐν αὐτοῖς ἀνο-
ήτως καταρτίσσει. Ἐκεί οἱ ἀμαρ-
τίας πειρασμοὶ κέντρον νυχθίσονται,
ἡ οἱ γαστρίμαστοι μινίσω ἡμαρ-
τῶν ὀφθαλμίσονται. Ἐκεί οἱ ἀσθενεῖς
ἡ ἀσθενεῖς πύσην καταρτίσσει ἡ δὲ
ὡς δὲ καταρτίσσει, ἡ ὡς αὐτῶν
ἀναρτίσσει οἱ ἀσθενεῖς ὑπὸ ὀφθαλμίσονται.

29
45
ΒΙΒΛΙΟΝ Δ.

Ευαγγελίου παρδινου προς τὴν ἐκκλ
κοινωνίαν. Ἡ δωνὶ τὸ χεῦθ.

Δέντε προς με πάντες οἱ κοπιῶντες
ἢ πεθορτιζόμενοι, χάρις ἀναπάσω ὑ-
μῶν, χάρις ὁ κέρως. ἄριστος ὁ ἐγὼ δῶ-
σω, ἡ σὰρξ μου ἐστὶν, ὑπὲρ τὸ ζῶσθ
μεθ' ὑμῶν. χάρις ἢ χάρις τὸ τό-
ἐστι τὸ σῶμα μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν δεδο-
μένον. τὸτό ποιῶτε ἐν τῷ ἐκκλ
ἀνάμνησιν. ὁ πρῶτον μου τῷ σάρκα
ἢ πίνων μου τὸ αἶμα, ἐν ἐμοὶ μένεα
χάρις ἐν αὐτῷ. τὰ ἕνεμα, ἃ ἐγὼ ἔα-
ρῶ ὑμῶν, πνεῦμα ἢ ζωὴ ἐστὶ.

Κεφ. α.

Ὅσα ἐνλαρσία ἰ. δ.

ἐν τῷ χεῦθ ἀποφίξασθ.

Ἡ δωνὶ τὸ χεῦθ.

α. Τὰ ἕνεμα πάντα, ὁ ἐγὼ ἐν χε-
σε, δύνω ἀληθῆς, χάρις ἢ ἐν χε-
νω χεῦθ, ἢ ἐν τῷ σῶσθ
ἐδῶτα. ἐπὶ ἢ ὁ ἐγὼ ἀληθῆς ἐστὶν, ἐν-
χάρις ἢ πρῶτον ἀντὶ ἀποφίξασθ.
ὁ ἐγὼ ὑπάρχει, ἢ ὁ ἐγὼ ἐπὶ ἢ
ἢ ἐγὼ ἐστὶν, ὅτι ὑπὲρ τὸ σῶσθ
ἀντὶ ἐξήγορευσας. ἀσκέως ἀποφίξασθ
μα ἀντὶ ἐν τῷ σῶσθ ὁ ἐγὼ, τὸ βε-

γ. πείρθηται αὐτὴ ἡ ἡπιωτάτη ἀξί-
 ωσις, καὶ ἔγω προσελθὼν κληθεὶς; πῶς πολ-
 λήσω ἔχεις; ὁ συνδὸν ἀγαθὸν σω-
 σιμοί μοι, ὅθεν ἀν' ὑπελασμένῃ κληθεὶς
 πῶς ἀσάξω σε εἰς τὸ ἄκρον μῆ, ὁ πληρον-
 άεις τῷ ἐννευεστάτῳ προσώκῳ οὐ προσ-
 πλάσις; ἔντε ἔπονται ἀγγελοὶ καὶ οἱ ἀρ-
 χάνγελοι, φορῶνται οἱ ἄγιοι καὶ δικαιοὶ,
 καὶ οὐ γένοι. φῶτε πρὸς με πάντες,
 εἰ μὴ οὐ κῦριε τῶτο ἔχεις, τίς ἀν' τῶ-
 το ἀληθεὶς εἶναι ἐπίστευε; καὶ εἰ μὴ οὐ
 ἐπίστατες, τί προσελθεῖν ἐπεχείρησ;
 ἰδοὺ, ὁ κῦριε ἀνὴρ δικαίος ἐν τῷ ποιεῖν
 τῷ κερωτὸν ἑκατὸν ἔτη ἐπόνθη, τῶ
 μετ' ὀλίγων σὺδῶναι. καὶ γὰρ πῶς οἶός
 τί' ἔσομαι μὴ ὡς παρασκευάξω
 με τῶτον κτίσῃ τὸ κόσμῳ ἐνλαρῶς
 λαρεῖν;

β. Ο Μωϋσῆς ὁ ἀγῶς σου, μέγας καὶ ἕρως
 δικαίος σου, τῷ κερωτὸν εἰς τὸ ἀσπίτηξ-
 ηθ ἐποίησεν, ἢ καὶ κατεχρῆσω σε χουσίῳ
 καθαρευάτῳ, τῶ ἐν αὐτῇ ἀποδύναται
 πλάκας τῶ νόμου. καὶ γὰρ σαπρὰ κτίσῃς θε-
 τὸν νομοδέτην, καὶ φωτῆρα τῆς ζωῆς ἔγω
 ἐαδίως ὑποδείξασθι πολυμίση; ὁ σο-
 λομων σουδῶτατος τῶν βασιλέων

βίσι δ. κελιά στήριξι ἀσχυρίσ βασι
τῶ Ισορίη κυγαλοπρωτή νδον, ἔπαξε
τρων εἰς τὴν δόξαν τῶ ὀνόματός σου ὡς
δόξα σου. ἡ ἐκείνη ὁπτιώ τὴν τῶν ἐν-
καίριον ἐοικὴν ἤγαγε. χιλίας δυοίας
τῶν ἀγγέλων ^{ἡν} ἔδωσε, ἡ τὴν χειρῶν
τῶν ἀγγέλων ἐν ἀλλαγῇ τῶ σαλπυγγος
ἡ ἀπὸ ἀγαλακτιῶ εἰς τόπον αὐτῆ ἐπι-
μαδίντα λαμπρῶς ἀνελάνθει. ἀγῶ
παλαίπρωτος ἡ πέντεστος τῶν ἀνδρώ-
πων πῶς εἰς σε εἰς τὸ ὄκλον κυ εἰσαλά-
τω, ὁ μὲν ἡ ἐκείνησαν εἶσαν δροσε-
ρῶς φρατρίσαν ἀσφῶς, εἶδε δὲ ἀπαξ-
ρε ἀξίως χερῶν ἡ ἐκείνησαν.

Ἐ. Ν. Δεῖ με, ὅσον ἐκείνη περὶ τὸ ἀ-
εῖσθαι σοι ἐπιβόλασον. εἶν, ὡς με-
χρὸν ἴσιν, ὅ, τι ποιῶ. ὡς βραχύν χρό-
νον ἀναλίσκω εἰς τὸ κοινῶν ἐπι-
παισθεῖν. σπανίως ἄλλο συλλυ-
δαίς, σπανιώτατα ἀπὸ πάντων δια-
σπαστῶν καθαρῶν τυγχάνω. καίτοι
ἐν τῇ τῶ δρότητός σου σωτηριώδη παρ-
θία ἔσει ἀν μηδὲν ἀπερπῆ λογισμῶν
εἰς τὸν νῦν ἔσχεας, ἔσει τινα αἰτίων κυ
ἀχολίαν παύσω, ὅτι γὰ ἀγγέλον, ἀλλὰ τῶ
κέρειον τῶ ἀγγέλων ἐξείβω.

5. Αλλ' ὅμως πολὺ διαφέρεται ἡ κε-
 βρωσις τῆς φρασεως συν τῶν λαμπάνων
 αὐτῆς, ἢ το καθαρὸτερον σῶμα οὗ
 συν ταῖς ἀποδείξαις ἀνάμεικτον αὐτῶν
 αὐτῶν νομικῶν δυνάμεων ἢ μετὰ τὸν προ-
 τυπωτικῶν, ἢ ἡ τῶ σῶματός οὗ ἀλη-
 θινῆ ἀνάμεικτον, πασῶν παλαιῶν δυνα-
 τῶν οὐκ ἀποδείξαι. διὰ τί οὐκ ἔμελλε
 ἴσως τῆ σφραγίδος παρὰ τὴν οὐκ ἔκφυγε
 εἶναι; διὰ τί οὐκ ἔμελλε ἐπιμελεῖσθαι
 αὐτὸ τὰ ἀγία οὗ λαμπάνων μὴ παρὰ
 σαυτῶν, τῶν παλαιῶν ἀγίων πατρῶν
 δεξιῶν ἢ προφητικῶν, τῶν τε βροχί-
 ων ἢ ἀσφύκτων, οὐκ παντὶ λαῶ, το-
 σῶτο ἐνλαρίας κάδος ἐν τῆ τῶ δειῶ
 δευραπεία ἐπισημαίνων.

3. Περὶ οὗτο ὁ ἐνλαρίας αὐτῶν
 ὁ δαμῆ, ἐμπεροδεν τῶ κερῶν τῶ δειῶ
 ἐξ ὅλων ἀποδείξαι ἰχθῶν, ἢ τῶν παλαιῶν
 πατρῶν γενομένων ἐνλαρίας αὐτῶν
 ἀναμεικτῶν. ἐπὶ οὗτοι ποικίλα ὄργανα
 τῶν ψαλμῶν ἐξέφωκε, ἢ ἐπέταξεν ἀφ-
 εἶλαι αὐτοῖς ἐν τῶ τῶ οὐκ. ἐπὶ οὗτοι καὶ
 αὐτοῖς πολλὰς τῶ κειδῶρα ἴσως, τῶ τῶ
 ἀγίῶ πνεύματος ἰσχυρῶν ἐπισημαίνων,
 ὡν τῶν λαῶν τῶ ἰσχυρῶν ἐπισημαίνων
 θεῶν ὅλων τῶ κειδῶρα ἀνέσαι, ἢ οὐκ
 χεῖ οὐκ αὐτῶν καθ' ἑαυτῶν ἐνλαρίας αὐτῶν

βιβλ. ἀ. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω. ¹⁵
ἡ ἀρχὴ αἰ. ἐποικίη ἐν ἡλίαισιν καὶ
ἀνάμνησις τῆς δυν. ἐαίνε ἐναντί-
ον τῆς κερυτῆς τῆς ἀραθῆνης τότε ἐγι-
νετο, πόσων ἀεισῶν ἢ ἐν ἡλίαισιν ἀει-
νήν ἐαίνε, ἢ πάντα τὸν χριστιανὸν ἡ-
ὄν ἐν παρούσῃ τῆς μουσικῆς, ἢ ἐν κλη-
ωνία τῆς ἐπιφανείας τοῦ σώματος τῆς
χριστῆ ἔχον;

ἡ. Πολλοὶ ἐν ἀραθῆνται τὸν τῆς ἐπι-
σι, τῆς τῆς ἀγίων χριστιανῶν ἐπιστολῶν
αἰς, ἢ τὰς αὐτῶν πράξεις ἀκούοντες
θανάτου, τὰς τῆς νείων κυρίας
ἀποδομας ἐδοκῶσι, ἢ τὰ ἀγία ὄσια
ἀεὶ τὰ σπικῶν ἢ χριστῶ ἐν κληρίδι
τα καταδέχον. ἡ δὲ οὐ πάρα ἐν-
δάδα παρὰ σου ἐν τῷ δυν. ἡ δυν.
σηεῖω, ὁ δυν. σου, ὁ ἀγίος τῶν ἀγι-
ων, κτιστῆ ἀπάντων, ἢ κτιστῶν τῶν
ἀγγέλων. πολλοὶ ἐν τῷ τῶν ἀγίων
βίβλων περιεργία τῆς ἀνδρόπων ἐπὶ
ἢ τῶν ἡχ. ἡ ἡρα μείνον χαυτότης καὶ
ἀλίγη ἀδελφία τῆς ἐπαναδεδωκῆς
ἐκάδην γίνεται, ἀλλως τῆς ἡ δυν.
ἐρεμῆ δυν. ἡ δυν. ἀνδρ. τῆς ἀληθινῆς
σωτηρίας ἡ. ἡ δυν. ἡ δυν. ἐν τῷ κλη-
σηεῖω τῆς δυν. ἡ δυν. ἡ δυν. ἡ δυν.

ὁ θεός μου, ὁ ἀνδραποχὸς χειρῶν Ἰσραὴλ,
 ὅπου ἡ ἔνδοξος τῆς αἰωνίου σωτηρίας καρ-
 πὸς λαμβάνεται, ὁποσοῦν ἀν' ἀξίως καὶ
 ἐνλαμπρῶς παρασχεθῆναι. εἰς τὴν τοῦ
 κρυφίου τοῦ, ἡ δὲ ποῦντα γαρυσοῦν, ἢ
 τὸ ἀσημαθητικόν, ἀλλ' ἡ βεβαιὰ πίστις
 ἐνλαμπρῶς ἐπιπύ, ἡ εὐλαβικῶς ἀγάπη ἐλ-
 λεία.

Γ. Π. ἀόρατε κτιστὰ τῶ κόσμου ὁ θεός, ὡς
 θαυμασιῶς προσφέρει ἡμῖν, ὡς ἡδύως
 ἡ χαριῶντος τὰ τῶν ἐλλειπτῶν σφρα-
 γιδῶν, ὅσοιτε σταντὸν ἐν τῶ κωσμη-
 ῶ εἰς τὸ λαμβάνεσθαι προτίδῃ. τὴν το
 γὰρ πάντος τῶ νοοῦ ὑπερβίβει. τὴν το
 ἰδίως τὰς τῶν ἐνλαμπρῶν καρφίλας ἐλ-
 λεία, ἡ τῶν ὀρεῶν ἀνάπτε. οἱ γὰρ
 ἀληθινὸι πιστοὶ σ, οἱ δὲλον τὸν μίον
 αὐτῶν εἰς τῶ ἐπανόρθωσον δεοῦν-
 τες, ἐὰ τῶ ἀξιοτάτῃ κωσμητῶ τῶν το
 κωσμητῶ χάσῃ τῶ ἐνλαμπρῶν, ἡ τῶν δὲ
 ἀρετῶν ἰαν συχνῶς καρφῶνται.

Ι. Π. τῆς θαυμασιῶς ἡ ἀποκρύφῃ χάσῃ
 τος τῶ κωσμητῶ, τῶ μίονον τῶ χεῖρῶ
 πιστοὶ γνώσχαρον. οἱ δὲ ἀπιστοὶ ἡ τῶ
 ἀμαρτήμασι δαλλένοντες, αὐτῆ
 κωσμητῶς ἡ κωσμητῶν. ἐν τῶ τῶ κω-
 σμητῶ ἡ πνευματικῆ χάσῃ παρέχ-

15

βριδία και δία σινυαί ία χπυ. Σαδ.
 εται, η η φωνα αυτ η ψυχης η απολω-
 ρία παλιν αναλαμβανεται, η το κάλ-
 ρος δια της αμαρτίας απομωρω-
 δειν ανανεύεται. τοσαντη ποείων
 αυτη η χερς, ως ε εα το ε πληρωμα-
 τος της δοξασης ευλαρίας η μόνον
 ο νος, αλλα η το αδενες σωμα της
 φωνάμεως αυξησιν αιάησαι.

ια. Αναγιγιον δε η σολοφα εντιον,
 πλη χαρότητα η ενδουσαν η των
 οτι η αυταγον ορμη αυ τον χειρον λα-
 βειν ενωόμεδα, εν ωπερ η πλοα
 ελας, η η αξία των σωσεων καται.
 αυτοι τας εινω ο αγιασμος η η η-
 τρωσι η των. αυτοι παραληγοις
 των οδωτων, η των ανων ανων
 αποθανου. αναγιγιον εν σολοφα
 οτι πολλοι τ οτυ σωτηεις ενωσεις
 τ ο τον θρανον ενδουσαντος, η ερον
 τον κοςμον διαδουλατιοντος, εως
 ολιγον λογον εχου. εινω της εν-
 δουσης, η π ττων ανδρωπων σαη-
 ρουαδίας, τ τω εως απο εινω εινω
 εω ε εαλλον η νον προσεχουσι, αλλα
 οη η ε τ καδη ενωτης χησως εινω
 πλη απροσεχια ενωπιουσης.

ἴσ. Εἰ γὰρ τότο τὸ ἀγίαστον μυστήρι-
 ον αἰ ἐνὶ τόπῳ μόνον ἐτελέετο, ἢ μόνον
 ἐν ἑνὸς ἡμέρας ἐν τῷ κόσμῳ ἠυλογοῦτο,
 ὡς ἄρα ἐπιδορυπαῖός περὶ ἰακύνθον τὸν
 τόπον, ἢ περὶ ταῦτον τὸ δεῦρ ἡμέρα,
 οἱ ἄνθρωποι ἔχον, ἢ τῆς τελευτῆς τῶν
 θείων μυστηρίων ἴσθον; καὶ νυνὶ δὲ
 πολλοὶ ἡμέρας ἐγίνοντο, ἢ πολλὰ καὶ ὄχι-
 σὸς προσδέονται, ἵνα τοσοῦτω μείζων ἡ
 χάρις, ἢ ἢ τὸ δεῦρ φιλανθρωπία δαυ-
 ρωδὶ ὅσο ἰσχυρότερον ἡ ἀγία κοινωνία
 ἐν τῷ κόσμῳ διεχῆται. ἰσχυρισθῶσιν
 Ἰησοῦ ἀγαθῆ, αἰώνη πατρὶν, ὃ ἡμέρας πῶ
 χυοῦτε ἢ φιλανθρωπία τῷ τριτῷ θείῳ πα-
 τρι καὶ αἱματί σου ἐπιλάσασθαι ἀξίωσιν, καὶ
 εἰς τὸ ταῦτα μυστήρια λαβεῖν τῆ
 τοῦ ἕλεος σώματος προσφωνήσαι
 καλῆσαι, τῷ ἁγίῳ δέυτε προσ-
 με πάντες οἱ κοπιῶντες ἢ περὶ
 τισμῆναι, καὶ ἰσχυρισθῶσιν ὑμῶν.

17. 5. Βεβ. β.

Ὅτι μιν ἀγαθότης ἢ ἀγάπη τὸ δεῦρ
 τῷ ἀνθρώπῳ ἐν τῷ μυστηρίῳ περιέχεται
 ἢ δὲ τῷ τῷ μιν ἀγαθότης
 ἢ τῷ ἀγαθότης σου ἢ μιν ἀγαθότης σου,
 ἀβελ, πιπιδῶς, ἔχουσαι ἀδελφῆς πρὸς
 τὸν σωτήρα, πινανῆος ἢ μιν ἀγαθότης

βιβλ. ἀ. αὐτ. β. στυμν. α. ἀ. π. γ. Σα. 17. 5.
πρὸς τὸ πνεῦμα τὸ ζῶν, πρὸς τὸ βα-
σιλεῖα τῆς ἡσυχίας, ὁ δευτέρως πρὸς τὸ κύριον,
ἡ αἰτίας πρὸς τὸ ἕκαστον, ἀπαράλητος
πρὸς τὸ ἑνὸς λαχόν παρὰ ἀληθόν κυρ.
πόδων δὲ μου τῶτο, ἵν' ἴδω πρὸς ἑ-
μὲν τίς ἐγὼ εἶμι, ἵνα παρὰ ἑμὲ συμ-
σιαντὸν; πρὸς οὐ τὴν ἀμαρτωλὴν προ-
εφθάν ἀξίους; ὡς ἐγὼ τὸ δευτέρως οὐ
ἔχω, ὅθεν ἐν τῶτο αὐτῶ χάριση.
ἀπὸ ὁμοιογῶ τῆν ἐν τῆσάν κυρ, γι-
νώσκω τῆν ἀγαθότητά σ, ἐπαινώ
τῆν ἡπιότητα, ἡ ἀντι τ' ἀγὰν ἀγάπην
σ ἐνχαριστῶ. ἀπὸ σπαντὸν γὰρ τῶτο
ποιῶς, ὅ ἀπὸ τῆν ἀξίαν κυρ, τὸ τῆν
ἀγαθότητά σ μαλῶν δαντεωδῆσαι
τῆν ἀπὸ τῆ ἀγάπην μετ' ἑμὲ ἐκποιηθῆσαι
ἡ τῆν ταπεινότητα πλησιότερον συσ-
θῆσαι. ἐπεὶ οὖν τῶτο ἀρεσκῶ σ, ἡ σὺ
ἔτω γενιάς ἐαίθρως, ἡ ἡ ἀξίωσιν
σ ἀρεσκῶ σ, εἴδε δὲ ἡ ἀρεσκῶ σ
ὅτι τῆν ἐκποιθῶν.

β. ὁ ἡλύτατι ἡ προσηνέσασε ἡδὸς, πόση
ἐυλόγησιν ἡ ἐνχαριστῶ σὺν ἀνωτίω

ἐπαίνο ὑπὲρ τῆς ἀγάπης σώματος σου ἤ-
 ψεως σοι ὁφείλεται, ἕτινος ἀζήτητα ἰσχυ-
 ρῶν ἀνδρώπων ἐξυγιάσθαι σώματι σου
 ἐνρίσκειται. ἀλλὰ τί ἐννοήσω ἐν ταύτη
 τῇ κοινωνίᾳ, ἐν τῇ προσελήνουσα πρὸς τὴν
 χάριν σου, ὃν μὲν ἀρόντως τιμῶν ἔχ-
 ῶσιν ἄνθρωποι, ἐνθαμῶς ἀναδύχρατος ἐπι-
 παύω; τί βέλτιον ἢ σωτηριωδέτε-
 ρον ἐνδουμῶσιν σου, ἢ ἐμμαντῶν ὁλοῦ
 ταπεινῶν ἐνὸς σου, ἢ τῶν ἀκαρῶν
 ἀγαθότητά σου ὑπὲρ ἐμῶν; ἐ-
 παύω σε, ὁ δυνῶς μου, ἢ ὑψώεις εἰς τὸν
 αἰῶνα, ὑπεροσώ μου, ἢ ὑποβάτω
 σοι εἰς τὸ βάθος τῆς ἐπιτελείας σου.

γ. Ἰησὺ σὺ ὁ ἀγιος ἄγιων, κατὰ ὁ ῥόπος
 ἁμαρτιῶν. ἰησὺ σὺ κληθεῖς σε πρὸς
 μου τὸν ἀνάξιον ὄντα τὸ ἐπιρλήπευ
 σε. ἰησὺ σὺ ἔχε πρὸς με, σὺ ἐδέχης
 παρῆναι μου, σὺ καλῶς εἰς τὸ ἐνωχέ-
 αν σου. σὺ βίβλα ἀφῆναι μου τὸ ἔρα-
 σον μὲν ἢ τὸν ἁγγέλων ἄρτον τῶν
 δακτύλων. γὰρ ἄλλον ἤπερ γινόμενον, ἢ σε
 αὐτὸν, ἄρτον ζῶντα, τὸν ἐκ τῆς ἕσπερος
 καταράντα, ἢ τῶ κόσμῳ τῶν ζῶντων ἁ-
 λόντα.

δ. Ἰησὺ, πόθεν ἡ ἀγάπη προέρχεται,
 πρὸς ἀζήτους ἁμαρτιῶν, ὡς ἐνθάδε,
 ἐυχαιεῖσθαι ἢ ἐπαύω σοι ὑπὲρ τῶν

β. β. δ. κ. ε. λ. β. σ. ι. γ. κ. η. θ. α. χ. α. ρ. η. γ. ε. α. ρ.
των ὀφείλονται. ὡς σωτηριώδους καὶ
χρησίμου ἢ βραχέου τούτου σωτάζ-
αντος, ὡς ἡθεῖα ἢ τρεπνὴ ἐνωθε-
τῶσαντων εἰς τὴν βρώσιν σωτη-
σαμένη. ὡς δουρατὴ ἢ κλάζον
κύριε, ὡς δυνατὴ ἢ ἰχθὺς σου, ὡς ἀ-
πόβροτος ἢ ἀληθεία σου. ἔσπευ γὰρ
ἢ πάντα ἐγενήθη. ἢ τὸ πο ἐγενήθη,
ὅτι αὐτὸς ἐν τῷ αἵματι.

Ἐ. Θ. α. ν. α. ἰ. ο. π. ο. ν. χ. ἡ. ἡ. α. ἰ. ο. π. ο. ν. τ. ε. ἢ
πάσῃ σωσίῳ ὑπερέχον. ὅτι σὺ κύν-
ρε ὁ θεὸς μου, ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡ ἀνθρώ-
πος, ὑπὸ μακρῶ ἔειπες τὸ ἔσθ' ἢ τὸ
ὄν ὅπως κατέχη, ἢ ἐν ἡ ἀναλώσει-
ως ὑπὸ τῶ ἡ ἀληθινότητος ἐδίη. σὺ
κύριε τῶν πάντων, ὁ μακρὸς χρό-
νον ἔχων διὰ τῶ σωτηρίας σου ἐν ἡ
ἡμεῖς ἡ δόξα σου. διαδύλαξον ἢ κα-
δύλαξον ἢ τὸ σὺν τῶ ἡ ἀποκρίσει, ἡ
να ἐνδύσω ἢ καδαρά σου ἐν τῶ
μεσσηρία σου πλεονάεις τελείω, ἢ εἰς
τὴν ἀνδρῶν σωτηρίαν σου λατρεῖς ἀ-
νηθῶ, ἀτινα μάχιστα εἰς τὴν τριπλῶ
σου ἢ ἀλθρον μενημόσυνον ἐκ ὄρωσ
καὶ μετὰ ζας.

5. Χαίρει η ψυχή μου η ευχαρίστησι
 τῷ θεῷ ὑπὲρ πάντων ἐυλογοῦμαι
 ἡμῶν, ἡ τ' ἐξαιεῖτο παραμυθίας
 ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν ἀσεβῶν καταδύσει
 κατάκαρδύως. δοῦκε γὰρ τὸ
 κυσῆριον ἀναλαμβάνει, ἡ τὸ τῷ χει
 ρὶ σώμα δέξῃ, τοσοῦτοι τὰ τῆς θυ
 τεώσεως τὰ ἐργάτη, ἡ πασῶν τῶν
 ἀξιών τῷ χειρὶ κρινῶν ἀποβαίν
 αι. ἡ γὰρ τῷ χειρὶ ἀγάπη κρηραιο
 τε μεταίεται, ἡ τὸ τῷ ἰλασμοῦ αὐτῆ
 κείνης κρηραιοτε ἐκκενῶται.

διότι τῆ τῶ νοῦ καὶ ἀνανιώσει
 εἰς τὸ τὸ σε αἰ παρασκινῶσαι, ἡ τὸ
 μέγα κυσῆριον προσεχῆ διασκέ
 ψαι σαδμάσθ' ὁδεύει. ἡ τῷ μέγα
 κρινῶν, ἡ ἡσῶ σοι λειτεργῶντι, ἡ τῷ
 λειτεργῶν ἀξίοντι δοκῶν χεῖρ, ὡ
 σπεραρῶ ἀνδρακρῶν ὁ χεῖρὸς πρῶ
 τον εἰς τῷ παρδίνθ κολίαν κατα
 ρὰς ἰνηδωῶπησεν, ἡ ἐν τῷ σαυρῶ
 κρημάμενος ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶπων
 σωτηρίας ἔπαδε ἡ ἀπέδαρε.

Κεφ. γ.

Ὅτι τὸ πολλὰς κοινῶν συμφέρον.
 Ἡ φωνὴ τῶ μαθητῶ.
 α. Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σε ἔρχομαι κύριε, ἰν
 ἡ τῷ δῶκε σε χαλῶς ἔχω, ἡ ἐυφρανῶ

βιβλ. κειν. σιγα α. αχρη. ιη. εα. 5.
εν τη αγια ενωχα σε, λι' ητοιμασας εν
τη χριστοτατι σου τω πλοχω ο ιδιος.
ιδε εν σοι παν εστιν οτι θωαμα και
ωδαιω επιποδεν. εν σωτηρια ευ,
η λυτρωσις, ηπις η' εχως, ενπρασια
η ορτα. ενθεανον εν σμερον την ψυην
τω ελεω σου, οτι προς σε, κυριε Ιησυ,
την ψυην μου ηρα. ελιζαι νυν εν-
λαριος η δελεοικμος σε αναζητας
επιποδω σε εις τον οικον μου ασυκα-
ραν, οπως συν τω Ζαχαρω υπο σε,
ενθουσιας, η τοις τω Αρασακι υιου
συναιδουσιας αξιωθω. η φοχα ευ
τω σεβματι σου επιδουα, η καρη-
α ευ σωνωσας σοι γλιχεται.

ιδ. γ.

β. Παρδλος σε εναι, η αρχη, χωρις
γαρ σε, εβρηια πασαλαπου ενουα.
ανεν σε εναι ο θωαμα, η ανω. η
επισχεφως σου εχ οιος εις ζην.
θροπε χει παλας σοι προς εδοντα
εις δεραπαιαν τ' σωτηριας ευ απο-
δίζαας σε, ευηποτε εν τη οσω ενθα-
ψω, η εβρηιη τεοελις αποσεαδης.
ετω γαρ ου ελενωσασε Ιησυ, τοις

λαοῦ ἐναγγελιζόμενος, καὶ ποιήσας
 νόμους δευτερεύων, ἐλέγξας ποτε. ἔξ' ἐπι-
 λω αὐτῶν νόμους ἀδελφίνοις αἰς ὄψιν αὐτῶν,
 οὐδέποτε ἐκλυδῶσιν ἐν τῷ ὄψιν. τῶτον
 εἴν' τρόπον χεῖσαι μοι, ὁ ὑπὲρ τῶν
 πεσῶν παραλήσεως ἐν τῷ εὐσησίῳ
 σε καταλιπῶν. σὺ γὰρ ἡσῖα ἐσίασας
 τῷ φυχῆς, καὶ ὁ ἀξίως σε θαυσιόν, τῷ ἀνω-
 νίς ὁξῆς μεδίξαι καὶ κληρονομίαι.
 ἀναγκαῖον δὲ ἐστὶν ἐπιπὶ τῷ ὄψιν πολ-
 λὰς ἀδελφίνοισι ὀλιγαίροντι καὶ ἀμαρ-
 τάνοντι, ὅτι ταχέως κληρονομίαι καὶ
 ἐρησίαι, ἀπὸ τῶν συγκύων κληρονομίαι
 καὶ ὁσβολογίαι, καὶ τῷ σώματός σε
 ἰεράς ἡψῆς ἀνακίβας, καθαρίβας,
 καὶ ἀνάπτεβας, οὐδέποτε ἀπὸ πλείονος ἀπ-
 ἔχων τῷ ἀγίας προσηρέτως ἐπέσω.

γ. Η γὰρ φράσις τῷ ἀνδρώπῳ ἐπιπὶ τὰ
 πονηρὰ ἀνείστητος αὐτῷ ἔγκρατι, καὶ
 τῆς δέας δευτερείας ἐκ ἀπληθυσαν-
 θῆτος, ὁ ἀνδρῶπος αἰς τὰ χεῖρα ἰουδίας
 καταπίπτα. ἡ τῶν ἀγίας κοινωνία
 τῷ κατὰ ἀποτεῖπει, καὶ ἐν τῷ ἀγαθῷ
 ἐννομασί. αἰ γὰρ νῦν ὅτι πολλὰς
 ἐκλυδῶσιν καὶ κληρονομίαι, κοινωνῶν ἢ
 κληρονομίαι, τί ἀν' ἐγίνετο, ἐκλυδῶσιν

βίβλ. δ. κεφ. γ. σιγνή γ. α. χ. π. κ. ιδ. ε. ζ.
ὁ λαογράφοντος, ἔφη πάντων προφα-
ανησύντος; εἰ δὲ καὶ ἐκάστω γὰρ ἐπι-
τήριος, ἔφη εἰς τὸ λαογραφῆν ἴτα-
μος ὑπάρχει, ὅμοιος ἐπιχειρήσῃ τοῦ
εὐχαίρου καιροῦ τὰ δεῖα συνήρια
λαρεῖν, καὶ πάντως χάριτος κοινωνῶν.
ἀντι γὰρ μία τῶν ἐξαίρετων παρα-
μυθεῶν ἐστὶ τῆς ψυχῆς, ἐλ' ὅσον
ἐν τῷ δηητῷ σώματι ἀπὸ σε ἐκδηρῶν
ὅπως πληροῦσαι μεμενημένη τῷ θεῷ
τῆς, τὸν ἀγαπητὸν αὐτῆς ἐνλαρωῦς ὑπο-
δέχεται.

Ἰ. β. τῆς θαυμαστῆς ἀξιώσεως τῆς πρὸς
ἡμᾶς ἐνοπλάγχνης σε, ὅτι σὺ κύριε
ὁ θεὸς, αἰτιῆς καὶ ζωοποιὸς πάντων
πνευμάτων, πρὸς πενιχρὰν ψυχὴν
ἐρχοῦ, καὶ σὺν ὀλητῇ θρόνῳ καὶ
θρονοῦ τῆς σε τῶν πάντων αὐτῆς τι-
μῶν ἀξιοῦ. ὡς τὸ εὐτυχῆς τοῦ καὶ
τῆς θαλασσίας ψυχῆς τῆς ἀξιωματικῆς
τὸν κύριον τὸν θεὸν αὐτῆς ἐνλαρωῦς ὑπο-
δέχεται, καὶ ἐν τῇ ὑποδοχῇ σε τῆς πνευ-
ματικῆς χάριτος ἐμπληροῦσαι. ὡς αὐτῆς
χαρὸν κύριον ὑποδέχεται, ὡς ἀγαπητὸν

ξέρον άθάνα, ως ήσία έταύρον άγγετα
 ως πισόν φίλον λαμπάνει, ως ύψαιον
 ή έννεμή νοσελλον παρά πάντας αγα-
 πητός, ή υπε πάντα επιδυμητά
 προσελή ή περιάλλει. σιγάτωσαν από
 προσώπυ σα ε ήλύτατε άγάπητέ μου
 ο θεσός ή ή γή, ή πάς ο κόσμος αυτών.
 πάς γάρ αίμος, ή ένπρέπια, έν έχου
 εα τράξιώςεω τ σής λαψηρίας έστι,
 ή ή άελίζονται τ ένπερείας τ ή όνο-
 ματός σα, ή τως όντως έσι άπειρος.

Κεφ. δ.

Οτι πολλά αγαθά τοις ένλογίοις κοινω-
 νήσοι παρέχεται.

Η φωνή τήσ μαθητός.

Α. Κυρια όδώς μου, πρόσδασον τ ήσ-
 λόν σα έν ένλογίαις χρηστότηός σα, ή τώ
 μεγαλοπερέα μήσησίω σα άζίως ή έν-
 λογίοι προσελδών άζιωδώ. έννεον τήν
 καρδίαν μου ες σε, ή τ ήσιν ενάχινά-
 πόσουσόν μου έπίσχεψά μου έν τώ σωτη-
 ρίω σα, τ ή έν τώ πνύματι γεώσαδς τή
 ήλύτητός σα, τ ή έν τώ σωτηρίω τ ήτω, ή
 ήσπε έν πηνή, ήσπ ήως άποκλυπτομένης.
 έτι ήσ έότησόν τ ήσ όφθαλμοί μου, τ ή
 τούστο σωτήριον θεωρέν, ή ες τώ άνα-
 ψυρησ ήτω πύσα πισέω αν αυτό ματά-

βιβλ. δ. κ. εδ. δ. σινεὺς α. χαρ. ιδ. ε. ζ.
ωσὸν αὐτ. ἔστι γὰρ ἐργασία σου, θέλω δὲ
πῆρ ἐνέσθαι. ἀγία ἀνάστασις σου, ἐν τῷ
ἀνδρώπῳ ἔσθαι ἔσθαι. ἔστι γὰρ αὐτὸ
τάυτα χωρὶς καὶ γινώσκων ἐπιτήδει-
ός τις καθ' ἑαυτὸν ἐπίσταται, ἵνα
καὶ τῆς ἀγγελικῆς ἀπλοῦτος ὑπερβί-
να. τί ἔν ἐγὼ ὁ ἀνάξιος ἀμαρτανῶν,
γῆ καὶ σποδοῦ ὦν, πρὸς τὴν ὑψηλὴν καὶ
ἀγίαν μυστήριον ἐξτάξω καὶ χωρὶς ἀ-
νήσομαι;

β. Κύριε, ἐν ἀπλοῦτι καὶ καρδίᾳ αὐτῶν
ἀγαθὴ καὶ βεβαία πίστις, καὶ ἐν τῷ προστάγματι
τί σὺ, πρὸς σὲ αὐτὸν ἐπίστα καὶ ἐνλαρία
πρὸς ἐχθροὺς ἀληθῶς πιστέων, ὅτι σὺ
πέρα ἰνδὰς ἐν τῷ μυστηρίῳ, ὁ ἀνδρῶ-
πος καὶ ὁ θεός. ἰδίως τῶν ὑπερβί-
ἀναρπύρατος, καὶ ἑαυτὸν οὐ ἀγαπήσας
ἐνθάδε. διὸ τῷ προσήκοντι σου ἀξίως, καὶ
ἰδίως μοι χάρις αἰς τὸ τοῦ θεοῦ δόξα
τὸ ἔσθαι αὐτὸ ἐν σοὶ τῆς ἐξουσίας, τῆς ἀγάπης
διεξῆν, καὶ μνησθῆναι. ἀλλή παρασκευά-
ἔστι ἐξουσίας. ἔστι γὰρ τὸ ὑψηλὸν καὶ
ἀξιώτατον μυστήριον, σωτηρία τῆς ψυχῆς
καὶ τῆς σώματος, καὶ πᾶσι πνευματικῆς

νόσος δόσμαρον, εν ω δὲ κακὰς συμπε-
 ραπύονται, τὰ πάθη χαλινωγύεται,
 οἱ πασσαροὶ νικῶνται, ἡ μαύνηται.
 χάρις μάλλον ἔρχεται, ἢ καδαχδέσια
 ἀρετὴ ἀνθίσταται, ἢ πίσυ βεραιύται,
 ἢ ἐπιὸ ἐνδυναμύεται, ἢ ἡ ἀγάπη ἐκπι-
 ρύεται ἢ παρπύνεται.

7. Πολλὰ γὰρ ἀγαθὰ ἐδωρήσω, ἢ ἔτι πλε-
 ονάκις δεοῦν ἐν τῷ σωτηρίῳ, τοῖς ἀγα-
 πητοῖς συνηλαρῶς κοινωῶντων, ὁ δεὸς
 μου, ἀντιλήπτως τὴ ψυχῆς μου, ἐπιδα-
 σθῆς τὴ ἀνδροπικρῆς ἀσθενείας, ἢ δευτη-
 ρίας τὴ ἔσω παρακλήσεως. αὐτοῖς
 γὰρ πολλὴν παράκλησιν κατὰ ποικί-
 λης θλίψεως ἔρχεται, ἢ ἐκ τῆς βλάβης
 τῆς ἰσθίας καταβολῆς εἰς τὴν ἐλπίδα,
 τὸ ὑπερασπισμὸς συ ἰνύρει, ἢ καινῆ-
 τινι χάριτι ἀντὶ ἔσω ἀναψύχεις καὶ
 δευτίνας. ὅπως οἱ πρῶτον πολυμερί-
 ρμοι ἢ ἀσπιάδεται ὅρτις πρὸ τῆ κοινωῶ-
 νας ἡδάνοντο. εἶτα τῆ βρώδεως ἢ τῆς
 πόσεως τῆς ἕσπευ κορραδίντες, εἰς τὸ
 βέλτιον ἑαυτοῖς μεταρρηδέοντας ἐυ-
 ρωσιν. ὅτω σὲ τὰ τῶν ἐχλεπτῶν συ
 δεοικεῖς τῶ ἀληθῶς ἀντὶ γνώσεως,
 ἢ φανερώς περὶ αὐτοῦ, ὅσον ἀν' αὐτοῖς,
 ἐξ αὐτῶν ἀδελήσωσι, ἢ ὁσὸν ἀγαθῶν

ἐπιλάπα ἰσθῆτος ἀγαθὲ σῶτε ἀγία-
 τατε σὺ ὑπὲρ ἐμοῦ ἐκινῶς ἀπῆως
 ἐπέλεωσον, ὅς πάντας περὶ σὲ καλεῖσαι
 ἡζήσωσι, λέγων· δεῦτε πρὸς με πάντες
 οἱ κοιπῶντες ἢ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ
 ἀναπαύσω ὑμᾶς.

κ. α.

Ἐγὼ μὲν ἐν ἰσθῆτι τῆ περὶ σῶσιν
 κοιπῶν ἢ καλεσθῆν, τὰς ἀμαρτίας βε-
 βύνομαι, τὰς περιστάσεις ἐροχθῆσαι, πολ-
 λῶν κακοῦ παθήμασιν ἐμπληγεὶς πι-
 ἐξομαι, καὶ ἐκ ἐπιπονηῶν, ἕως ἡμεῶν,
 ἢ σῶζων, πλὴν σὺ κύριε ὁ θεὸς σωτήρ μου
 ὦτιμή μου ἢ πάντα τὰ ἐμὰ ἐπιτέλει,
 ἵνα με φυλάξῃς, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον ἀ-
 σαράξῃς. ὑπόσχομαι με εἰς τὸ αἶνον καὶ
 ῥόξαν τὸ ὀνόματός σου, ὁ τὸ σῶμά σου καὶ
 αἷμα εἰς τὴν βρώσιν καὶ πόσιν μου ἐποι-
 μασας. παράγω εὐχαρίσθαι ὁ θεὸς ὁ σωτήρ
 μου, συχνὴ ῥήψαι τῆ σωτηρίας σου καὶ τῆ
 ἐνδοξίας μου δεύδρον ἀνξάνου.

Κε. β. ε.

Πρὸς τῆ ἀξιωματός τῆ σωτηρίας, καὶ
 τῆ ἰερατικῆς καταστάσεως.
 ἢ φωνὴ τῆ εὐχαρίας.
 α. Εἰ τὴν ἀγγελικὴν λαδοσότητα, καὶ τὴν
 τῆ ἀγίας Ἰωάννης βαπτιστῆ ἀριστὸν ἠέωχε,

βιβ: ἀπελ: ἐ. σιν καὶ ἀ. ἀ. χ. γ. α. ε. α. δ.
ὅτι ἂν ἀέρος ἐγίνε τὸ το σιν ἕως ἡ
μῖν, ἢ ἡσυχίαν. ὃ γὰρ τὸ το σὴ φ ἄν-
θρώπων ἀξία ἐκείνηται ὅτι ὁ ἄνθρω-
πος ἐκλογαὶ καὶ ἀποκατὰ τὸ σιν ἕως
τὸ χεῖρ, καὶ ἡ ἀποκατὰ αὖ βρώσων τὸν
ἀέρον ἀγγέλων. μὴ σιν ἕως, καὶ
μὴ σιν ἀξίωμα φ ἡσυχίαν, ὅτι ἐκείνη,
ὅπως τοῖς ἀγγέλοις ὃ σιν ἕως ἕσται.
μὴ σιν γὰρ ὁ ἡσυχίαν ὁ νομῆσως ἐσ-
τὴ ἐκείνηται χεῖρ ἡσυχίαν, ἐξ ἡσυχίαν
ἕως τὸ ἡσυχίαν, καὶ τὸ τὸ χεῖρ
σιν ἕως ἡσυχίαν. ὁ μὴ γὰρ ἡσυχίαν
ὑπὸ ἡσυχίαν ἐσὶ τὸ δαῖ, χεῖρ ἡσυχίαν τὸ
ἡσυχίαν τὸ δαῖ, καὶ τὸ πρῶτον
καὶ ἀποκατὰ τὸ δαῖ. ὁ δὲ δαῖ ἐσὶ
ἀρχὴ ἀποκατὰ καὶ ἀποκατὰ ἐκείνηται
ἕως, ὃ ὑποτάσσεται πᾶν ὅτι ἀν ἡσυχίαν
ἡσυχίαν, καὶ ὑποτάσσεται πᾶν ὅτι ἀν χεῖρ ἡσυχίαν.

β. Μάλλον ἔν πιστῶν ὁ δαῖ τὸ δαῖ
πρῶτον, ἐν τὸ τὸ ἐκείνηται
τὸ σιν ἕως, ἢ τὸ ἡσυχίαν ἀποκατὰ, ἢ ὅρα
τὸ τὸ σιν ἕως. ὅπως σιν ἡσυχίαν καὶ
ἀποκατὰ πρῶτον τὸ ἡσυχίαν καὶ πρῶτον
ἐκείνηται, καὶ ὅρα τίνος ὑποκατὰ ἐκείνηται

σοι μὲν ἐπιδεδεως τῶν χειρῶν τῆ ἐπι-
 σαύης. ἰδοὺ ἰσχυρῶς ἐκνήδης, ἕως τῆ
 ἡμιτελευτῆς ἐκείνης, ὅσα νῦν, ὅπως πι-
 σῶς ἔκλυται ἐν τῷ καιρῷ αὐτῷ, τῷ
 θεῷ τῆν δουλίαν προσέδωκεν, ἡ σπαντῶν
 ἀμειψιμῶν παρῆλθε. ἕξ ἐκείνης τὸ
 δευτέρου σου, ἀλλὰ νῦν σενοτέρω συν-
 δίδωσκαι τῆ παρθερίας ἐκείνης, ἡ μείζον
 ἀδελφισμῶν τελευτήτι κατέχευ.

τὸν ἰσχυρῶ πάσαις ἀρεταῖς κοσμοειάσθ,
 ἡ τοῖς ἄλλοις τῷ καλῷ βίβη τύπον πα-
 ρέχειν δεῖ. ἡ αὐτῷ ἀναστροφῆς μὴ γέ-
 νοιτο κατὰ τὰς δημοτικὰς ἡ κοινὰς ὁ-
 ρμῆς τῶν ἀνδρώπων, ἀλλὰ οὖν τοῖς ἀν-
 γέλους ἐν τῷ θεῷ, ἡ οὖν τοῖς τελευ-
 οῦς ἀνδράσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

γ. Ο ἰσχυρῶ τὰς ἀγίας ἐδίδως ἐνδεδου-
 μῆνος, τῷ χειρῶν τοσαυτητῆς ἴσι, τῷ
 θεῷ ὑπὲρ αὐτῷ ἡ ὑπὲρ παντὸς τῷ θεῷ
 ἰακτινῶς ἡ ταπεινῶς ἀξιώθη. πρόδωκεν
 ἡ ὁπίσω ἔχει τὸ τῷ κυριακῶ σωθῆ ση-
 μῖον τῷ ἀσὶ μνησθῆναι τῷ πάθῃ τῷ χει-
 ρῶ. πρὸ ἑαυτῷ ἐν τῷ θεῷ τὸν σω-
 ρὸν παρῆλθε, τῷ ἐπιμνησθῆναι τὰ ἔχον τῷ
 χειρῶ ἀποσῆναι ἡ δευτέρως ἀποσῆναι.
 ὅπως αὐτῷ τῷ σωθῶ ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς

βιβ: δ. κεφ: ε. σινευ: γ. αχτη: εα: α.
 πάσας συμφοράς ὑπ' ἄλλων γενομένης
 πρῶτος ὑπερ' τῶ θεῷ δοκίμεναι. πρὸ
 ἑαυτοῦ τὸν σωτῆρα βασιλέα, τῶ ἀίδια
 ἀσπαστήματα πειθαί. ὁπίσω αὐτῶ,
 τῶ ἢ τὰ ἄλλων πληρωμένα
 διὰ τῶ συμπαγῆ διασφαλοῦσαι,
 ἢ γνῶναι, ὅτι μετὰ τῶ θεῷ ἡ ἀμαρ-
 τωδ' ἐμείσθης κατεστάθην. καὶ τῶ θε-
 ῶσι ἢ ἀγία προσδοκῶ ἢ ἐαδουρήσει,
 ἕως ἂν χάριτος ἢ ἐλέγῃ ἐπιτυχύνωσι-
 ωδῆ. ὁ ἕως λατρευθῶν, τὸν θεῶν
 τιμῶ, τῶ ἀγγέλι ἐνδρανεὶ τῶ
 ἐκκλησίαν ἀποδοῦναι, τοῖς ζῶσι βα-
 ρυδα, τοῖς τεθνηκόσι τῶ ἀνάπαυον
 παρῆλα, ἢ ἑαυτὸν πάντων ἀγαθῶν
 κοινωτῶν κατεργάζεται.

Κεφ: 5.

**Ερώτημα περὶ τῆς ἀσκήσεως τῆς
 πρὸ τῆς κοινότητος.
 ἢ ἀπὸ τῶ αἰαδῶ.**

Ἄ Τὸ ἀζήτωμά σφύρισε, ἢ τῶ ἐντε-
 ρειαν μὴ λογιζόμενος σφόδρα προσ-
 κάμ' ἐκεί ἀσπασθῶναι. ἢ αὐτὸν γὰρ
 ὁ προσέχομαι τῶ ζωτῶν δέωρα.
 εἰ ἀναξίως προσδέουσαι, προσχο-
 πῶ. τί οὖν ποιῶ; ὁ θεῶς μὴ, βαρῶ

βιβ: δ. κει: δ. σιγνυά αχπα. & εε: α. 57
 κυ, & ούκ εστιν ούκ εν ταις ανάγκαις;
 β. Εν τ' ενδείαν όσον δίδασκόν κυ. πρό-
 θεο βραχέως άσκησόν τινα τή άγία
 κοινωνία προσήαυσαν. Ησπιτιεί γάρ
 έιδεσθαι πώς άν ήγησ τή καρδιαν κυ
 έυλαγίως & άιδροίως παρασκηνάσθαι
 όδίαω, τή τή ευσηρίον σε σωτηρί-
 ως υποδείξασθ, ή τάντλω κυγάλλω
 & δείαν δυοίαν τελέσθαι.

Κει: ζ.

Περί τή εξέτασει τή ίσθαι σωσα-
 μήσως, & προσαιρέσει τή έπανο-
 δώσως. Η φωνή τή άγαπητή.
 α. β.

α. Πρό πάντων ούκ ευρίσθ ταπεινότη-
 & καρδίας, & έκτακή άιδροί ούκ πλήρη
 πίστα & έυσερά προσήεσθαι & τικησ τή
 δεύ, & τόν ίερέ τή δεύ προς τή λατρί-
 γέν, φροικέν τε & λα υρέσθαι τήσ κυ-
 σήσων προσήεσθ, τήσ συνείσθσιν σε
 έπιμελώσ εξέτασον, & κατά όνόασθσιν σε
 άληθινή συντρέφα & ταπεινή έξομωλο-
 γήσθ έγως άντλή καδάρισθ & άγνισθ, τήσ
 απηνή έγως όσανόν, ή οίεσθ ότι σε άν-

βιβλ. α. κεφ. ζ. σιναιά. α. χ. π. γ. κα. ε. β.
καταπόση, ήπη τήν έλευθεσαν περσορον
επιπορήθη. άπαρροχίω σοι γινώκος πάν-
τα τὰ άμασθήματα σε, ή επί τάις κα-
θημεριναίς παρεχάσοι μάλλον έ-
δικώς λυπή ή γέναιζε, ή τή χαρμή έών-
τως, τώ δειώ ή τή τ' καρδιας άποχρη-
δή πάσαι τών παθημάτων σε άδριό-
τητας έξομολόγη.

β. Στίναζε ή λυπή, ότι ήτω οχαρισός και
χοορισμός ήτι γίνη. όυτω τοίς παιδισι περ-
αδριμνος. ήτω πλήρη τών επιδουρητικών
κινύσεων. ήτως άφιλάρατος τάις έξω άδρι-
στον. ήτω συχνάς εις πολλάς φαντασίας
επιπύχδεις. ήτως ενκατάφορος προς τή
έξω. ήτως άριστη τών έδω. ήτω χύδεις
εις γέλωτα ή άνεον. ήτω σαληρός εις
χλανδμων ή ούνοζην. ήτω προδουμος
πρός τή χαυνότιρα, ή τή τή σακί ουκ
δέεοντα. ήτω ράδουμος εις τήν άριβι-
αν ή ζέον. ήτω πολυπράγμων άχύν
τὰ κινά, ή βλέπων τὰ τετρανά. ήτω
πάρητος άποσείχου τή ταπεινά ή έν-
τηλή. ήτως επιδουρητικός τή πολλά έ-
χειν. ήτω ελευθερός δερόναι. ήτως ά-

58
ἀρετῇ ἔτω ἑυπαρὸς κατέχεν. ἔτως
ἀπεικασίτος λαλῶν. ἔτως ἀρετῇ τῷ
σιγῶν. ἔτως ἀκοσμος τὰς ἡδονῶν. ἔτως
ἀκαίρος τὰς πράξεων. ἔτως ἐκκεχυμέ-
νος εἰς ῥυῖον. ἔτω κωδὸς πρὸς ἔλεγον
τῷ δαΐ. ἔτως αἰδῶνι εἰς τὴν ἀνάπαντον
ἔτω βραδύς εἰς τὸν κόπον. ἔτως ἀγρυπ-
νος εἰς τὰς κλησείας. ἔτω κάθυπνος εἰς
τὰς ἰεσὶ ἀγρυπνίας. ἔτω ταχύς εἰς τὸ
τέλος. ἔτως ἀρήτης ἐν τῷ προέχεν. ἔ-
τως ἀμελεῖ τῷ τὰς ὥρας τελῶν. ἔτω
χλιαροὶ ἐν τῷ λατρυχεῖν. ἔτω ζῆρος ἐν
τῷ κοινωνεῖν. ἔτω ταχίως περισπᾶς
ἔτω σπανίως ἐν σοι τελῶς συληχθείς
ἔτως ἀζύχολος. ἔτω εὐσάρετος. ἔτω ἐ-
πιρρέπης εἰς τὸ κρίνειν. ἔτως ἀωστος
εἰς τὸ ἱππιτεῖαν. ἔτω κηδύσωνος ἐν τῇ
ἐντυχία. ἔτως ἀγενής ἐν τῇ ἀτυχία.
ἔτω πολλὰς πολλὰ μὲν ἀγαθὰ προαιε-
μενος, ὀλίγα δ' ἀποτελῶν.

ἘΤΑῦτα δὲ τὰλλα ἐληξίμματα σοι οὖν
θεμελίη δὲ πολλῆ δὲ σαφείῃσι τῆς ἀσε-
νείας ἐξομολογήσας δὲ καταμαρτύσας, βε-
βαίως προσηΐ, αὐτὴ ἐπανορθώσῃ τὸν μί-
νον σοι, δὲ εἰς βέλτερον προκόψῃ. ἔτα σὺ
τὰ πηλὸς ἐπιτροπή, δὲ ὅλα θελήματος

βιβ: α. κε: ζ. σικυ: γ. α. χ. π. γ. α. ε. β.
 πρόσφρασαντον, εις τὴν τιμὴν τῆς οὐ-
 ρατος μου ἐν τῷ δυναστηρίῳ τῆς βασι-
 λείας σου δόξαντον αἰώνιον, τὸ δὲ φάσ οὐ-
 ρατος σου ἐπὶ τὴν ψυχὴν σου ἐμοὶ πιστῶς πισί-
 ων. ἢ ἔτι αἰζίως εἰς τὸ ἔδυσίαν προσ-
 ενεγκέειν πληροῦσαι, ἐπὶ τὸ σωθήσων τῆ
 σώματός μου σωτηριωδῶς λαρεὶν ἀξίω-
 δῆ.

δ. Οὐ γὰρ ἐσὶν ἀξιώτικα προσδοκῶν ἐπι-
 ζῶν ἰκανοποιῶ εἰς τὸ τὰς ἐμαρτίας, ἐξ-
 ηύλειν, ἢ ἑαυτῶν χαδαρῶς ἐπὶ ὅλως μετὰ
 τῆς δυνάσεως τῆς σώματος τῆς χεῖρὸς ἐπὶ
 λατρευτῶν ἐκ κοινῶν τῶν δυνάσεως προσθε-
 ρεῖν. εἰ δ' ἀνδραγαθῶς τὸ κατ' ἑαυτῶν μίση
 ποιῆσαι, ὅσαυτ' ἀν' ὑπὲρ συγγνώμης καὶ
 χάριτος μου προσέβη, ζῶ ἐγὼ λείψα-
 ρος, ὅς ἐ βέλομαι ἔδυσίαν τῆς ἐμαρ-
 τιωδῆ, ἀλλὰ μᾶλλον ὡς ἐπιστρέψαι καὶ
 ζῆν' αὐτόν. ὅτι τῶν παραπτώματων αὐ-
 τῶν ἔτι κυνηδνήδομαι ἀλλὰ πάντα αὐ-
 τῶν ἀφεδίντα ἔσαι.

Κε: η'.

Περὶ τῆς τῆς χεῖρὸς προσδοκῶν τῆς ἐν τῶ
 σαυρῶ, ἐπὶ τῆς ἐμαρτίας, ἐπιτροπῆς.
 ἢ φωνῆ τῆς ἀγαπητῆς.

α. Περὶ ἐγὼ ἐν τῷ σώματι ἔταδ
 αἵματι χερεὶ ἢ γυναικὶ σώματι, ὑπερ
 τῶν ἀμαρτιῶν σου, τῷ θεῷ τῷ πατρὶ
 ἔμαυτοὶ ἔχουσις ἔγω προσήνηχον,
 ὡς ἐμὴν ἐν ἐμοὶ κατελάβην, ὅτι ἔγω
 ἀνέστην δυοῖαν τῷ θεῷ τῷ πατρὶ
 ἀπειλόμην ὡσάντως ἢ ἐν ἐμοὶ ἀνομιὰ
 τως θανάτου, εἰς δυοῖαν καθαράν ἢ ἀγι-
 αράν καὶ ἑκάστην ἐν χειρὶ, οὐκ ἴσθ
 ἰσχύϊ ἢ ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ὄδον θνήσκου, ἐν-
 ὄρατα προσέειπεν ὁ δεῖξαι. ἐπιλά-
 βον παρὰ σου ἀπὸ τοῦ ἡνὶα σε παντελῶς
 ἐκείνη ἐπιτρέπων σπυράθους ἢ ὅτι ἔγω
 χερεὶ θανάτου καὶ ἀνομιῶν ποιῆσαι
 ἔγραψα τὸ δῶρόν σου, ἀλλὰ σε ἀφείκας
 ἐπιποδῶ.

β. Ὡς γὰρ ἀνέχετο ἡγάπησεν τὰ πάντα ἔ-
 χον, πλὴν ἐμοῦ. ἔγω ἢ μοι ἔχουσις ἔσθ
 δουήσεται, ὅτι ἐν ἀνθρώπῳ, σὺ ἢ προσή-
 νηχοντος. προσέειπεν ἐμοὶ, ἢ δεῖξαι
 δεῖ ὅλον σε ὑπερτῷ θεῷ, ἢ προσέειπεν
 ἐν ἑαυτοῖς ἔσαι. ἰσθ ἐγὼ ὅλον με τῷ πα-
 τρὶ ἔπειθε σου προσήνηχον, ἢ ὅλον τὸ
 σώματι μου, ἢ αἵματι εἰς τὴν οὐρανὸν ἔδωκα,
 ὅπως ὅλος σου γένημαι, ἢ ἐν ἐμοὶ ὡς
 διατηρήσῃ. ἔαν δὲ ἐν σοὶ σπυράθους ἢ ἔχουσις
 σε τῷ θεῷ κατὰ τὴν ἐμὴν προσήνηχον, δ-
 λοχῆσαι προσέειπεν ἔγω ἔγω, ἢ δεῖ πάντε-
 ῖν ἐν σοὶ μεταξὺ ἡμῶν ἔσαι. εἴθε
 πάντα τὰ ἔργα σου προσέειπεν ὁ δεῖξαι ἢ
 ἑαυτοῦ εἰς τὰς χεῖρας τῷ θεῷ ἐμὴν
 προσέειπεν, εἰ τὸ ἔργον σου καὶ χεῖρας

βιβ: ελαφ: η σικκη βαχπηχα εα: β.
 επιτυχων ιδελας. δια παντα γαρ εως
 ολιγοι φωτιδεντες, η εσω ελευτερον ακου-
 βαίνουσιν, οτι εαυτοις ολωσ απαρηγο-
 ρα εα επισανται. βεβαιως δε ελογοι
 μοι. εαν μη τις αποσταζηται ^{παν} ~~πρω~~ τοις
 εαυτω υπαρχουσιν, η δωραται ^{μυ} ενα
 μαθητη. ει τωμου ου μαθητης ^{μυ}
 ειναι ιδελας, προς φηρε σταντων μοι
 ουν πασι παδρασι ον.

Κεφ: Δ.

Οτι ημας η παντα τα ηκειον τω δεω
 δαδουμεν προσδεσαν, η υπεε παν-
 των προσευχεαδ.

Η δωση τω μαθητη.

Α. Κύριε, προσδερω σοι παντα τα εν
 τω ζωωνω η επι τω γη, οα εσω. επι-
 ποδιω εμια τον σοι εις εχνοταν δυσιαν
 προσδεσαν, η αιχρως σοι διαμεναν.
 κυριε, εν απλοτητι τ χαρδριας ^{μυ} εμας
 τον προσδερω σοι σημερον εις φηλονδι-
 κονιον, εις υπηροβιαν η δυσιαν τω αι δε
 ανη. υποδεξαι με μετα ταντην τ ε
 νιας δυσιας τω τι κλησ διαματοσ ον, ^{μυ}
 σημερον σοι εν παχυοτα τ ανηλων, τ
 αορατωσ παρασαντων προσδερω, τ ε
 υπεε εμασ η παντοσ λαω ον εις σωτη-
 ριαν.

μδ

60

β. Κύριε, προσφίλω σοι πάντα τὰ ἁμαρτήματα καὶ πλημμελήματά μου, ἅπαντα ἀγαθὰ μὲν ἐνώπιόν σου καὶ τῶν ἀγγέλων ἀγγέλων σου, ἀλλ' ἢς ἡμεῖς πρῶτον ἁμαρτιῶν ἠερωήδην, μίχρη τάντη τ' ὤρας, ἐπὶ τῷ πνεύματι σου σιασθῆς σου. ὅπως οὐ πάντα ἁμαρτίας καὶ κατακάνουσι τῷ πνεύματι σου, καὶ ἐξαλείψῃ πάντας σπύλους τῶν ἁμαρτιῶν, τῶν τε συνέμεινον ἀπὸ παντὸς πλημμελήματος καθάρισον, καὶ ἀποδώσῃ μοι τὴ χάριν σου ἐν ἁμαρτιῶν ἀπώλειᾳ, παντ' ὅπως μοι συνέμεινον, καὶ εἰς τὸ εὐαγγέλιον εὐαγγελιστῆς με ἐλεησὶς ἀποκριθῆς.

γ. Τί δύναμαι ποιῆσαι ἐπὶ τῶν ἁμαρτιῶν μου, εἰ μὴ αὐτὰ ἐξομολογήσασθαι ταπεινῶς καὶ κατασχεύσασθαι, καὶ ἴλασμον σου ἀφαιρέσω ἀιτήσω; ὁμοίως σου, εἰσάγγε μου ἴλω, τῷ ἐμπροσθέν σου παριστάμενος, ὁ θεός μου. πάντα τὰ ἁμαρτήματά μου ἐμοὶ μάστιγα ἀπαρίσκει, ἕποτε ἐπ' αὐτὰ πρᾶξαι ἐδίλω. ἀλλ' ἄντι αὐτῶν λυπήσμαι καὶ λυπηθῶσαι, ἕως ἂν ζήσω, ἕτοιμος εἶμι ἐπιτίμιον ὑπομένειν καὶ κατὰ δύναμιν ἰκανοποιηθῶ. ἄδεις μοι, ὁ θεός;

βιβ. ἀρχαῖς ὁ στήθῳ καὶ ἀφ' ἧς ἐκείνη
 ἀφ' ἧς τὰς ἀμφοτέρους μετὰ τὸ ἀγι-
 ον ὄνομα σου. σῶσον τὴν ψυχὴν μου καὶ
 τὴν τιμὴν αἵματί σου ἐν ὕδατι.
 Ἰησὺ, πιστένω μετὰ ἔλπίσ σου καὶ ἐπι-
 τέλω πάντας ἡμετέρας. πότισον μετὰ
 σου κατὰ τὴν χερσόνησά σου, ἢ κατὰ τὴν
 κακότητα καὶ ἀσθένειάν μου.

δ. Περὶ πάντων σου καὶ πάντα τὰ ἄχρεά μου
 καὶ περὶ πάντων ὀνείρων καὶ ἀπειρήτων, ἵνα
 σὺ αὐτὰ ἐπαροδώσῃς καὶ ἀγιάσῃς ἵνα δε-
 κτὰ ἔχῃς, καὶ ἵνα ἕως καταργήσῃς,
 αἱ εἰς τὰ βελτίω μετατείνῃς. ἐπιπέ-
 μαζάριον καὶ ἐπαινετὸν τέλος, ἐπιέ-
 νησὸν καὶ ἀχρηστὸν ἀνδρώπιον, διακαμῖ.

ε. Ἐπι τούτοις περὶ πάντων σου πᾶσιν ἐπι-
 ποθήσεις καὶ ἰνδραίων, τὰς ἀνάγκας καὶ γο-
 νέων, τῶν φίλων, καὶ ἀδελφῶν ἀμφοτέρων
 γένεσι, πάντων τε ἀγαπητῶν μου καὶ τῶν
 ἐκεί, ἢ τῶν ἀλλῶν ἐπὶ τὴν ἀγάπην σου ἐν-
 ερχετησάντων. καὶ τῶν τὰς δεξιὰς καὶ τὰς
 ἠαυτοχρίας ἐπὶ αὐτῶν καὶ ἀπάντων οὐ-
 τείων, ὅτι ἐκείθεν ἀποδοθήσονται, καὶ
 αἰτησάντων, καὶ ἐν οὐρανῷ ἐπι ζῶντι,

αὐτὸ δὲ ἴσως ἤδη τελευτήσωσαν. ὡς πάν-
τες τῆν βοήθειαν τῆς χάριτός σου, ζήλου
οὐκ ἐπιπαύσασθαι τῆς παρασκευῆς, ἀναλαβὴν ἀπὸ κιν-
δύων, λυτρωσὴν ἀπὸ πικρῶν ἐπι-
τομήων, ἵνα ἡ χάρις σου χάριτος ἔ-
χουεν. τὸ γινώσκειν ἀδύνατον, ἕκαστον

ἔ. Ἐπι δεῖ τὰς ἀνάγκας ἢ δοῦναι τὸ ἴδιον
ἴδιον προσφέρειν οὐκ ἐπὶ τῶν ἐπι ἐπι-
βλαψάντων, λυπηρῶν, λυπηρῶν, λυπηρῶν,
ἢ ἐπι ζουμωσάντων, ἢ ρασιωσάντων.

ἔτι ἐπὶ πάντων, ὅτι ποτε ἐλύθη, διε-
τάραξα, ἐράσθη, ἢ τοῖς λόγοις, ἢ ἐργαί-
αίς, ἢ ἀγνοίᾳ ἐκαστοῦ ἀλλοῦ. ὅπως ἴσως
πάντα ἀνατὰς ἀναστῆσαι ἴσως, ἢ τὰς
ἀλλήλων προσκόσεις συγγνώμης.

κύριε, ἀδελφὸς ἀπὸ τῆς καρδίας ἡμεῶν πάσαν
ὑποψίαν, ἀγανάκτησιν, ὀργὴν ἢ ἐπίσταν,
ἢ ὅτι τῆν ἀγάπην βλάπτει, ἢ τῆν ἀγα-
πὴν πικρῶν δύνανται. ἐλέησον, ἐλέη-
σον κύριε, τῆν τὸ ἐλεῖς σε αὐτῆς, ὅτι
χάρις τοῖς χεῖροις, ἢ ποιήσῃ ἡμεῶν το-
ύτου ὑπάρχειν, ἵνα τὴν χάριτός σου ἀξιο-
γινώσκωμεν, πρὸς τῆν ζωὴν ἀιώνιον
προσκόψωμεν, ἀμὴν. τὸ χαρῶν ἀποδο-
λαγίστες μεγίστων ἔργων

βιβ: δ. κεφ: δ. σικκὶ δ. α. χπν. κρ. ε. γ.

Κεφ: β.

Ὅτι ἡ χεὶρ τῆν ἰσραὴ κοινωνίαν ῥαφίως
καταλάσκει. Ἡ δὲ ῥῆ τὸ ἀγαπητὸν.

α. Ἐπάναγκες οὐκ ἔστιν σὲ ἀνασφραγεῖν
ἐπὶ τῆν πηλὴν τ. χάριτος, ἡ τὸ δῆλ' ἐπι-
στῆς, ἐπὶ τῆν πηλὴν τ. χερσότητος ἡ πῆ-
σις ἐν σπαραγγίαις. ἴσ' ἀπὸ τ. παδῶν ἡ
κακῶν οὐ δεσπεύδῃναι δὸς τε γίνῃ,
ἡ κατὰ πάντων περὶ αἰσῶν ἡ ἀπατῶν
τὸ διαβόλῃς ἰχυρότερος ἡ ἐγγενου-
κάτερος ἀπορῆναι ἀξιώδης. ὁ ἔχθρος
ἐν αἰσῶν τὸν καρπὸν ἡ μίσησον δόλο
μακρὸν ἐν τῇ ἰσραὴ κοινωνίᾳ κείκωνον,
παντὶ τρόπῳ ἡ ἀφοσίῃ τῆς πῆσις καὶ
ἐνλαρεῖς, κατὰ δέονα μὴ αὐτῶν, ἀπο-
τελεῖται ἡ ἐπιποσειζέτω περὶ αἰσῶν.

β. Πρὸς τῆν γὰρ ἰσραὴ κοινωνίαν τινὲς
ἐαυτοὺς περὶ αἰσῶν ἐπιποσειζέτω, χα-
ρις ἀπορῆναι τὸ σατανὰ δπομίνουσι,
αὐτὸ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν ἐκαδῶν,
ἐν τῷ ἰσραὴ γράφεται, τοῦ ἰσραὴ τὸ δῆλ'
προσέχεται, τὸ αὐτῶν τῇ αἰσῶν
πονηρῶν διαταράξαι, ἡ ἄγαν δορσεῖς
ἡ ἀμυγάνης κατεγράσααθ, ὅπως τῆν
αὐτῶν δόλο μείωθῃ, ἡ πολυμῶν ἐν-
τοῖς, τῆν πῆσις ἀφίληται. ἀλλὰ πάντως

την κοινωνίαν διαλείπουν, ἢ χλια-
 ρως προσέχονται. πλὴν ἡ δὲ μέγιστη
 ἡμῶν τῶν παντοκρημάτων ἡ φαντα-
 σίων αὐτῶν, χάριτες ἀρχῶν ἢ φρε-
 ρῶν γινόμενων, ἀλλὰ πάντα φαντά-
 σματα εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἀντιστρέ-
 φειν. καὶ τὸ ἀδελφὸν καταφρονεῖν καὶ
 καταγελάειν, καὶ ἡ δὲ πρὸς τὰς ἐπιφορὰς καὶ
 κινήσεις αὐτῶν, αἱ ἐγέρσεις ἢ ἰδεῶν κοι-
 νωρίας παραλείπειν.

γ. Προσέτι πολλὰς ἢ ἄλλαν μείζονα τὴν
 ἔχον ἰσχυρίαν, καὶ ἡ ἀσθενεία τῶν ἰσο-
 μωλογῶν ἐμποδίων γίνεται. πείθει
 κατὰ συνουσίαν τῶν σοφῶν, καὶ ἀποδο-
 τὴν ἀσθενείαν ἢ ἀπορίαν, ὅτι τὴν χα-
 ρα τῶν δεινῶν ἐμποδίζει, καὶ τὴν τῶν ἰσο-
 μωλογῶν διαφθείρει. καὶ μικρὰν τινα
 θλίψιν ἢ ραθυμίαν καὶ ἀδελφικῶς τῶν
 ἰδεῶν κοινωνίαν. ἀλλ' ὑπάγαγε τάχιστα
 ἰσομωλογῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις πάντα τὰ
 παραπτώματα ἀσμένως σὺννοεῖ. εἰδὼν
 λέγει πρὸς τὴν συγγνώμην παπα-
 νῶς ἀίτησον, καὶ ὁ δὲ ἰδὼν ἐκφοβῶν συ-
 χωρήσει σοι.

δ. τί συμβαίνει καὶ πολλὰ τῶν ἰσομω-
 λογῶν, ἢ ἡ ἰδεῶν κοινωνίαν ἀναβάλ-
 λει; καὶ ἀποδοτὴν σε πρῶτον, ἔπειτα

βιβ: δ. α. ε. δ. ε. σιν. α. δ. α. χ. π. γ. α. β. ε. α. γ.
ταχώς τὸ τοξικόν, πικρὸν καυρῶσαν
τὸ ἀντίδοτον, ἢ χάλιον ἐξας, ἢ ἐν ἐ-
πι πολλὴν χάριν ἀναράλη. εἰ σίμωρον
διὰ τὴν τὴν κοινωσίαν παραλείπει,
ἔκτατον ἴσως ἄλλο μᾶλλον οὐκ ἐπισημαί-
η τὴν τὴν τὴν ἐπιπολὺ ἂν ἐκοινω-
νίας αὐτῶν, ἢ ἀναρμωσόμενος γίνε-
σθε ἡλιώσασθ. ὡς τὰ τὰ ἰχθύας ἐπα-
ρῶσι βαρύνοντος ἢ ἡαδουσίας ἀπαρῶ-
ρη. ὅτι ἢ ἡυπερῶ διὰ πολλῶν ἀση-
μονεῖν, διὰ πολλῶν τῶν τὰ τὰ ἐπι-
νευ, ἢ διὰ τὰ καθεστῶν αὐτῶν
τὰ τὴν δεῦρ χωρίζεται. μᾶλλον δὲ
βλαβερῶτατόν ἐστι, ἢ κοινωσίαν
ἐπιπολὺ ἀναράλην, ὅτι ἢ τὴν παρα-
αν νάχην ἐπιποιεῖν εἰσθε. διὲν χη-
αροί τινες ἢ ἀναμείνω τὰς ἐποχὰς
τὴν ἐξομολογεῖν ἀσπένως ἀποδέχον-
ται, ἢ διὰ τὴν τὴν κοινωσίαν ἀνα-
βάλλεται ἐπιποδῶν, τὴν εἰν εἰν μάλ-
λον ἐαυτῶν διατάτταν.

ἐ. δίκαιοι, ὡς ὀλίγη ἀνάγκη ἢ ἀδίκη
ἐυλαβίαν ἔχον οἱ ἔτω ἐαρκίως τὴν
ἰετῶν κοινωσίαν διαλείπονται, ὡς ἐν-
δίκαιων ἐκείνοι ἢ τὴν δεῦρ ἐνάεσθ

ἔστιν, ὁ ἄρα γὰρ ἀποκρίνηται καὶ ἀπο-
 κρινεῖται ἢ συνέσειον αὐτῷ δουράτων,
 ὡς καὶ καὶ ἐκείνῳ ἐναὶ ἔσοικον, ἢ
 ἐκείνῳ ἄρα κωνονέν, ἢ δὲ τὸ
 αὐτῷ ἔστιν, ἢ ἀποκρίνηται ποῖσαι
 ἢ ἀποκρίνηται. εἰ μὲν τις τῆς ταπεινότη-
 τος ἄρα καὶ ἢ νομίζουσι ἀτίας ἐπιπο-
 δεῖται, τῆς κωνονίας ποτὲ ἀπέχεται
 τῆς ἐπιλάσαν αὐτῶν ἐπαινετῶν.
 εἰ μὲν τις γὰρ ὑπέχεται, ἐαυτῶν
 ἐγείρειν, ἢ τὸ καὶ ἐαυτῶν, ποῖαν
 ὀφείλει, ἢ ὁ ἀνεως παρῆσαι τῆς ἐπι-
 ποδῆσαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς ἀγαθῆς πύκ-
 σιας, ἐπὶ τῆς ἰσῆως ἀποκρίνηται.

εχ. δ.

5. ὅταν εἴη νομίζουσι ἐπιποδῆσαι
 ἢ ἀπὸ τῆς πύκτου ἀγαθῆς πύκτου ἢ ἐνδομῆ
 ποδῆσαι τῆς κωνονίας, ἢ τῆς ποῖσαι
 τῆς κωνονίας ὀφείλει ἀποκρίνηται.
 ἀποκρίνηται γὰρ τῆς ἐπιλάσαν πύκτου ἢ ἐνδομῆ
 ἢ πύκτου ὡς τῆς τῆς χεῖρος κωνονίας πύκτου
 ἐπιποδῆσαι ἀποκρίνηται ἢ ἀποκρίνηται πύκτου
 ἀπὸ τῆς κωνονίας ἢ ἐνδομῆ, ἢ ὡς πύκτου
 κωνονίας τῆς κωνονίας αὐτῷ ὡς πύκτου, μὲν
 τῆς κωνονίας ἐπιλάσαν κωνονίας
 ἀποκρίνηται ἀποκρίνηται, ἢ τῆς κωνονίας
 ἢ ἀποκρίνηται ἀποκρίνηται, ἢ τῆς κωνονίας

βίβλ: δ. κεφ: ι. σελ: 5. α. χ. π. κ. γ. Ε. δ.
παράληρον ζῴων. τοσαύτην τὰς εὐση-
μακῶς κοινωρέ, ἢ ἀσπασίως ἀναστρέφε-
ται, ὁσαύτην τὸ τῆς σαρκώδους, ἢ τῆς πᾶ-
θῆς τῆς χρεῖστος εὐσημακῶς κοινω-
νονεία, ἢ τῆς ἀγάπης αὐτῆς ἀνίσταται.

3. Οὐ γὰρ ἀλλῶς ἐαυτὸν παρασκευάζον, ἀ-
πὸ ἐορτῆς ἐπιμακῶν, ἢ τῆς ἐδιδαν-
αρχάζοντος, πληροῦται ἀπαρροκίμα-
τας ἔσται. μακῶς, ὅς ἐαυτὸν εἰς ὁλο-
καυτον τῷ κυρίῳ προσέξει, ὁσαύτην
ἀν' ἡλιθιότητῆς ἢ κοινωρεῖ. αὐτὴν
ἐν τῷ ἡλιθιότητῆς ἀγαπᾷ μακῶς ἢ ἐπιμα-
κῶς, ἀλλὰ τῆς τὸν καλὸν ἢ κοινὸν τρόπον
ἢ σὺν ζῴων. ὅς ἔχει σε τοῖς ἀλλοῖς ἐπι-
μακῶν βελύτητα ἢ ἀσπασίως, ἀλλὰ τῷ
κοινῷ ὁσόν, κατὰ τῷ τῶν περὶ ὁσόνων
ἀταξίαν, δυσάσπασίως. ἢ μακῶς τῆς ἀ-
τῶν ἡλιθιότητων ὁσόν, ἢ τῆς ἐορτῆς ἐνλα-
βία ἢ πᾶσι.

Ἡ δὲ 10.
Ὅτι τὸ δῶμα τῆς χρεῖστος ἢ ἐπὶ τῆς
τῆς πνεύματι ψυχῆ ἀναρροκίμακῶς ἐστίν.
Ἡ δὲ τῆς τῆς μακῶς.

α. Ω ήλιος κύριε Ιησὺ πρὸς ἕνα ἡ-
 δέτης τῆς εὐλαβίᾳ ψυχῆς, τῆς σωτη-
 ρίᾳς σου ἐν τῇ εὐχίᾳ σου, ὅπως αὐτῇ χά-
 ῖα ἀληθῶς προστιδέσθαι δευαίν, πᾶν
 τὸ μόνος ἀγαπητὸς ἀντὶς, ὑπὲρ πάν-
 τα ποθήματα τῆς καρδίας αὐτῆς ἐπιπό-
 θητος. καὶ ἡ εὐχὴ αὐτῆς ἐκτελεσθῆναι ἐν τῇ
 παρουσίᾳ σου, ἐκ τῆς ἐκδοσάτης οὐρανῶν
 δάκρυα ἔχειν, καὶ μετὰ τῆς ἰσοεπίου μα-
 ρίας σπαραδαίνῃ τοῖς δάκρυσι τῆς πό-
 δας σου βρέχειν. ἀλλὰ πῶς ἔστιν αὕτη εὐ-
 χάρεια; πῶς τῶν ἀγίων φαρύων ἕνθεος
 ἐξουσίας; ἀληθῶς ἐνώπιόν σου καὶ τῶν ἀγίων
 ἀγγέλων σου, τῆς καρδίας σου καί εἰς,
 καὶ ὑπὸ χάριτος χλαίειν ἀν' ἑσέ. ἔχω γάρ
 σε ἐν τῷ συνησίῳ ἀληθῶς παρόντα,
 καί περ ἀλλοτρίῳ ἰδίᾳ ἀποκλεισ-
 μίνον.

β. Ἐν τῇ γὰρ ἰδίᾳ καὶ δέξαι λαμπρότητα
 εἰσορᾶν σε οἰαδ' ἀλλοίως καὶ ἀν' ἀνέχαι
 ἠελίωσαντο. ἀλλ' ἔσθ' ὅλος ὁ κόσμος ἐνώ-
 πῳ ἀγαθῶν τῆς μεγαλειότητός σου ὑψίστατο
 ἐν τῷ ἔν τ' ἀδυναμίας σου πένονταν κα-
 ῖ, ὅτι σε ὑπὸ τῷ συνησίῳ ἀποκρύπτει
 ἔχω ὄντως καὶ προσκυνῶ, ὃν οἱ ἀγγελοὶ
 προσκυνῶσιν ἐν τῷ θεανῷ. πᾶν ἐνῶ

βιβ. δ. κεφ. ιδ. σιγυβ. α. χπγ. χγ. εκ. δ.
 ἐπι μεταξὺ ἐν τῆ πίστι, ἰαίνοι δ' ἐν
 τῷ ἔσθῃ καὶ ἀνευ τῆ καταπίεσματος.
 ἐκὶ δὲ ἀγαθῶν τῷ φωτὶ τ' ἀληθῆς
 πίστεως, καὶ ἐν ἀνετῆ περιπατῶν ἕως ἔ
 δραπνέων ἢ ἡμῶν δ' ἀνωτὸς δραπνέ-
 τητος, καὶ αἰ σκαὶ τ' τύπων κηδῶν.
 ὅταν δ' ἔλθῃ τὸ τέλος, ἢ χεῖρας τῶν
 κωσθησῶν ἤξῃ. ὅτι οἱ μακάριοι ἐν
 τῇ ὑστανίᾳ δόξῃ ὃ χεῖρας ἔχουσι δραπν-
 κῶ κωσθησῶν. χείρα γὰρ ἀνευ τῆ
 ἤσῃ τῆ δὲ παρῶν, προσωπον πρὸς
 προσωπον τ' αὐτῆ δόξαν κατοπιζόμε-
 νοι, καὶ ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν τ' ἀρῶν τῆ
 δρότητος μεταμεμορφωμένοι γίνονται
 τὸν λόγον τῆ δὲ σαρωδῆστα, καδῶν
 ἀπ' ἀρχῆς ἐγένετο, καὶ μῆνα αὐτ' αἰῶνα.

γ. Τύτων δανυάτων μεσημερινῶ καὶ
 πάσα πνευματικῆ παταρυδία, βασί-
 α ἀφ' ἧς γίνετα, ὅτι μῆχεν ἔ τὸν αὐ-
 ρεὸν μεθ' ἀνευτῶ ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆ ἡμε-
 πῶ, περὶ μαδῆσῶν ποιῶσαι πάν ὅσι
 ἐν τῷ κόσμῳ ὄσῳ, ἢ ἀκῶ. μῆστυσε,
 οὐ ὁ δροῖ, ὅτι μῆδὲν ἐκὶ πασῶν
 μεμερία κτίσις καταρῆμῆσαν ἀνω-
 ται, αὐ μὴ οὐ ὁ δροῖ με, ὃν αἰωνίως

δευροειν επιποδω. αλλα τντο αλεω
 ατον εσι, διαμενοντος αυ εν ταντη
 θυητοτη, οιοπεε εικε δεε μεγαλη
 χαστερια επιτιθεασ, η εμαντον εν
 παση επιδουλια του υποταρατου. και
 γαρ ει αγνοι οσ, κυριε, δι νω μετα
 οσ εν τη π̄ θεωνων παρηλια αγαθη-
 ωμνοι, εν τη πιστι η μεγαλη υπο-
 μοση, εδ̄ οσον εζω, τω επιδανειαν
 τ̄ δ̄ οξ̄ οσ προσελοκω. ο,τι αυτοι
 επιδωσαν, καιγω πισνω. ο,τι αυτοι
 ηλησαν, καιγω ελησω. οποι αυτοι α-
 δεχοντο, καιεε δια της χαριτος οσ ε-
 λευσεας ελπιδα εχω. περιπατησω
 μεταξυ εν πιστι τοις των αγιων πα-
 τερ̄ων μασον ενδωρατωδεις. προσ-
 ετι εχω τας αγιας ηρηθησ αντι παρα-
 κλησεωσ, η εισοπλεσ τη ημ̄, υπε
 παντα δε ταντα το αγιωτατον σω-
 μα οσ, αντι ιδῑσ διασμααη η κατα-
 λυησ.

Η Δουνη γαρ εν τη ζωη παντη ως μαθη-
 σα χριτων αδελφοια, χωρισ αν, η αδι-
 ωτατη ζωη εμοι αν αδελφουσ εν. εντω
 θεοματησειω τη σωματωσ τ̄τη κατα-
 κεδεισ, δουνη χαριαν εχων με εζομο-
 ληρω, τ̄ ηρωδεωσ διπυ, η τησ ερωτοσ.
 δῑο αδελφ̄οι μοι το ερωσ σωμα οσ

βίβη: διαφ. ιδ. σινεα δ. α. χ. π. γ. ε. α. δ.
αὐτὸ δὲ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ σῶμα ἐξω-
κασ. καὶ τὸν πνεῦμα τοῦ ποσὶ καὶ ἔδωκε
λόγον σου. ἀνευ τῆτων ἡμῶν, ἐν μὲν
ἐχθρὸς τ' ἐνιόρειν. ὁ γὰρ λόγος τῆς δε-
ξ. τὸ δὲ ψυχῆς ἐστὶ, καὶ τὸ μυστή-
ριον σου ὁ ζωὴς ἄσπετος. ταῦτα δὲ, ἵνα
δύο τράπεζαι λέγεσθαι δύνανται, αἱ
ἐνδὴ καὶ ἐνδὴ ἐν τῷ ἁγίῳ ἐκκλησι-
ας βασιλοφρακίῳ κείμεναι. ἡ μὲν ἐστὶ
τῷ ἁγίῳ δουλασθησίμῳ, τὸν ἄσπετον τὸν
ἁγίον, τῆς ἐστὶ, τὸ τῆς χειρὸς σῶμα τὸ
τίσιμων ἔχοντα, ἡ δὲ τῆς νόσου τῆς δεξ.,
τῆς ἁγίας μελαχρῆς περιεχόμενα, τῆς
τε ὀρθῶς πίσυ καὶ ἀνέστη, καὶ βεβαί-
ως αὐτὸ ἐσώτερον καταπετασματος,
ὅπου ἐστὶ τὰ ἁγία τῶν ἁγίων, δὴ ἁγίων.
εὐχαριστῶ σου, κύριε Ἰησοῦ, δὲ τῷ ἀνο-
νή φωτὶ, ὑπὲρ τῆς τραπέζης τῆς ἱε-
ραὸς μελαχρῆς, ἡν ἡμῶν δὲ τῶν ἀδελφῶν
σου τῶν προσλητῶν καὶ ἀποστόλων, καὶ τῶν
ἀλλῶν μελαχρῶν ἐπόρισος.

ε. Εὐχαριστῶ σου, κτιστὰ καὶ λυτρωτὰ τῶν
ἀνθρώπων, οἱ τῆς ἀληθείας πλὴν ἀγάπῃ
σου δέλω τῷ χρισμῷ, λέπνον μίση ἡ-
τόμασας, ἐν ᾧ ὁ τυπικὸν ἀμυνόν, ἀλ-
λὰ τὸ ἀριώτατον δέμα καὶ ἀμῶν σου

προσφω
ταρ το
τῶν σα
ὡν ἡ πα
οὐκ ἐπι
καὶν, δ
δ. Νε
ἱεσώ
τατος
ἱεσώ
οὐ κα
νευ, π
καὶ δ
αὐτὸ ἀ
ἁπλο
ὄν το
ἀπὸ
καὶ δ
οὐκ ἐ
μυστ
ἡ. Οἱ
διτὸ α
αὐτὸ
δὴ κα
δὴ κα
γῆς ψ
ἱεσώ
οὐ, ὅτι

πρόδη τῷ φραγῶν, ἐν ἐλθάνων πάν-
 τας τῶν πνεύσῃ τῆ ἑσθῆ ἐνώχια, καὶ
 τῶ σωτηριώδη ποτηρίῳ ἐνδύσων,
 ἐν ἡ πάσαι τευχάι τῶ παρασείος, καὶ
 οἱ ἅγιοι ἄγγελοι συνευωχῶνται ἡ-
 μῖν, ἀλλ' ἡδύτητι ἐνώλαιμοντες ἑσθῆ.

5. Ως μεγάλη ἡ ἰσχυρία ὑπηρεσία^π
 ἑσθῆων, οἱ ἐσθῆ τὸν τῆς μεγαλο-
 τητος κύριον τοῦ ἁγίου πνεύματος καθ-
 ἑσθῆ, τὸν χείριστον ἐνλογῶν, τὰς χει-
 σὶ κρατῶν, τῶ ἰδίῳ σώματι λαμπρά-
 νων, ἡ τοῖς ἄλλοις μερόναι. ὡς καθα-
 ραὶ οὐκ ὑπάσχειν ἑσθῆνας τὰς χεῖρας,
 ὡς ἄγνον σώμα, ὡς ἅγιον σώμα, ὡς
 ἄσπιλος καρδιά τῶ ἱερέως ἑσθῆ, πρὸς
 ὃν τοῦδαις ὁ τῆς καθαρότητος ἁγίος
 εἰσέχεται. ἑσθῆ τῶ σώματος τῶ ἱερέως
 μηδὲν ἡ παλὸν ἡ χηρόσιμον ἑσθῆνα
 οὐκ ἐξέσχεσθῆ, οἱ τοῦδαις τὸ χεῖρ ἡ
 μυστήριον λαμπράναι.

6. Οἱ ἰσχυροὶ αὐτῶ ἁπλῆ ἡ αἰσῆσι,
 οἱ τὸ σώμα τῶ χεῖρ ἡ εἰσορῶν εἰώδαι.
 αἱ χεῖρες καθαράι, ἡ αἱ ἕσθῆ ἡ παρ-
 δείσαι, αἱ τὸν πνεύσῃ τῶ ἕσθῆ ἡ τῆς
 γῆς ψηφελῆν εἰώδαι. τῶν ἱερέων
 ἱερέως ἐν τῶ νόμῳ λέγεται. ἑσθῆ ἁγι-
 οί, ὅτι ἅγιος ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν

ἢ πάντα τῶν χαλιῶν δόρυρον. κά-
 θισον ὡς σκεδῖον μονάζων ἐπὶ δώ-
 ματος, καὶ ἐννοῦα τὰς παρορβήσας
 σοὶ ἐν πικρίᾳ τῆς ψυχῆς σου. πᾶς γὰρ
 ὁ ἀγαπῶν τὸ ἀγαπητὸν διλογεῖ αὐ-
 τῷ, βέλτισον ἢ κάλλιστον τόπον
 ἐτοιμάζω, ὅτι ἐὰν τὸ γῆ ἀδελφούς,
 τὸ ἀποδοῦναι τὸ ἀγαπητὸν ἀληθ-
 νῆται.

β. Ἀλλὰ μὴν γίνωσκε, ὅτι ἡ δὴ ἡ τῆ
 παρασκευῆ τῶν τῶν πορίζων ἐὰν ἀξι-
 ας τῆς πράξεώς σου, καὶ πικρὴ ἢ ὄλθ' ἔ-
 γος. ἐτοιμάζων, ἢ ἀληθὴν ἄλλο μα-
 νοῦν, ἐὰν μόνος ἢ ἐπιπλαγῆς καὶ
 χάριτος σου ἐὰν τῆ ταπεινῆ σου πλη-
 σιάζων ὡς πρὸς αὐτὸν ὁ πτωχὸς εἰς τὸ
 εἶρεσον τὸ πηλοῦς κληθεῖς, ἢ δὲ ἄλ-
 λο εἶχεν τῶν αὐτῶ ἐν χειρὸς αὐτο-
 ῦ, ἢ τὸ ταπεινωθῆναι, ἢ ἐνχαρι-
 σθῆσαι. ποιήσον τὸ ἐπὶ σοὶ, ἢ σκεπτικῶς
 ποιήσον. ἢ ἢ ἐξ ἑδῶς, ἢ δὲ ἐξ ἀνάγκης,
 ἀλλὰ σὺν δόξῃ ἢ ἀιδεῖ ἢ προθυ-
 μία λάβε τὸ δῶμα τὸ ἀγαπητὸν
 κυρίῳ τῷ δεῦρ σου, τὸ πρὸς σὲ ἐλθεῖν
 ἀξιώτης. ἐγὼ εἰμι ὁ καλίστος, ἐγὼ
 γεννάς ἐκέλευσα, ἐγὼ ἀναπληρῶ-
 σω τὸ ἐλλείπεις σου. ἐλθέ ἢ ἀνα-
 δεξάσαι με.

βιβλ. κει. ιβ. σινωί γ. αχπ. κ. ε. ε.
γ. ὅτε τῷ τ' ἐυλαρίας χάριν παρέ-
χω, ἐυχάσαι τῷ θεῷ σου. ὅχ' ὅτι ἀξί-
ος τυχεύεις, ἀλλ' ὅτι σε ἠέλωσα. ἀ-
σὲ τάντη τ' χάριτος ἀπέσαι, ἀλλὰ
ἐάλλου ἐπὶ ὧν ἀποδόναι, τῷ σφίσει
προκαρτέρει, σίνασι, χρεῖ, κ' ἔλπει,
ἕως ἀν ψυχίου ἢ ἰανίδα τ' σωτηρι-
ώδης χάριτος λαρεῖν ἀξιοδῆν. σὺ
χρήσαις με, ἀλλ' ὅκ' ἐγὼ σου. ὅκ' σὺ
ἔρχαι τῷ ἀνιάσει με, ἀλλ' ἐγὼ τῷ ἀγι-
άσει κ' ρητιῶν σε ἔχομαι. σὺ ἔρχαι
τῷ ἀμύσει με ἐξ ἑσέ ἀγιαδῆναι,
κ' ἑσέ ἐνωδῆναι, τῷ κοινῶν χάριν
λαρεῖν, κ' ἐξ ὑπαρχῆν εἰς τῷ ἔπανσε-
δων παροξωδῆναι. μὴ ἀμύσει
τῷ χάρισματος τῷ τ' ἀλλὰ πάση
ἐπιμελέει τῷ καρδίαν σου ἐπίμα-
θον, κ' τὸν ἀγάπητόν σου πρὸς σε ἐυλα-
γαγε.

δ. Δὲ ἀσὲ τῷ ἐυλαρίας ἐτοιμαδῆναι,
μὴ σίονον πρὸ τῷ κοινωνίας, ἀλλὰ κ' με-
τὰ τὸ λαρεῖν τὸ σιγήριον, αὐτῷ σφίσει
ως φυλαττεω. ὅ γὰρ ἤπτεον φυλακῆ ὅτε-
ρον, ἢ ἐυλαρίας παρασκευῆ πρότερον.

¹³
 ἀναγκάσει. ἢ γὰρ ἀγαθὴ φιλία
 ὅστεον εἰς τὸ εὐζένοιο χάριτος τυχεῖν
 πάλιν βελτίστη παρὰ τὴν γίνεσθαι.
 ἐὰν τὸ γὰρ τὴν οὐδένα ἀφάρδην
 ἀπορῖναι, εἰ ἐνδῖος εἰς τὰς ἐξω πα-
 ραλήσεις ἀγαν ἔχεται, δένυε πολυ-
 λογίαν, καὶ ἐμεινῶν τῆ ἀποχουδῆ τῶ
 θεῶ σὺ ἀπολαυε. αὐτὸν γὰρ ἔχει, οὐ
 ὅλος ὁ κόσμος ἀδαρῶν οὐδ' ἔδωσται.
 ἐνὶ εἰμῶ ὡς ὅλον ἔτω μεθῶναι
 ὁδῶν, ὅπως νῦν γὰ ἔτι εἰ σοι ἀλλ
 εἰ εἰμῶ πάντῳ ἀμεινῶντος ζήσῃ.

Κεφ: ιγ.

Ὅτι δεῖ τῆν ἐνδοθῆ ψυχῆν ἀλητῆ κα-
 ρία τῶ χριτῶ ἐνώσει τῶ τῶ
 εὐσηρῶ ἀντιποιεῖσθαι.
 Ἡ δὲ ἰσθῆ τῶ μαδατῶ.

α. **Τ**ις μοι δῶν εὐρε, ἢ ἔρω σε εὐ-
 νον, καὶ ἀνοίξας σοι τῆν καρδίαν μου ἀπο-
 ράσω σε, καθὼς ἐπιδομαί ἡ ψυχὴ μου.
 καὶ ἐῖδη ὅτι εἰς ἐξ ὁδῶν σου ἔσθῃ τις
 κτιοῦ κινήσῃ ἢ ἐπιπλέφα με, ἀλλὰ οὐ
 μόνος μοι λαλήσῃ, καὶ γὰρ σοι, ὡς περ
 εἶπεν ἀγαπητῶν πρὸς τὸν ἀγαπητῶν
 αὐτῶ λαλῶν, καὶ ὁ φίλος τῶ φίλῳ σω-
 εαλίσει; τῶτο αὐτῶ, τῶτο ποδῶ, τὸ
 εἶπεν σοι ἐκ εἰ ὅλον ἐνδῶν, καὶ τῶ κα-
 ρίαν μου ἀπάντων κτιδέντων χρο-

βιβ. ἀρετ. 19. συχνὰ ἀχαρὰ κέ εἰε.
εἰς εὐδαιμονίαν, διὰ τὴν ἐκείνου συνωνίαν, καὶ
τὴν συχνὴν λατρυϊάδα, τὰ θεῖα καὶ
ἀνώμα φρονήσαι μαδέν. ἀλλὰ εὐχόμενοι,
πότε σοι ὅλος ἐνωθήσομαι, καταπο-
θήσομαι, καὶ πάντως ἀνωγειωνήσω
ἐκείνη; οὐκ ἐν ἐμοὶ χάρις ἐν σοὶ. καὶ ἔτι
ἡμεῖς ἀναστυφίαν ἔα.

β. Αἰθερῶς οὐκ ἐν ἀνάπαυσις κυρταίη
γενέσθαι ἀπὸ χηλίδων, ἐν δὲ ἐνδοξο-
συνῆ φρεσὶ ψυχῆς ἐν ἀκρίβει πᾶσαι
ταῖς ἡμετέρας τῆς ζωῆς αὐτῆς. ἀλλὰ
οὐκ ἐν ἀεθροποιῶσι κυρταίη, ἐν δὲ ἀσκή-
σει, καὶ ἀνάπαυσις ἀλλήλων, ἔξω δὲ
κόπος καὶ ὀδύνη καὶ ἀπειρία ἀδελφότη-
τος. ἀλλὰ οὐκ ἐν δεινῶν ἀποκαταστά-
σει, καὶ ἡ συντριβὴ σου γὰρ ἐστὶν ἐν
τῶν ἀδελφῶν, ἀλλὰ ἐν τῶν τα-
πεινῶν καὶ ἀπληθῶν ὀδύνης σου. ὡς
χρηστὴν ἐστὶ τὸ πνεῦμα σου κύριε,
ὅτι τὸ γνωστὸν ἀδελφῶν, καὶ γὰρ ἀνάπαυ-
σις σου ἐστὶ τὸν ἄστρον ἡδίστον θεα-
νόθεν πορίσας, ἀντὶς ἀναστρέφεται
ἀξιοῦ. ἀλλὰ οὐκ ἐν δεινῶν ἔδνῳ σου
εἰμένα, ἐπὶ οἱ δεινοὶ ἐνρίψῃ, καὶ ἄλλοι
οὐκ ἐν δεινῶν ἡμεῖς παλαίηται πᾶσι τοῖς
πρωτοῖς σου, ὡς οὐκ ἐν τῶν καδῶν.

μενὴν πλεόλησον, ἢ εἰς τὸ ἐπαί-
ρειν τῆν καρδίαν ἕρανόσε, χαρίζητε
πρὸς λαόν ἢ ἀπολαύσαι.

7. **Τ**ί γὰρ ἄλλο ἔδνος ἔτιω ἐν χερσὶ
ὡς ὄλαοι τῶν χριστιανῶν; ἢ τί πί-
σις ὑπὸ τῷ ἕρανώ ἔτιω ἡ γαπημένη
ὡς ἡ ἑλληνικὴ ψυχὴ, πρὸς τὸ ὁ δειὸς
ἐπιέρχεται, τὸ σιτήσαι αὐτῶν τῆ ἄ-
δρόζω σακεὶ αὐτῶ; ὡ τῆ ἀπορήτη
χάριτος, ὡ τῆ δουμασῆ ἀξιώσεως.
ὡ τῆ ἀμετρήτη ἀγάπη τῶ ἀνδρώ-
πω ἰδρῶς ἐν καρδίᾳ σου. τί δὲ ἀντα-
ποδώσω τῷ κερδίῳ περὶ πάντης τῆ
χάριτος, περὶ τῆ ἀγάπης ἔτιω ὑπε-
χόσης; ἢ ἀν' ἄλλο ἐναρεσότερον
δωρησαίμην, ἢ τῆν καρδίαν σου τῷ
δυνῶ παντελῶς δίδῃς, ἢ ἐνδύτατα σου
ἀπῆσον. τότε ἀγαθίστοτα πάντα πᾶ-
ντός σου, ἐπακεὶν ἡ ψυχὴ σου τελεί-
ως τῷ δυνῶ ἐνωθῆ. τότε λίσσα σου
ἢ δίδῃς μοι σιναίνας ἀγάθῳ δοὶ σιν-
ἔλαι βάλουσαι. ἀγάθῳ ἀποκριθῆσου.
μαὶ αὐτῶ. ἀξιώσον κῶριε παρατί-
νειν σου ἀγάθῳ δοὶ ἀδριμένως παρα-
τινέναι ἐδίλω, τῶτο ὅλον τὸ πρὸ δῆ-
μα σου ἢ ἡ καρδία σου ἐνωθῆσαι.

βιβλ: α κεφ: ιδ. τιτλ: ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ
ἀλλ' ὅτι ἐὰν τὸ χάριτος σου, ἐκείνος γε με-
τά σου ἔχει ἐπιμέλειαν ποδηλάτου ἐπι-
μύαν ἔχει, ἀξίον δὲ ἐκείνου πάντων
ταύτων ζῆσθαι ἀγαπῶντων σε μετ' ἔχει,
ἢ τῆ' αὐτῶν ἀγία ἐπιμέλεια συγκαταψη-
φίζεαι.

Κεφ: ιε.

Ὅτι ἡ τῆς ἐπιμέλειας χάρις, τῆ ταπει-
ότητι δὲ ἑαυτῷ ἀπαρῆσει προσπό-
εῖται. Ἡ δὲ φωνὴ τῆ ἀγαπῆς.
ἀ. τὴν τῆς ἐπιμέλειας χάρις δέ σε κατε-
μελῆς ζητήσαι, ἐπιδομητικῶς ἀξίως,
ὕπομονητικῶς ἢ πεποιδῶς προσδο-
ῆσαι, ἐνχαρίτως ἀναφύξασθαι, ταπεινῶς
διαφυλάξαι, ἐπιμελῶς μετ' αὐτῶν ἐ-
κείνους γάσασθαι, ἢ τῷ θεῷ τὸν ὄρον ἢ τὸν
τρόπον τ' αὐτῶ ἐπιδοκίμῆσαι, μετ' ἑαυτῶ
αὐτῶν ἐλπίσαι, ἐπιτρέψαι. μετὰ τὰς δὲ
σε ταπεινῶς, ὅτι ὁλίγω ἢ μηδὲν
ἐπιμέλειαν ἴσω ἀιδῆσαι, ἀλλ' ὅτι ἀγαπῶν
μετ' ἑαυτῶν ἀπάτωρ ὑποείας. ὁ θεὸς πολ-
λάκις ἐν ἀγαπῇ δέλωται, ὅτι μετὰ
χρόνῳ ἀνένευσεν, ἀπολείπει ποτε ἐν τῷ
τέλει ὁ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιμέλειας ἐκείνου δι-
ελεῖται.

βιβ: Ματθ: 12 ³ εν τω β. α. γ. κ. ε. 71

β. **Ε**ἰ ἀνὴρ χάριτος ταπεινὸς δοκίμα κατα
γνώσειν παρεγίνετο, ἢ ἀνὴρ τῶ ἀδελφῷ
ἀνδρώπων δοξαζόντων. ὁμοίως ἢ ἀγα-
θὴ ἐλπίς, καὶ ταπεινὴ ὑπομονὴ τῆς τῆς
εὐλαρείας χάριτος προσδοκῶν δεῖ. ἀλλ' ὁ-
μως σοὶ καὶ τοῖς ἀμαρτητοῖς οὐκ ἀγα-
τῶνται, ὅτε θ' ἴδωσιν, ἢ καὶ κρυφίως
εἴπεται. μικρὸν ἐστὶ ποτε τὸ τῶν χάριτων
ἐμποδίζον καὶ ἀποκρύπτον, εἴπερ μι-
κρὸν καὶ ὁ μᾶλλον μίνα ὀνομαζόμενος
δεῖ, τὸ τοσούτω ἀγαθῶ ἐμποδίζον γε-
νομενον. εἰ δὲ τάντων μικρὸν ἢ
μίνα ἐμποδίων ποιήσῃ, καὶ τελείως
νικήσῃ, τὸ ἢ τὸ μίνα τρέψῃ.

γ. **Α**μα γὰρ ἐξ ὅλης καρδίας ἐπιτῶ δε-
ῶ σοι ἐπιπέδῃ τὸ τοσούτω ἢ ἐκείνο κατα-
τῶν γνώσειν ἢ τὸ βέλτερον, οὐκ ἔστιν ἔπι-
σεις, παντελῶς δ' αὐτῶ σοι ἐπιτρέψεις
ἐννοήματα καὶ ἀποκρίνωσιν ἐν ἑσ-
σοι. ὅτι μὴδὲν ἔγω γλυκαίνωσιν
καὶ ἀπέσει, ὡς ἢ τὸ δεῖ ἐννοήματα. πάντῃ
ὁ τῶν προδίδωσιν αὐτῶ ἀπὸ τῆς καρδίας
ἀνω πρὸς τὸν θεὸν ἐπάσαι, καὶ τὰ
ὅσα ἀτάκτως ἀγάπησιν ἢ ἀποκρίνη-
σιν ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπιστίας ἐαυτοῦ

βιβλ. δ. κει. ι. ε. πνευμ. αγγ. κει. εκ. τ.
ἀπαλλοτρίωσας, ἐπισημαίνοντας λαβέντων
χάρις, ἢ ἄξιος τῆς τῆς ἐκλογῆς δω-
ρήματος ἔσται. ὁ γὰρ κύριος τῶν ἀν-
τῶ ἐκλογίαν ἐπέσωκεν, ὅτι τὰ σένη
κενὰ ἐνρίσκει. ἢ ὅσω ἀντιτιθε-
όμενον τοῖς κάτω ἀποταξάμενος,
μᾶλλον ἐαυτῷ διὰ τῆς ἐαυτοῦ καταβο-
νήθειας ἀποδάνη, τοσοῦτω τάχον ἡ χε-
ρις ἐφέξει, ἐμπορώτερον εἰσείσῃ,
τῆν ἐλευθέραν παρὰ τὴν ὑψηλότε-
ρον ἑκείνη.

δ. Τότε ὄψεται καὶ ἐμπορήσει, δαν-
είσεται τε ἢ πλατωδῆσεται ἢ παρὰ
αὐτῷ ἐν αὐτῷ, ὅτι ἡ χεὶρ τῶ κυρίου
μετ' αὐτοῦ, ἢ αὐτὸς ἐαυτοῦ καὶ τῆς
χάρια αὐτοῦ παρελθὼς ἐως ἐν αἰῶνος
ἔσται. ἰσθ' ἕως ἐκλογῆς καὶ ἀν-
θρώπου ὁ τοῦ θεοῦ ἐξ ὅλης καρτείας
αὐτοῦ ἰσθ' ἕως, ἢ ἐκ ἐπιμαρτυρίας τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ ἀίρων. ἕως τῆς ἐκλογῆς
ἐυχαιστίαν λαβάνων μετὰ τῆς
χάριας, ἢ δὲ ἐκ ἐκλογῆς ἄξιος ἀπο-
ρίσκει, ὅτι ὁ τῆς ἐκλογῆς ἐκλογῆς
ἢ παρασκευάζει, ἀλλ' ὑπὲρ τῶσαν
ἐκλογῆς ἢ παρασκευάζει, τῆς ἐκλογῆς
λόγῳ ἢ τῆς ἐκλογῆς λόγον ἔχει.

Βεβ. ιβ.

Ὅτι τὰς ἀνάγκας ἡμῶν τῷ χερσὶ
 ἀλλήσοι, καὶ τὴν χάριν ἀντὶ
 αὐτῆσαι ὁφείλομεν. Ἡ φωνὴ μαδί.
 Ἄ. Ὡς ἡμεῖς καὶ προσφιλῆσαι εὐρε
 ὄν τῶν ἐνλαρῶν ἐπιδομῶ ὑποδίζασθ
 οὐ γινώσκου τὴν ἐξένειαν καὶ ἀνάγκ
 ῶν μου, τῶ πάχῳ, ὅπου σου κακοῦ καὶ
 ἀμαρτανῶν περιεργῆδῳ. ὡς πολλοῖ
 κησ βαρύνουμαι, πειράζουμαι, ταπει
 ῶμαι, καὶ μοχλῶμαι. Ἰουστίας
 ἐνταῦθα προσέχομαι σοι. παρὰ ἡ
 σὺν καὶ ἐξελικτῶν ὄφισομαι σοι. ἁλῶ
 τῶ πάντα ἐσθῶσι, καὶ τῶ πάντα τὰ
 ἐντὸς μου ἐπιγνόντι, καὶ τῶ μόνον με
 τελείως παρακαλέειν καὶ βοηθεῖν ὄφ
 αμῆνω. ὅπως ἐπίστασαι ἀνάγκῶν
 χεῖρῳ περὶ πάντων, καὶ ὡς ἐνελκῶ
 τῶ ἀετιῶν ὑπάρχει.

β. Ἰδοὺ, παύσασαι ἔμπεσοδὸν ὅθ
 πένης καὶ γυνωῖ ἀν τὴν χεῖρ ἀντιῶν
 ὅθ τὸ ἔλεος ἐπιχαλῶν ἀναστρε
 τὸν πεινόντα πτωχόν ὅθ ἀναπληρῶ
 ψυχρότητα μου τῶ πυρὶ τῆς ἀνάγκ
 ῆς σου, δώτισον τὴν τυφλοφονία μου
 τῆ λαμπρότητα τῆ παρουσίας σου.
 Τρέπε μου πάντα ἐπέμψα εἰς κίβητα,

βιβλ. α. κεφ. ις. σιγαβ. α. χ. π. κ. ε. ις.
πάντα βασίλειά ἐναντία εἰς ὑποτα-
γήν, πάντα τὰ κράτος ἢ κτιδιά εἰς
καταδρένησον ἡ ἡίδου. ἔγχεσε τὴν
καρδίαν μου πρὸς οὐρανόν, καὶ
εὐχὴ ἔα μου πλανᾶσαι ἐπὶ τῆς γῆς.
οὐ μόνος μου ἐὰν τὸ νῦν γλυκαίνῃ
ἕως τῆς αἰῶνας, ὅτι οὐ μόνος ἤρῃ-
σις ἡ πόσις μου, ἀγάπη μου, χαρά μου,
ἠλύτης μου, ἔ πάντα τὰ ἀγαθά μου.

γ. **Ε**πίσει πάντως τῆ παροχία σου
ἀνηπίτες, καρτίαις, ἔ εἰ σε μετα-
ποιῶ, ἵνα ἐν πνεύματι μεταδύ-
νωμαι, φιλία τῆς χάριτος σου ἐνώ-
θως, ἔ τὴν τῆς ζωῆς τῆς ἐπιπύου ἀγά-
πης. μὴ περιόρα με ἄσιτον ἔ ζή-
λον σου ἀπὸ σου ἀπειχόμενον, ἀλλ'
ἐργάζου μετὰ μου ἰσημερῶς, καθά-
περ πληροῦμαι μετὰ τῶν ἀγίων
σου θαυμασιῶς ἐργάσω. τί θαυ-
μασιῶν, εἰ δὲ οὐκ ἐὰν σου ἐκπυρωθῶς
ἐν ἰσημερῶς ἐνέλιπον; ἐπαρῶν ὅτι
οὐ ἦν πύε τοῦ αἵματος ἀνασθεῖν, ἢ μη-
δέποτε ἐνέλιπον, ἢ ἀγάπητας κα-
θίας καθασίγησον ἢ τὴν ὄντων
φωτίζουσαι;

Περί τῆς ἐπιποδῶς ἀγάπης καὶ ἀρετῆς
ἐπιποδῶς ἐπιποδῶς ἡ δὲ τῆς ἐπιποδῶς
ἡ δὲ τῆς ἐπιποδῶς

α. ΣΥΝ μενίσση ἐπιποδῶς, καὶ ἐπιποδῶς
ἀγάπῃ, οὐκ ὄλη ὁ ἄλλος καὶ γίγεται τῆς καρ-
δίας ἐπιποδῶς, ἀρετῆς, ἐπιποδῶς σε καὶ
ὡς πολλοὶ ἄλλοι καὶ ἐπιποδῶς ἀνδρῶν πο-
λιωνόντες ἐπιποδῶς σε, οἱ τινὲς τῆς
τῶν ἄλλων ἀρετῆς σοὶ ὡς ἀρετῶν ἀρετῶν
τῆς ἐπιποδῶς ἐπιποδῶς ἐπιπο-
χον. ὡς δὲ καὶ, ἀγάπῃ καὶ ἄλλοι, ὄλη τῶ
ἀρετῶν καὶ, ἀρετῶν ἀρετῶν, ἐπιπο-
μας ἐπιποδῶς σε κατὰ ἀρετῶν πο-
δῶς καὶ ἀρετῶν ἐπιποδῶς, ὡς τῶν
τῶν ἀρετῶν ποτὲ ἔχει ἢ ἀρετῶν ἡρε-
νήδη.

β. Καὶ ἐάν τις γίνωμαι πάντα ἐπιποδῶς
ἀρετῶν τῆς ἐπιποδῶς ἔχει, ὅπως
ὄλη τῶν τῆς καρδίας καὶ ὄλη πρὸς
σοὶ, ὡς ἐπιποδῶς ἐπιποδῶς καὶ
ἐπιποδῶς καὶ ἐπιποδῶς ἀρετῶν ἔ-
χει. ἔτι δὲ καὶ πάντα, ὅσα ἐπιποδῶς
ἐπιποδῶς καὶ ἐπιποδῶς ἀρετῶν,
τὰ πάντα πάντα σοὶ, οὐκ ἐπιποδῶς
καὶ ἐπιποδῶς καὶ ἐπιποδῶς καὶ ἐπιπο-

βιβ: δ. κεφ: ιζ. σικυα β. α. π. γ. α. ε. ζ.
φίλω, μηδέν μοι ἐδίωκεν τολῆσαι, ἀλλ'
ἐκείναι καὶ πάντα τὰ ἐμὰ ἐγνώστω καὶ ἀσμένως
βοι προσερχεῖν. κύριε ὁ θεὸς μου, πιστὸς
μου καὶ λυτρώτης μου, σὺν τοιαύτῃ φραδί-
σει, ἀδελφοί, ἐπαινῶ καὶ τιμῶ, σὺν τοιαύ-
τῃ ἐνχαριστίᾳ, ἀξία καὶ ἀγάπῃ, σὺν τοιαύ-
τῃ πίστει, ἐλπίδι καὶ καθαρότητι ἐπιθυ-
μῶ σήμερον σε ἐποδέχεσθαι, καθαρίσαι
σε ὑπερίστατο καὶ ἐπιθυμῶσιν ἡ ἀγιω-
τάτη κλήσησθαι ἡ ἐνδοξοῦ πατρὸς
μαρία, ὅτι τῷ ἀγγέλω τῷ ἐνανγελι-
ζομένῳ αὐτῇ τὸ τῆς σαρκώσεως συν-
σῆρον, ταπεινῶς καὶ ἐυλαρίῳ ἀπεκρίθη.
ἰδοὺ ἡ δόξα τοῦ κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ
τὸ ἑήρημά σου.

γ. Καὶ ὡς ὁ μακάριος πρόδρομος σου,
ὁ ἐξαιρεσιώτατος τῶν ἀγίων Ἰωάννη
βαπτιστῆ, παρόντος σου γυμνώσεως ἐπέ-
θουσεν ὑπὸ χαλᾶς τῆς ἀγίας πνεύματος
ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς μητρὸς ἐπι αἰματός.
ἔπειτα δὲ ἀδελφῶν τὸν Ἰησοῦν ἐν τοῖς αν-
δρώπου περιπατῶντα, σελύσει εἰς τὴν
ταπεινῶν, ἐυλαρίῳ ἔργων. ὁ σὺ δὲ θεός

τὸ νουθετῆς ὁ εἰσὶν καὶ ἀρχῶν αὐτοῦ,
κατὰ χάριτα διὰ τὴν δωρεὴν τῶ νουθε-
τῆς. ἔτω κατὰ μεγαλή καὶ ἀρία ἐπιδυ-
σια ἐπιδυσίῳ ἀνάπληξ, καὶ ἐξ ὕλης τῆ
καρδίας ἐμμαντόν δοι παρασησῶν ὄδω
καὶ πασῶν ἐνλαρῶν καρδιῶν ἀλαλαγ-
μῆς, πειρακῆς ὀραμαῖς, νορεῖς ἐκτάσεις
τῆς δι' ἀνωθεν δωτισμῆς καὶ ἄρατῆς
ὀράσεις προσείω καὶ παρέχω σοι, με-
τὰ πασῶν ἀρετῶν καὶ ἐπαίνων ὑπὸ παν-
τοῦ κτίσματος ἐν θεανῶ καὶ ἐπιτῆγῆς
ὑμνημαίων ἢ ὑμνηθησομένων, ὑπ-
εὐ ἐμῆ καὶ πάντων τῶν ἐμῶν ἐν θε-
ήσοι σουσαδίντων. ἵνα ὑπὸ πάντων ἀξι-
ως ἐπαινεθῆ καὶ εἰς αἰῶνα μεζασαθῆ.

Ὁ. Δέξαι τὰς εὐχὰς μου, κύριε ὁ δειός μου,
καὶ τὰς ποθήσεις τῆ ἀπίου ἀνέσιου, καὶ
ἀμῆτῆ ἐνλοχίας, ἀτινά σοι κατὰ τὸ
πλήθος τῶ ἀπορῆτῆς μεγαλῆς οὐ ἐν-
δίκως ὀφείλονται. τὰντὰ σοι ἀποδι-
δομαι, καὶ ἀποδοῖναι ἐπιδυσίῳ, κατ' ἐ-
καστὴν ἡεῖσαν καὶ ἰοπλῶ τῶ χρόνῳ, καὶ
εἰς τὸ ἀποδοῖναι σοι μετ' ἐμῆ τὰς
χάριτας καὶ ἐπαίνους πάντα τὰ ἄρα-

βιβ: δ. α. ε. ι. ζ. σιγαυή δ. α. φ. η. γ. ε. δ. ζ.
νια πνεύματα, ή πάντας τής πιτξισθ
λεόμενος ή εδόμενος καλώ ή αξιώ.

έ, Επαινέσιν σε πάντε οι λαοί δι ευ-
λαί ή γλώτται, ή τό άγιον ή μεγαλήρον
ύνοιά σε, μεγαλω άλαλτω ή ήγη
ευλαρεία μεγαλύνσαν, ή όσοι άν δι-
φροσίμοι ή ευλαρώς τό ύψηλότατον
μυστηριόν σε τελείωσι, ή πληρες πίνα
λαρισον, τήν χάριν ή τό έλεος παρά
δοσι ενρείν αξιωδών, ή υπέρ έαυθ
άμαρτωθ ή κατήνοσιαν. όταν όείτ
έπιποδηδών ευλαρείας ή απολαυ-
σιαθ ενώσεως τύχωσι, ή καλώ πα-
ρακληδόντες ή δανματώ ανατεφ-
δόντες, από τή υρονίθ τε απέξθ α-
πέλθωσι, ενθ τή πένητος σινημονέν-
αν αξιώσαν.

Κεθ: ιη.
Περί τθ σιή έαυθ τόν άνδρωπον πολυ-
πράγμονα εξεσνητην τθ μυστηρίθ,
άλλα ταπανν μεγαλητην τθ χενθ
τόν νην άντθ τή ιρεθ πείτα ύπο-
τάλλοντα, ή δωνή τθ άγαπηθ.
έ. Δεί φεύγαν σε ή περιεργον καί

ἀνωφελά ἐξέτασαν τὴν ραδοτάτην συν-
 σπείειν τῆς, εἰ μὴ δέχουσι ὡς τὸ ἔλεπο-
 ρίας ράδος καταποντίζουσι. ὁ δὲ συντα-
 ηλοσύτης ἐξευνητήρ ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν
 καταπιωθήσεται· πλέον ὁ δὲ εὐχά-
 εδς ἀσπίσειν, ἢ ὁ ἀνδρωπος ἐννοσάνου-
 ναται. φορετοῖ ἐν τῇ ἰδωσεντῇ, ταπει-
 νῆ ἐξευνησὶν τῶν ἰσχυρῶν, ἐπὶ τῶν ἰσ-
 σα ἀσὶ ἰσχυρῶν, καὶ ἰν ταῖς τῶν πα-
 τέρων ὑπαιθέσας γνώσει πειρωσί-
 νη πειρωσείν.

β. Μαχαρία ἡ ἀπλότη, ἡ τὰς καλιπὰς
 τῶν ζήτησάτων ὁμοῦ καταλείπουσα, καὶ
 τῆ ἰσχυρῶν καὶ ἰσχυρῶν τῶν ἰσχυρῶν
 τῶν δὲ ραδοτάτην. πολλοὶ οἱ τὰ ὑψηλό-
 τερα ἐξευνησάν ἐδεχθέντες τῶν ἐν-
 ἰσχυρῶν ἀπώλεσαν. ἡ πίσυς παρὰ σὺ
 ἀπαιτεῖται καὶ ἰσχυρῶν μίσι, ἀλλ' ὅτὸ
 ὑψος τῶν συνείσας, ὅτε τὸ ράδος τῶν συν-
 σπείειν τῶν δὲ. εἰ ὅνοσι, ὅτε χωρεῖς
 τὰ κάτω σὺ, πῶς καταλήψῃ τὰ ἄνω σὺ;
 ὑποτάγη τῶν δὲ, καὶ ταπεινώσας τὸν
 νῦν τῆ πίσυς, καὶ τὸ τῶν ἐπιστήμης εὐδὲ σὺ
 λωθήσας, καδὲ σὺ ὡφελισίον εἰ ἀναγ-
 χέλιον γένηται.

βιβ: δ. κε: ιη. σικω: γ. αχτ: κς. εα: ζ.
γ. Ενια δυνως πει τ' πεισως η τ' ο
μυστηρις παραζονται, τ' οτο ο ηα αυτω,
αλλα τ' ο ηχδω ανατιδειον. μη μη
λετω σοι, μηδε προς τ' ο λογισμ' ος
σε διαλεξ, μηδε τ' ος υπο τ' ο δια
ρολη ειρηδειςαι αποσιαι αποσι
νη, αλλα πισευε τ' ος τ' ο δεσ λογον, πι
σευε τ' ος αγιους αυτ' ος η τ' ος προσηται,
η ο ηχδωσ απο σε φευζεται. πολλ' οσω
σεδ' ορα συμεφειει τον τ' ο δεσ οηλον
τοιαυτα υποσιεναι. τ' ος μιν γαλ
απιστη η αμαρτωλης, ης αφεως νυνκα
ται, η παραζη, τ' ος οη πιστη η ευλα
ρεις ποικιλου τροποις παραζη και
ταχοι.

δ. Διατιλει εν απλω η αναμελοσητη
τως πιστων, η ον απλη αλοι προς το
μυστηριον προσεχε. η παν ο πινω
σχειν η η ηχως, τ' ο παντοδυναμω δεσ
αφροντισω επιτεπει. η σεδ' ορα σε
ο δεος. σεδ' οραται ο ο ιαν τ' ο αναν πι
σενων. συμπερικατα ο δεος τ' ος απ
λοις, αποκαλεται ιαντον τ' ος ταπει
νοις, συνετιζη τ' ος αφρονας, φανοιγα

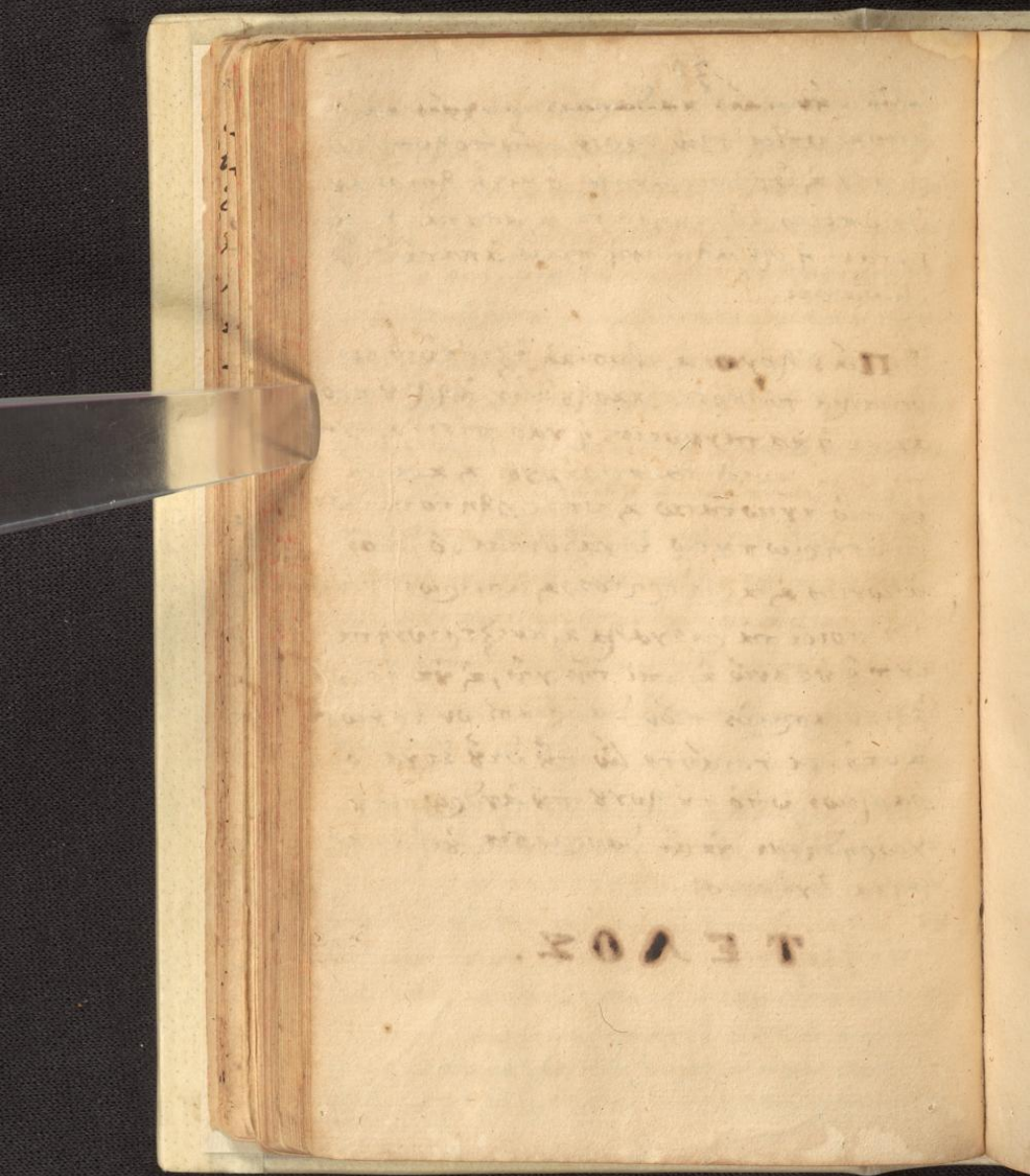
ζε

76

τὸν νόον τὰς καθαρὰς ψυχὰς, καὶ
ἀποκεῦνται τῷ χάρι τῷ πολυπλά-
σιου, καὶ ὑπεριένου. ὁ μὲν λόγος ἀν-
θρώπου ἀδελφῆ ἐστὶ, καὶ ἀπατάδς ῥυ-
γεται. ἢ δὲ ἀληθινῆ πίσι ἀπατάδς δ
μύναται.

Ἐ. Πᾶς λόγος καὶ φυσικῆ ἰξερ εὐνησι
ὁρίεται τῆ πίσι ἀσολυδῶν, ἀλλ' ὁ προ-
δρον ἢ καταγνύειν. ἢ γὰρ τίσι καὶ ἀγά-
πη καὶ μάρισα πείχου, καὶ κενδῆ
ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ καὶ ὑπερλητοσάτῳ
μυστηρίῳ τῶτῳ ἐρχάζονται. ὁ θεὸς
αἰώνιος καὶ ἀειέτητος, καὶ ἀπάρως δυνα-
τὸς ποιεῖ τὰ μεγάλα καὶ ἀνίξερένητα
ἐν τῷ ἔσανῳ καὶ ἐπὶ τῆ γῆ, καὶ ἔκ ἔσιν
ἐξιχνιασμοὺς πῶν δαυμασίων ἔργων
αὐτῆ. εἰ τοιαῦτα ἴω τῆ δεῦ ἔργα ῥῶσε
ἰαδίως ὑπὸ τῆ λόγῳ τῆ ἀνθρωπείῃ
χωρηθῆναι, καὶ ἀν δαυμάσια, καὶ ἀπό-
ρητα ἐγένετο.

Τ Ε Λ Ο Σ .

[Faint, illegible handwriting on the left page]

TEVOR